คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ปีการศึกษา
2561→2565

งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา
สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

PHETCHABURI RAJABHAT UNIVERSITY

QA PBRU

กฎกระทรวง
การประกันคุณภาพการศึกษา
พ.ศ. 2561

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ มาตรา 47 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ข้อ 2 ในกฎกระทรวงนี้

"การประกันคุณภาพการศึกษา" หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุมตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อ 4 เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ 3 แล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่างๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก

ให้สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตามตรวจสอบดังกล่าว พร้อมข้อเสนอแนะให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นๆ เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

ในการดำเนินการตามวรรคสอง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้

ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามวรรคสอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

ข้อ 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561
ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่แนวทางในการดำเนินการตามกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ไม่สอดคล้องกับหลักการประกันคุณภาพการศึกษาที่แท้จริง จึงส่งผลให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกไม่สัมพันธ์กัน เกิดความซ้ำซ้อนและคลาดเคลื่อนจากการปฏิบัติ ทำให้ไม่สะท้อนความเป็นจริงและเป็นการสร้างภาระแก่สถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่กำกับดูแล และหน่วยงานภายนอกเกินความจำเป็น สมควรปรับปรุงระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้มีกลไกการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับ และเกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา

พ.ศ. 2561

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา และทักษะศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรมจริยธรรม เคารพกฎหมาย มีภาวะผู้นำ รู้รักษ์คุณค่าความเป็นไทยและรู้บริบทสากล โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต สร้างวิถีการเรียนรู้ของคนไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้สู่การร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงเห็นสมควรปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการข้างต้น โดยมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาจะครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำคัญ คือการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของคนไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ 8/2561 เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2561 จึงออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้ เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549

ข้อ 4 มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐาน 5 ด้าน ดังนี้

(1) มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(1.1) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

(1.2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

(1.3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษ์ความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

(2) มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษามีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

(3) มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(4) มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

สถาบันอุดมศึกษามีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสานการสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(5) มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

(5.1) สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการ เพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(5.2) สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

(5.3) สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2561

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพทุกระดับ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมหาวิทยาลัยได้จัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอสภามหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พร้อมทั้งเผยแพร่ต่อสาธารณชน

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้สร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยได้ดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา กฎระเบียบ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น แล้วนำมาทบทวนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัย สังคม และประเทศชาติ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมจากบุคลากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 12/2561 เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2561 และเริ่มใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสู่การปฏิบัติปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป

คู่มือฉบับนี้มีเนื้อหาประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตลอดจนกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้จะเป็นแนวทางพัฒนา ส่งเสริมคุณภาพการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อยกระดับพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องสามารถแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับสากล นำไปสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน

งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา
สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ธันวาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(ก)
สารบัญ	(ข)
สารบัญภาพ	(จ)
สารบัญตาราง	(ฉ)
บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	**1**
• ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา	1
• กฎหมายและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	3
• การประกันคุณภาพการศึกษากับมาตรฐานการศึกษา	7
• การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	9
• การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก	13
• กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2561-2565	14
• นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา	17
• แนวปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	18
• ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา	19
บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	**26**
• พัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	26
• นโยบายสภามหาวิทยาลัย	28
• ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564)	28
• อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	31
• เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	31
• โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	32

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 3 นิยามศัพท์	**42**
บทที่ 4 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	**56**
• กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	**57**
• องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	**59**
• องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต	**69**
• องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา	**78**
• องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์	**83**
• องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้สอน	**94**
• องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	**102**
บทที่ 5 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ	**104**
• มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	**106**
• มาตรฐานที่ 2 การวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม	**115**
• มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ	**126**
• มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	**130**
• มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ	**133**
บทที่ 6 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย	**145**
• มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	**148**
• มาตรฐานที่ 2 การวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม	**156**
• มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ	**166**
• มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	**172**
• มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ	**176**
• มาตรฐานที่ 6 จุดเน้นมหาวิทยาลัย	**188**
บทที่ 7 แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	**191**
ภาคผนวก 1	
• แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ระดับหลักสูตร	**197**
• ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (ตาม มคอ.2)	**209**

สารบัญ

หน้า

ภาคผนวก 2

- ค่าเป้าหมายการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย (ปีการศึกษา 2561-2565) **211**
- ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ. 2554 **217**
- ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เรื่อง มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี **220**
- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2561-2565 **223**
- ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเรื่องนโยบายประกันคุณภาพการศึกษาภายใน **226**
- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเรื่องแต่งตั้งผู้กำกับดูแล และผู้จัดเก็บข้อมูลรายตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2561 **228**
- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเรื่องแต่งตั้งคณะทำงานกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี **233**

เอกสารอ้างอิง **237**

คณะผู้จัดทำ **239**

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ 8

1.2 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 10

1.3 มาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. 2561 10

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก 13

1.5 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 20

2.1 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 32

2.2 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 33

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1.1 ตัวบ่งชี้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย 12

3.1 ปฏิทินการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 39

6.1 ตัวชี้วัดสร้างความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว 177

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อสนองความต้องการของสังคมทั้งในภาครัฐและเอกชน และสอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศ จากภารกิจดังกล่าวมหาวิทยาลัยจึงตระหนัก และพยายามที่จะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ดังนั้นเมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยทุกระดับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีนโยบายและแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของมาตรฐานการพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้บรรลุวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดเน้นของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้

1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการ ดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1.1 คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

1.2 ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลมาจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

1.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

1.4 มหาวิทยาลัยจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

1.5 สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

1.6 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

1.7 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2561 โดยมีการปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการโดยมีการกำกับติดตามตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาจะครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน

1.8 กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

1.9 กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาด้วยความจำเป็นดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1.9.1 เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสาขา คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและมหาวิทยาลัยในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่มหาวิทยาลัย กำหนดขึ้น โดยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกมาตรฐานว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้เป้าหมายที่กำหนดไว้

1.9.2 เพื่อให้สาขา คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและมหาวิทยาลัยทราบสถานภาพของตนเอง อันจะนาไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

1.9.3 เพื่อให้สาขา คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และมหาวิทยาลัยทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

1.9.4 เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

1.9.5 เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. กฎหมายและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย **“ระบบการประกันคุณภาพภายใน”** และ **“ระบบการประกันคุณภาพภายนอก”** เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพภายในเป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมิน การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมายหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย **“สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การ**

มหาชน)" หรือเรียกชื่อย่อว่า **"สมศ."** พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2.2 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี

จากวิสัยทัศน์ของชาติที่ระบุไว้ว่า **"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"** ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ที่มีสาระสำคัญคือมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น มีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงเศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองตอบต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

2.3 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคนที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขอันจะนำไปสู่เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลก ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ จากแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 และแรงกดดันจากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางทัศนคติความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัฒน์การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ ปัญหาคุณภาพ

และมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัวยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นการรับรองคุณภาพในการจัดการศึกษาทุกระดับเช่นเดียวกัน

2.4 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2533-2547) กำหนดให้อุดมศึกษาต้องสร้างความเป็นเลิศ ความเสมอภาค ประสิทธิภาพและความเป็นนานาชาติ แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความเชื่อมโยงกับการศึกษาทุกระดับ ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) มุ่งเน้นพาประเทศก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคต่างๆ ไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งมีจุดเน้นที่สำคัญได้แก่ การกำหนดพันธกิจของอุดมศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะและเป็นจุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ มุ่งเน้นผลผลิตและผลลัพธ์ของระบบอุดมศึกษา (Higher Education Outcomes) ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่ยอมรับระดับสากล ปฏิรูปอุดมศึกษาอย่างครบถ้วนและสมดุล เพื่อให้กลไกการสนับสนุน การกำกับตรวจสอบ และการประเมินผลกระทบของระบบอุดมศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด

กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) สำหรับเป็นเครื่องมือในการกำกับทิศทางการปฏิบัติงานของกระทรวงศึกษาธิการ และส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัด โดยได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน เพื่อสร้างผลผลิต ผลลัพธ์ให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ซึ่งได้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของการพัฒนาประเทศได้ทั้งมิติความมั่นคง มิติเศรษฐกิจ มิติสังคม และมิติการบริหารจัดการภาครัฐ ได้อย่างเป็นรูปธรรม การดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่จะเกิดขึ้นในตลอดระยะ 5 ปี จะได้สะท้อนถึงความสามารถ เพื่อมุ่งการบรรลุผลความสำเร็จต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ 1) ด้านการเข้าถึง (Accessibility) 2) ด้านความเท่าเทียม (Equity) 3) ด้านคุณภาพ (Quality) 4) ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) และ 5) ด้านการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ที่สำคัญในเป้าหมายด้านคุณภาพนั้นนอกจากจะได้เห็นความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นแล้วในมิติด้านความมั่นคงยังจะได้เห็นระดับความสำเร็จที่ชัดเจนในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองของผู้เรียน

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดรับกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้กำหนดสถานะ

มหาวิทยาลัยอยู่ในกลุ่ม **ข** การผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีและพัฒนาสังคม

2.5 มาตรฐานการศึกษาของชาติ

มาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งกำหนดผ่านกรอบ (framework) ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษานี้จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 กฎหมายยุทธศาสตร์และแผนงานทั้งหลายเหล่านี้ ต่างมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและความสามารถสูง พัฒนาตนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งยังคาดหวังให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อเป้าหมายของการพัฒนาประเทศสู่ ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน นอกจากนี้ ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเป้าหมายสำคัญของมาตรฐานการศึกษาของชาติในรูปของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษาคือการให้อิสระสถานศึกษา ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียน ที่สอดรับกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

2.6 มาตรฐานการอุดมศึกษา

ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2561 เผยแพร่ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ทั้งนี้ ได้ยกเลิกมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับเดิม ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 โดยประกาศมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับใหม่นี้ มีผลใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (18 สิงหาคม 2561) โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ลงนามในประกาศกระทรวงฉบับใหม่ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งครอบคลุมมาตรฐานการอุดมศึกษา 5 ด้าน คือ ผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ให้เป็นไปตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ โดยมีระบบประกันคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2.7 การประกันคุณภาพการศึกษา

สถานศึกษาเป็นผู้จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (การประเมินตนเอง) โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและประเภทการศึกษาพร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามบริบท ระดับและประเภทการศึกษาของสถานศึกษา และให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ประเมินภายนอกตามรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาและประเด็นอื่นๆ ผ่านหน่วยงานต้นสังกัด โดยมุ่งหมายให้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา

3. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

2. มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

3. มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

4. มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

5. มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ได้กำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education, DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน นั่นคือ เป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาบุคคลที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน ขั้นต่ำ ดังนี้

ผู้เรียนรู้ (Learner Person) เพื่อสร้างงานและคุณภาพชีวิตที่ดี	เรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมเผชิญความเปลี่ยนแปลง และมีความเป็นผู้นำเพื่อสร้างสัมมาอาชีพที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว สังคม
ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovative Co-creator) เพื่อสังคมที่มั่งคง มั่งคั่ง และยั่งยืน	ร่วมแก้ไขปัญหาสังคม การบูรณาการข้ามศาสตร์ สร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อเพิ่มโอกาสและมูลค่าแก่ตนเอง สังคมส่วนรวม และประเทศ

พลเมืองที่เข้มแข็ง (Action Citizen) เพื่อสันติสุข	กล้าต่อต้านการกระทำในสิ่งที่ผิดให้คุณค่ากับความรู้ความสามารถ ร่วมมือสร้างสรรค์การพัฒนาที่ยั่งยืน ขจัดความขัดแย้งและสร้างสันติสุขทั้งในสังคมไทยและประชาคมโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ประกาศมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยจากการวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และบริบทของมหาวิทยาลัย กำหนดเป็น 6 มาตรฐาน ดังนี้

1. มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

2. มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

3. มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

4. มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

5. มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

6. มาตรฐานที่ 6 ด้านจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถแสดงในแผนภาพที่ 1.1 ดังนี้

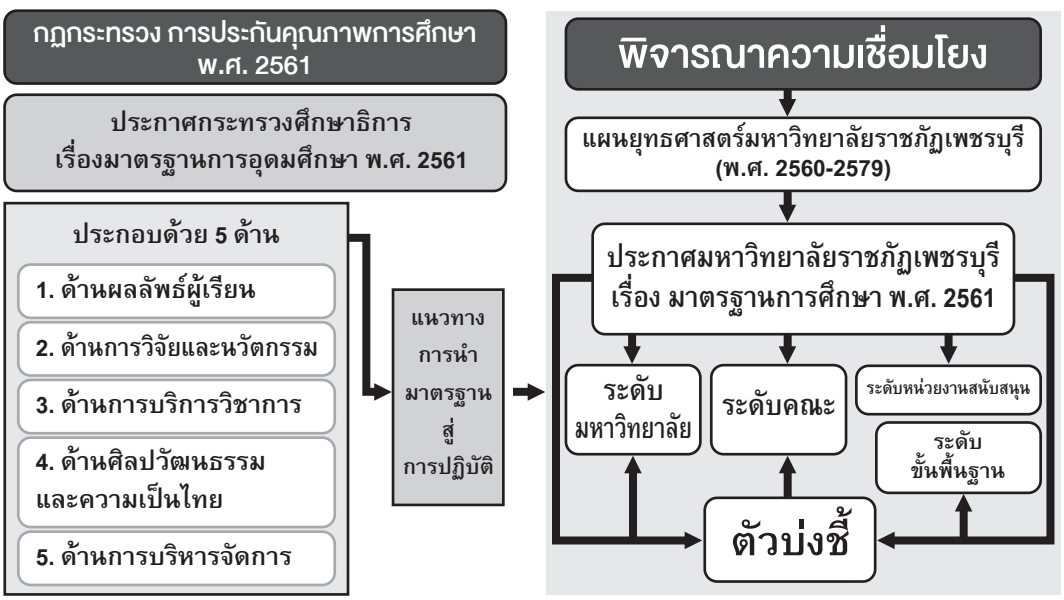

แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

4. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

หลังจากที่ราชกิจจานุเบกษา กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่บริหารคุณภาพการศึกษาให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่ามหาวิทยาลัยมีการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงาน ที่กำกับดูแล ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่พัฒนาขึ้นเอง โดยเริ่มต้นจากกระบวนการวางแผน การดำเนินงานตามแผน ตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงพัฒนา โดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐาน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย ที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลักการการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในดังต่อไปนี้

4.1 หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1) สนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยและพันธกิจตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 20 ปี ภายใต้ความสอดคล้องตามมาตรฐานอุดมศึกษา พ.ศ. 2561

2) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ที่ส่งผลไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่ ประกอบด้วยการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย โดยเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2561

3.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ โดยได้นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเชื่อมโยงกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาประเมินคุณภาพเพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

3.2 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย เป็นระบบที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากบุคลากรทุกภาคส่วน (ผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า นักศึกษา บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย) โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการ เพื่อต้องการพัฒนาตามศักยภาพ ตลอดจนมุ่งเพื่อประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

ทั้งนี้ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี สามารถแสดงในแผนภาพที่ 1.2 และแผนภาพที่ 1.3 ดังนี้

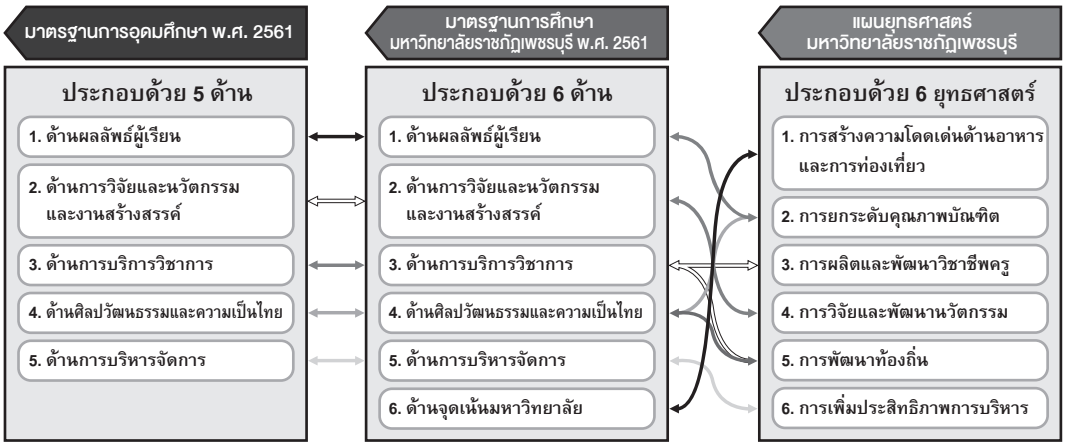

แผนภาพที่ 1.2 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

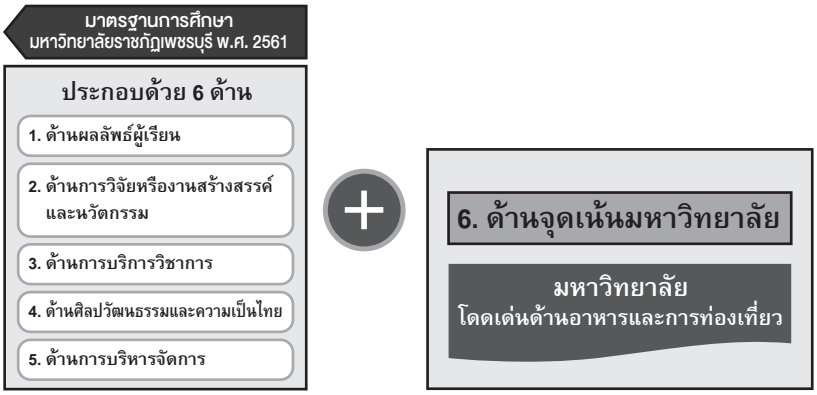

แผนภาพที่ 1.3 มาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. 2561

4.2 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพ

มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะเดียวกันก็ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ปปช. เป็นต้น โดยกาหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้เป็น

ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีทั้งการนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ได้ดำเนินการ กรรมการประเมิน (peer review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้นร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0-5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบอัตราส่วนเปรียบเทียบโดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละ หรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

ตารางที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย

มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ระบบประกันคุณภาพการศึกษา)	ระดับคณะ		ระดับมหาวิทยาลัย	
	ตบช. คุณภาพ	ตบช.เชิงปริมาณ	ตบช. คุณภาพ	ตบช.เชิงปริมาณ
มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	2 ตบช.	3 ตบช.	2 ตบช.	3 ตบช.
มาตรฐานที่ 2 การวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และนวัตกรรม	1 ตบช.	4 ตบช.	1 ตบช.	4 ตบช.
มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ	1 ตบช.	2 ตบช.	1 ตบช.	3 ตบช.
มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	1 ตบช.	1 ตบช.	1 ตบช.	2 ตบช.
มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ	2 ตบช.	2 ตบช.	4 ตบช.	2 ตบช.
มาตรฐานที่ 6 จุดเน้นมหาวิทยาลัย	ตบช.+(จุดเน้นคณะ)			1 ตบช.
รวม	**19 ตบช.**		**24 ตบช.**	

4.4 การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่สาขาวิชา คณะและมหาวิทยาลัย ต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง ต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในประจำปีทุกปีเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่กำกับดูแลเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

4.5 การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด

ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจัดส่งรายงานดังกล่าว พร้อมกับประเด็นต่างๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ ซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับมหาวิทยาลัยให้แก่สำนักงานรับรองมาตรฐานและ

ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก

ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย และจัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตาม ตรวจสอบดังกล่าว พร้อมข้อเสนอแนะให้แก่มหาวิทยาลัย และหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล เพื่อให้มหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

4.6 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนในการติดตามตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งคือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัย ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับสาขาวิชาหรือหลักสูตร ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน และที่สำคัญหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

4.7 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวิเคราะห์และวัดผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพการวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง และถูกต้องตรงกันในทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล หลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัย ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น มหาวิทยาลัยได้พัฒนาระบบเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของบุคลากร ตลอดจนเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลเบื้องต้น (Common Data Set) ของมหาวิทยาลัย เช่น ฐานข้อมูลบุคลากร ฐานข้อมูลวิจัย ฐานข้อมูลนักศึกษา ฐานข้อมูลงบประมาณ เป็นต้น ส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมินตลอดถึงการปรับปรุงและพัฒนา

5. การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

เกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาจากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนาไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนาเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 1.4 ดังนี้

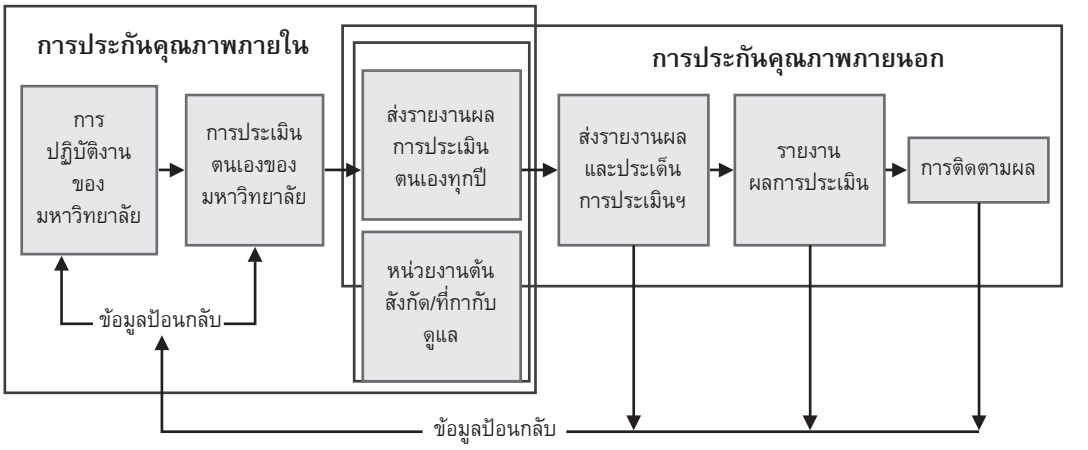

แผนภาพที่ 1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ 1.4 จะเห็นว่าเมื่อมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำ**รายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน**ซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่า **รายงานการประเมินตนเอง** (Self Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัดและการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

6. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ปีการศึกษา 2561-2565)

แนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) สรุปดังนี้

Plan (P) = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านี้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม – กรกฎาคมของปีถัดไป (ระบบเปิด-ปิดภาคการศึกษาตามอาเซียน)

Do (D) = ดำเนินการและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ 1 (สิงหาคม) - เดือนที่ 12 (กรกฎาคม) ของปีถัดไป

Check/Study (C) = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะ/สำนัก/สถาบัน และมหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายนของปีการศึกษาถัดไปตามลำดับ

Act (A) = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหารระดับหลักสูตร ระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ) มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่แผนปฏิบัติราชการประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษแล้วแต่กรณี

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดไว้ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่ ตามตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นที่ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย พร้อมทั้งดำเนินการแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดรับทราบมาตรฐานและตัวบ่งชี้ดังกล่าว

2) มหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้ และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีผ่านระบบออนไลน์ที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย

3) หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองของหลักสูตร และคณะรายงานผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online

4) คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่านำผลการประเมินระดับหลักสูตร และผลการดำเนินงานของคณะมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ

5) คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินตนเองผ่านระบบออนไลน์ที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้น และยืนยันผลการประเมินหลักสูตร และระดับคณะผ่านระบบ CHE QA Online ที่ได้ประเมินไปแล้ว

6) มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับหลักสูตร ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย

7) มหาวิทยาลัยประเมินตนเองผ่านระบบออนไลน์ที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้น และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าผ่านระบบ CHE QA Online พร้อมทั้งนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาถัดไป

8) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่แต่งตั้ง และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานแผนปฏิบัติราชการประจำปี และแผนยุทธศาสตร์ต่อไป

9) ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน 120 วัน นับจากสิ้นปีการศึกษา (เดือนพฤศจิกายน)

มหาวิทยาลัยต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในทุกปีการศึกษา ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับมหาวิทยาลัย ตามลำดับ โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และส่งผลการประเมินให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร 1 ชุด อาจประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตรหากเป็นหลักสูตรในสาขาวิชาเดียวกัน เช่น หลักสูตรสาขาวิชาเดียวกันทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

สำหรับแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คือ หลักสูตรสามารถแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร หรือผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ขึ้นทะเบียนของ สกอ. และเป็นคนก้าวทันความทันสมัยของหลักสูตรมาประเมินหลักสูตร และรายงานผ่านระบบออนไลน์ที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้น และส่งต่อผ่านระบบ CHE QA Online

ในกรณีที่ต้องการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร กำหนดไว้ดังนี้

1) หลักสูตรดำเนินการประเมินตนเอง และมีผลการประเมินตนเอง ระดับดีขึ้นไปต่อเนื่องกัน 2 ปี

2) หลักสูตร/มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร จากทะเบียนรายชื่อผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสาหรับตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อขึ้นทะเบียน TQR

3) คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรดำเนินการตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตรที่จะขอขึ้นทะเบียน TQR เพื่อยืนยันผลการประเมิน ผ่านระบบ CHE QA Online

4) มหาวิทยาลัยเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ/ทราบในการขอขึ้นทะเบียนหลักสูตร TQR

5) มหาวิทยาลัยแจ้งความประสงค์ขอขึ้นทะเบียนหลักสูตร TQR มายังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พร้อมแนบมติสภาสถาบันและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร รวมทั้งข้อมูลด้านคุณภาพของผู้เรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes) ที่จะสะท้อนให้สังคมรับรู้ได้ว่าบัณฑิตจากหลักสูตรนั้นๆ จะต้องมีองค์ความรู้อะไร สามารถทำอะไรได้ (สรุปย่อประมาณครึ่งหน้ากระดาษ)

6) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตรวจสอบการดำเนินงานประเมินคุณภาพการศึกษาภายในวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online และเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณากลั่นกรองผลการประเมินว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดก่อนนำเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาขึ้นทะเบียน TQR และเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบต่อไป

7) ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในจำนวนอย่างน้อย 3 คน ซึ่งมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน โดยเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย และอย่างน้อยหนึ่งคนของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกนั้นต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน ทั้งนี้ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย

8) คณะกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของแต่ละระดับการศึกษา เป็นดังนี้

• ระดับปริญญาตรี คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

• ระดับปริญญาโท คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

• ระดับปริญญาเอก คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับมหาวิทยาลัย เป็นดังนี้

1) ประธานกรรมการ

• ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือหน่วยงานเทียบเท่าขึ้นไปและมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า หรือ

• ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระดับคณะ หรือหน่วยงานเทียบเท่าขึ้นไป หรือ

• ผู้ที่มหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2) กรรมการ

• คุณสมบัติตาม ข้อ 1 หรือ

• กรณีเป็นอาจารย์ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

• กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุนต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

3) กรรมการและเลขานุการ

• คุณสมบัติตาม ข้อ 1 หรือ ข้อ 2 หรือ

• กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุนต้องทำหน้าที่ในระดับหัวหน้าหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

4) กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

• คุณสมบัติตาม ข้อ 1 หรือ ข้อ 2 หรือ ข้อ 3 หรือ

• กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุนต้องสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลได้ และใช้คอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี

7. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้การผลิตบัณฑิตมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และตรงความต้องการของสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงประกาศนโยบายในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ คณะ หน่วยงานสนับสนุน และหลักสูตร ได้ปฏิบัติ ดังนี้

7.1 ดำเนินการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน เพื่อยกระดับคุณภาพของการบริหารจัดการและคุณภาพของผลผลิตอย่างต่อเนื่อง และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานตามปกติ

7.2 จัดทำมาตรฐาน และเกณฑ์การประเมิน เพื่อการดำเนินการประเมินคุณภาพของงานในแต่ละด้านให้สอดคล้องกับมาตรฐานของหน่วยงานต้นสังกัด และมาตรฐานสากล

7.3 ให้มีการดำเนินการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการของทุกหน่วยงานภายใต้กรอบและมาตรฐานที่กำหนด เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารของหน่วยงาน และของมหาวิทยาลัยนำไปใช้ในการพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7.4 สนับสนุนให้อาจารย์ บุคลากรและนักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตลอดจนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่มีส่วนสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้น

7.5 ให้งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เป็นหน่วยงานที่ดูแล พัฒนาระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ ให้สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินงานภายในของมหาวิทยาลัย ติดตาม สนับสนุน ให้มีการนำระบบการประกันคุณภาพไปใช้ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดกลไกการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในทุกหน่วยงาน และให้จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และเพื่อการรองรับการตรวจประเมินคุณภาพภายนอก

7.6 จัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน ให้สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ติดตามดูแลให้ทุกหน่วยงานย่อยภายในมีการดำเนินการตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตลอดจนประสานงานกับงานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ในการจัดทำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปี

7.7 ผู้บริหาร ต้องนำข้อมูลที่ได้จากรายงานสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ของคณะกรรมการผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงระบบการทางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7.8 สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ได้ดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาตามหลักการคุณภาพโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA

8. แนวปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะ หน่วยงานสนับสนุนและหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงเห็นสมควรให้กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อให้ คณะ สำนัก สถาบัน และหลักสูตรใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาดังนี้

8.1 แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นผู้กำหนดนโยบายรวมถึงให้คำปรึกษา ประสานงาน และตรวจสอบ ตลอดจนกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน และตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ หน่วยงานสนับสนุน และหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 ดำเนินกิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้งบประมาณที่มีตามความจำเป็น

8.3 แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการภายใน เพื่อพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำและขั้นสูง และเป้าหมายที่ต้องบรรลุ รวมทั้งกำหนดกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เหมาะสมกับหน่วยงาน ประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงานและทำให้เกิดการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขึ้น ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน

8.4 จัดทำระบบข้อมูลที่ทันสมัย มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เช่น ข้อมูลนักศึกษา บุคลากร วัสดุ

อุปกรณ์และอาคารสถานที่โสตทัศนูปกรณ์ ฯลฯ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

8.5 มีวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้บริหารที่มีความรู้และความสามารถในการบริหารจัดการองค์กร

8.6 มีการศึกษาความต้องการ ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินหลักสูตรอย่างมีระบบ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

8.7 กำหนดระบบการวัดและประเมินผลการการเรียนการสอนอย่างเป็นมาตรฐานและดำเนินการวัดและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

8.8 มีการประเมินผลประสิทธิภาพการสอนและผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ

8.9 มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรในหน่วยงานทั้งด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานตามหน้าที่ เช่น การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน และด้านประสบการณ์ทางการวิจัยอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

8.10 สนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรผลิตผลงานทางวิชาการและสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอและให้มีการดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนางานวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษา โดยการสนับสนุนด้านงบประมาณและให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

8.11 สนับสนุนให้มีระบบห้องสมุดและระบบสารสนเทศให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง และพอเพียงต่อความต้องการ และมีการติดตามผลการใช้และการบริการอย่างสม่ำเสมอ

8.12 จัดระบบการติดตามตรวจสอบ และประเมินผล การใช้งานอาคารสถานที่ และทรัพยากรทางการเรียนรู้ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

8.13 มีการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างมหาวิทยาลัย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

8.14 เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นและดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

8.15 มีระบบการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่คณาจารย์ และบุคลากรที่รับผิดชอบต่อหน่วยงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม

8.16 จัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานสนับสนุนและหลักสูตร เผยแพร่แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง และพร้อมที่จะรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จัดระบบการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงาน

ตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานสนับสนุน และหลักสูตร โดยมีแนวคิดดังนี้

1) ผู้บริหารมีปณิธานและความมุ่งมั่น แน่วแน่ ในการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ

2) สร้างวัฒนธรรมองค์กรและจิตสำนึกที่มุ่งที่คุณภาพ

3) บุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และมีแนวคิดที่จะปรับปรุงงานของตนอยู่เสมอ

4) มีการทำงานเป็นทีมโดยแบ่งความรับผิดชอบ

5) สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้สร้างขวัญและกำลังใจแก่ทุกคนในองค์กร

6) มีแผนพัฒนาบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7) ควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐาน

8) บริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงคุณภาพของระบบและกระบวนการผลิตและผลผลิตอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อให้เกิดคุณภาพ

9) ขจัดอุปสรรคหรือป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการดำเนินงานหรือการสูญเสียของผลผลิต

10) ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงการดำเนินการให้ได้ผลผลิตที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้ภารกิจในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจึงพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามแผนภาพที่ 1.5 ดังนี้

ระบบการควบคุมคุณภาพ (Quality Control)	ระบบตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit)	ระบบประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)
พัฒนาการควบคุมการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพโดยกำหนดนโยบาย เกณฑ์/มาตรฐาน ตัวชี้วัดของ 1. ปัจจัยนำเข้า 2. กระบวนการผลิต 3. ผลผลิต 4. ผลลัพธ์	พัฒนาระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงาน โดยตนเองและรายงานการดำเนินงานตามเกณฑ์/มาตรฐาน ตัวชี้วัด โดย 1.จัดกระบวนการตรวจสอบ ภายในเพื่อให้การปฏิบัติตาม/มาตรฐาน ตัวชี้วัด 2. การตรวจสอบการปฏิบัติจากภายนอก 3.ตรวจสอบหลักฐาน หรือรายงาน	1. พัฒนาระบบการประเมินผลภายใน/ภายนอกมหาวิทยาลัยและสนับสนุนส่งเสริมให้พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยโดย 1.1 การประเมินภายใน 1.2 จัดทำกรอบการประเมิน 1.3 เครื่องมือการประเมิน 2. นำผลการประเมินมาพิจารณาสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง การประเมินภายนอกโดย 2.1 องค์กรอิสระระดับประเทศ 2.2 คณะกรรมการประกันคุณภาพ 2.3 สภามหาวิทยาลัยนำผลการประเมินมาสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แผนภาพที่ 1.5 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

1. การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ระบบการควบคุมคุณภาพของมหาวิทยาลัย จะประกันว่ามีการปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการควบคุมปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ ที่จะส่งผลต่อคุณภาพ จัดทำเกณฑ์มาตรฐาน ตัวชี้วัด ความสำเร็จของปัจจัยคุณภาพดังกล่าวเน้นที่ระบบการกำกับดูแลตนเอง (Self-regulation system) ในระดับบุคคล หลักสูตร คณะ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัย

2. การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) หมายถึง การตรวจสอบในระดับมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานสนับสนุน และหลักสูตร ทั้งการตรวจสอบด้วยตนเองและการตรวจสอบจากภายนอกเน้นที่กระบวนการประกันคุณภาพซึ่งได้แก่ การกำหนดนโยบาย กฎระเบียบ การสนับสนุนช่วยเหลือ และหลักฐานต่างๆ วิธีการที่ใช้ คือ การตรวจสอบหลักฐานหรือรายงาน การสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานและนักศึกษา

3. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) หมายถึง การประเมินค่าระดับคุณภาพของกิจกรรมเฉพาะอย่างในหน่วยงาน เช่น คุณภาพการจัดการศึกษา คุณภาพของงานวิจัย คุณภาพของการสอน เป็นต้น โดยมีจุดเน้นที่คณะและหลักสูตร การประเมินจะใช้วิธีการศึกษาตนเอง (Internal Peer Review) และการใช้ตัวชี้วัดพฤติกรรม (Performance Indicators)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะใช้ทฤษฎีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยนำปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Output) มาอธิบายกระบวนการการผลิตบัณฑิตและกำหนดมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิต สำหรับหน่วยงานสนับสนุนจะเน้นมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาที่เกี่ยวกับการบริหารและการบริการเพื่อตอบสนองความต้องการความพึงพอใจของผู้ใช้บริการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจึงมุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อให้ได้ผลลัพธ์คือ บัณฑิตที่มีลักษณะอันพึงประสงค์และเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยใช้มาตรการ เร่งรัดให้ทุกหน่วยงานมีระบบควบคุมคุณภาพ โดยใช้วงจรเดมมิ่ง (Deming Cycle) : PDCA (Plan-Do-Check-Act) ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารงานอย่างมีคุณภาพในการดำเนินงานควบคุมคุณภาพ

การควบคุมคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีด้วยระบบ PDCA เป็นเครื่องมือในการควบคุมและพัฒนาคุณภาพที่มุ่งหวัง ซึ่งระบบดังกล่าวเน้นการมีส่วนร่วมของทุกๆ ฝ่ายในมหาวิทยาลัย ในการดำเนินงานตามระบบคุณภาพ มีขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผน (Plan) มหาวิทยาลัยและหน่วยงานย่อมต้องวางแผนและสามารถดำเนินการให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการกรอบแบบตัวชี้วัดคุณภาพและเกณฑ์ตัดสิน โดยพิจารณาทำแผนและเครื่องมือตัดสินใจสอดคล้องและตอบสนองการดำเนินงานที่มุ่งสู่คุณภาพที่พึงประสงค์เป็นสำคัญ

2. การดำเนินงานตามแผน (Do) มหาวิทยาลัยต้องสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติภารกิจที่ได้วางไว้ โดยอาศัยการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ตามแผน

3. การตรวจสอบและประเมิน (Check) เป็นการทบทวนการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้

หน่วยงานจะต้องวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานของตนเองในแต่ละช่วงการดำเนินงาน และเปรียบเทียบผลการดำเนินงานรายตัวชี้วัดและเกณฑ์ตัดสิน เพื่อตัดสินว่าการดำเนินงานมีคุณภาพตามที่ต้องการหรือไม่ เพราะเหตุใด

4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (Act) เมื่อผ่านขั้นตอนการตรวจสอบและประเมินแล้ว ต้องนำผลการประเมินมาปรับปรุงโดยส่งข้อมูลย้อนกลับไปสู่ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ถึงผลการดำเนินงานของตนเองว่าเป็นอย่างไร และควรปรับปรุงต่อไปอย่างไร จึงจะเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุด

จากระบบดังกล่าวทาให้มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาที่สำคัญดังนี้

1. ทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัย มีกลไกการตรวจสอบและประเมินเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. มุ่งเน้นทั้งการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)

3. เชื่อมโยงงานประกันคุณภาพกับระบบการบริหารของมหาวิทยาลัย

4. เชื่อมโยงงานประกันคุณภาพให้สอดคล้องกับระบบงบประมาณของมหาวิทยาลัย

5. ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการวางแผนเชิงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานที่เป็นแรงขับเคลื่อน (Diver)สาคัญในการพัฒนาคุณภาพตามเป้าหมายที่กาหนด

6. มุ่งเน้นการดำเนินงานไปสู่การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance)

7. ปฏิบัติกิจกรรมสอดคล้องและส่งผลกับการประเมินภายนอก การประเมินของ ก.พ.ร. และการรับรองมาตรฐานวิชาชีพของหลักสูตรทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยดำเนินการ

9.2 กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการและมาตรฐานของการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานในเรื่องการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย มีการประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูล ให้คำปรึกษาและให้การสนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยมหาวิทยาลัย มีกลไกการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. นโยบาย วัตถุประสงค์และแนวทางในการดาเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อแสดงเจตจำนงร่วมกันที่จะดำเนินการ พัฒนาคุณภาพการบริการ การบริหาร และการจัดการให้สอดคล้องกับภารกิจหลักและการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีสาระสำคัญดังนี้

1.1 เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานการส่งเสริม การควบคุม การตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา การบริหารและการจัดการ

1.2 เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบกลไกการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

คณะ หน่วยงานสนับสนุน และหลักสูตร

1.3 เร่งรัดการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง มีการตรวจสอบคุณภาพของบัณฑิตก่อนและหลังสาเร็จการศึกษา

1.4 จัดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษามาใช้ในการกำหนดนโยบาย และแผนงานของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายใน เพื่อส่งเสริม สนับสนุนแก้ปัญหาและพัฒนาการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.5 เร่งรัดให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับบุคคล องค์กร และหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

1.6 ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูล ข่าวสารและผลจากกิจกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอก

วัตถุประสงค์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

1. เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ประเทศ และระดับสากล

2. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการบริหารและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

3. เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนให้เข้าสู่มาตรฐานสากล และพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม

4. เพื่อพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานตามปรัชญา และพันธกิจของมหาวิทยาลัย

5. เพื่อเพิ่มศักยภาพการในการแข่งขันเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

2. แต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และระดับหน่วยงานคณะกรรมการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 คณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพการศึกษา

2.2 คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

2.3 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ หน่วยงานสนับสนุน

2.4 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

2.5 คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายในประจำมหาวิทยาลัย

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้กำหนดให้งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบประสานงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

4. การจัดทำแผนปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นแนวทางให้คณะ หน่วยงานสนับสนุน และสาขาวิชา ต้องดำเนินการตามปฏิทินปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษาตลอดปีการศึกษาให้สอดคล้องกับปฏิทินการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

5. การพัฒนาบุคลากรและการประชาสัมพันธ์

ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่มหาวิทยาลัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกคนให้มีความรู้และความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเร่งรัดพัฒนาระบบบริหารจัดการของทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพและสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งผลถึงศักยภาพโดยรวมของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

5.1 จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

5.2 ส่ง หรือจัดอบรมผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อเตรียมบุคลากรรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

5.3 จัดทำวารสารรายเดือน เว็บไซต์ เว็บบอร์ด เพื่อประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหว ด้านประกันและประเมินคุณภาพแก่บุคลากรทั้งภายในและภายนอก

5.4 จัดการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพการศึกษา

6. การจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้จัดทำหนังสือคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาทุกปีการศึกษาเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่หน่วยงานภายใน และได้ส่งเสริมสนับสนุนให้คณะและหน่วยงานเทียบเท่าคณะจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานเองตามเกณฑ์การประเมินที่ได้อนุมัติจากการประชุมสภามหาวิทยาลัยในคราวครั้งที่ 12/2561 วันที่ 17 ธันวาคม 2561 ส่วนระดับหลักสูตรใช้เกณฑ์การประเมินตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งจะปรากฏในคู่มือนี้ในบทที่ 4 ต่อไป

7. การจัดทำรายงานประเมินตนเอง (Self Assessment Report)

ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระยะแรก มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีนโยบายให้ทุกหน่วยงานจัดทำรายงานการศึกษาตนเอง (Self Study Report = SSR) และรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report = SAR) เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย แต่ต่อมาได้บูรณาการ SSR และ SAR เข้าไว้ด้วยกันเพื่อลดภาระด้านการจัดการทำเอกสารจนถึงปัจจุบันผ่านระบบออนไลน์ซึ่งประกอบด้วย

- http://mis.pbru.ac.th/esar/index.jsp ระดับหลักสูตร
- http://mis.pbru.ac.th/esar-fac/index.jsp ระดับคณะ หน่วยงานสนับสนุน

- http://mis.pbru.ac.th/esar-univ/index.jsp ระดับมหาวิทยาลัย
ซึ่งครอบคลุมทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา

หมายเหตุ :

1. แนวทางการดำเนินการสำหรับหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการ หรืองดรับนักศึกษา หรือไม่มีนักศึกษามาสมัครเรียนที่กำหนดไว้ คือ กรณีหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ/อนุมัติให้ปิดดำเนินการต้องแจ้งให้ สกอ. รับทราบ หากหลักสูตรยังมีนักศึกษาคงค้างอยู่ อาจารย์ประจำหลักสูตร (ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร 2548) หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบ (ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร 2558) ดังกล่าวยังต้องทำหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบต่อไป และจัดการเรียนการสอนจนกว่านักศึกษาคนสุดท้ายจะสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้มหาวิทยาลัยยังต้องดำเนินการประเมินตนเองระดับหลักสูตรเป็นประจำทุกปี โดยประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการดำเนินการ เพื่อนำผลที่ได้มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงกระบวนการหรือพิจารณาดำเนินการอื่นๆ ต่อไป โดยคำนึงถึงประโยชน์จากการประเมิน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตรเป็นสำคัญ อนึ่งการประเมินตนเองดังกล่าวเป็นการดำเนินการภายในของหลักสูตร คณะ หรือมหาวิทยาลัยโดยรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการดำเนินงานในการคำนวณค่าคะแนนของหลักสูตรให้คิดเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการประเมินเท่านั้น และดำเนินการผ่านระบบ CHE QA Online

2. หลักในการพิจารณาสำหรับตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่เป็นตัวบ่งชี้กระบวนการ (3.1, 3.2, 4.1, 5.1, 5.2, 5.3 และ 6.1)

การพิจารณาตัดสินผลการประเมินตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพในระดับหลักสูตรที่เน้นกระบวนการ เพื่อให้ผู้ประเมินนำไปใช้ในการตัดสินผลการประเมินให้เป็นมาตรฐานเดียวกันให้ยึดหลักการ คือ หลักสูตรควรกำหนดผลลัพธ์ซึ่งแสดงคุณภาพที่ต้องการจากกระบวนการที่ได้ออกแบบโดยอธิบายวิธีการดำเนินงานที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ มีการทบทวน/ประเมิน/ศึกษา ผลการดำเนินงานที่เทียบกับผลลัพธ์ที่กำหนด หากหลักสูตรไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการให้อธิบายว่ามีการปรับปรุงวิธีการทำงานอย่างไร เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ (หมายเหตุ : ให้พิจารณาผลการดำเนินงานในภาพรวม ไม่ควรพิจารณาแต่ละประเด็นย่อย และกรณีจะให้คะแนนระดับ 4 หรือ 5 ต้องมีคำอธิบายที่เห็นเป็นรูปธรรม)

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

พัฒนาการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 ตามนโยบายของสภาสถาบันราชภัฏก่อนที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้โดยมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระบบการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งประกอบด้วย 1) การควบคุมคุณภาพ 2) การตรวจสอบคุณภาพ 3) การประเมินคุณภาพ และเมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (ขณะนั้นใช้ชื่อว่าสถาบันราชภัฏเพชรบุรีได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่ 1 ซึ่งกล่าวไว้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีการดำเนินการงานประกันคุณภาพการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งมีการประเมินทุกปีการศึกษาและการประเมินคุณภาพภายนอกดังกล่าว

การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 โดย ผศ.ดร.ปัญญา การพานิช เป็นอธิการบดี ได้รับนโยบายมาจากสภาสถาบันราชภัฏโดยเริ่มจากสร้างความตระหนักและมีการประชุมบุคลากรทุกระดับ ส่งคณาจารย์และผู้รับผิดชอบเข้ารับการอบรมและนำความรู้มาพัฒนาการประกันคุณภาพและในปี พ.ศ. 2540 (30 มิ.ย. - 25 ก.ค. 40) มหาวิทยาลัย โดยอธิการบดีได้ส่งคณบดีทั้ง 6 คณะ ประกอบด้วย รศ.นิภา เพชรสม คณบดีคณะครุศาสตร์ ผศ.สุวิทย์ เปียผ่อง คณบดีคณะวิทยาการจัดการ ผศ.เชาวลิต คงแก้ว คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อาจารย์เชาว์ ทวีผล คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผศ.วรรณา กอวัฒนาวรานนท์ คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร และ ผศ.ชำนาญ งามสมบัติ คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ไปอบรมการประกันคุณภาพการศึกษาเน้นด้าน TQM (total Quality Management) University of Northumbria at Newcaste (Longhirst Campus) England เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการดำเนินงานประกันคุณภาพทั้งในระดับคณะและสถาบัน

ต่อมาได้มีการตั้งสำนักงานประกันคุณภาพขึ้นเป็นครั้งแรกและแต่งตั้ง ผศ.หรรษา ผลาทร เป็นผู้อำนวยการงานประกันคุณภาพคนแรก และ รศ.มยุรี วัดแก้ว เป็นผู้อำนวยการคนที่สอง โดยมี รศ.สุเทพ ลิ่มอรุณ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการกำกับดูแลให้เป็นไปตามนโยบายของ สกอ. และเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธาน รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก เป็นกรรมการ คณะกรรมการชุดนี้ได้วางรากฐานงานประกันคุณภาพให้แก่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีทั้งด้านข้อบังคับ พัฒนาบุคลากรจัดทำเอกสาร คู่มือต่างๆ และเตรียมการรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่ 1 ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาได้ดำเนินการเมื่อวันที่ 25-27 พฤศจิกายน 2545 ได้รับการประเมินภายนอกรอบที่ 2 ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อรับรองได้ดำเนินการเมื่อวันที่ 23-25 สิงหาคม 2549 และมีปรับเปลี่ยนโครงสร้างหน่วยงานประกันคุณภาพเป็นงานมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ภายใต้การบริหารโครงสร้างของสำนักส่งเสริมวิชาการและ

งานทะเบียน และรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม - 1 กันยายน 2554 โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ซึ่งมี ผศ.รพีพรรณ เทียมเดช เป็นผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ และมี ผศ.สุมาลี งามสมบัติ เป็นรองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการคนแรกที่ดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา

ต่อมามหาวิทยาลัยเล็งเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งจึงมอบหมายให้ ผศ.อุบล สมทรง รองอธิการบดี และ รศ.ดร.กาญจนา บุญส่ง รองอธิการบดี ดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ เป็นผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน อ.ภาคย์ พราหมณ์แก้ว รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ และนางสาวน้ำฝน แสงอรุณ นักวิชาการศึกษา รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้สืบทอดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้พัฒนาระบบการประเมินออนไลน์ระดับหลักสูตรที่สามารถรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (IQA) และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ.7) เป็นรายงานฉบับเดียวกัน และพัฒนาระบบฐานข้อมูลวิจัย เพื่อแก้ไขปัญหาการรวบรวมผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ซึ่งช่วยลดความซ้ำซ้อนของการปฏิบัติงานของบุคลากร จึงทำให้งานประกันคุณภาพการศึกษาดำเนินไปอย่างงานประจำปกติ ในขณะเดียวกันได้ศึกษารายละเอียดการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) มาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

และปัจจุบันมหาวิทยาลัยมอบหมาย ผศ.นรีนารถ ศรีวรนารถ รองอธิการบดี ดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยมี ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ เป็นผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และ อ.ดร.พีรศุษย์ บุญมาธรรม รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการฯ และบุคลากรสายสนับสนุนประจำจำนวน 2 คน รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ได้พัฒนา ปรับปรุงระบบการประเมินออนไลน์ให้ดียิ่งขึ้นทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย เพื่อเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และช่วยลดขั้นตอนการดำเนินงานของบุคลากร นอกจากนั้น ได้ดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา กฎระเบียบ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ (ปรากฏในบทที่ 5 และ บทที่ 6) และตัวบ่งชี้ที่เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บุคลากรใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นโยบายสภามหาวิทยาลัย

1. เร่งรัดผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมนำความรู้มีความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพโดยมุ่งเน้นในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ตลอดจนมุ่งพัฒนานักศึกษาให้มีสุขภาวะที่ดี

2. ส่งเสริมการผลิตครูที่มีสมรรถนะสูงตามมาตรฐานวิชาชีพและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ โดยพัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นแบบอย่างการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนเป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัย

3. เร่งรัดให้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัยตามความต้องการของตลาดแรงงานและเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

4. เร่งรัดพัฒนาบุคลากรทุกระดับและนักศึกษาให้มีสมรรถนะสากล เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5. สนับสนุนการวิจัยที่ตอบโจทย์และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติโดยเน้นวิจัยในสาขาที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนานักวิจัยที่มีขีดความสามารถในการพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์นำไปสู่การจดทรัพย์สินทางปัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือปรับใช้กับชุมชนและสังคมได้

6. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการวิชาการ การพัฒนาและถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีในหลากหลายรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมชุมชน และท้องถิ่น

7. ส่งเสริม สืบสาน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้และเป็นผู้นำการถ่ายทอดสู่สังคม

8. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกทางวัฒนธรรมที่ดีแก่เยาวชน นักศึกษา และประชาชน ในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ ซึ่งค่านิยมเอกลักษณ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและเชิดชูภูมิปัญญาไทยและสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรม เพื่อการอนุรักษ์เผยแพร่และนำสู่สากล

9. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการสู่องค์กรแห่งคุณภาพระดับสากล โดยใช้กลไกการประกันคุณภาพบูรณาการให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อนำไปสู่การเป็นเมืองมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564)

ปรัชญา

คุณธรรมนำความรู้ ค้ำชูสังคม

วิสัยทัศน์

ภายในปี 2564 จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านอาหาร การท่องเที่ยว และสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้วยศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ดี มีคุณธรรมนำความรู้ เป็นพลเมืองดีในสังคม มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยคำนึงถึงหลักกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม

2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

3. วิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม มุ่งเน้นการบูรณาการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศอย่างแท้จริงเป็นรูปธรรม แก้ปัญหาเชิงพื้นที่

4. น้อมนำแนวพระราชดำริเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการวิชาการ โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนสังคม ประเทศชาติ และเผยแพร่สู่สากล

5. เพื่อมประสิทธิภาพการบริหารจัดการร่วมสมัยตามหลักธรรมาภิบาลด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ 1 การสร้างความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 1 พัฒนาศักยภาพหลักสูตรและการเรียนการสอนในกลุ่มสาขาวิชาอาหารและการท่องเที่ยว โดยเน้นการปฏิบัติร่วมกับสถานประกอบการภาครัฐและเอกชน

กลยุทธ์ 2 เพิ่มศักยภาพการวิจัยด้านอาหารและการท่องเที่ยวโดยบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ 3 สร้างชื่อเสียงด้านอาหารและการท่องเที่ยวให้ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ 2 การยกระดับคุณภาพบัณฑิต

กลยุทธ์ 1 ยกระดับคุณภาพหลักสูตรให้ได้มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ 2 ยกระดับสมรรถนะอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

กลยุทธ์ 3 ยกระดับคุณภาพและสมรรถนะบัณฑิตให้พร้อมทำงานด้วยวิชาการ วิชาชีพและอัตลักษณ์

ยุทธศาสตร์ 3 การผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู

กลยุทธ์ 1 ยกระดับคุณภาพและสมรรถนะบัณฑิตครูให้พร้อมทำงานด้วยวิชาการ วิชาชีพ ทักษะในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์ 2 ยกระดับสมรรถนะอาจารย์ครุศาสตร์ให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

กลยุทธ์ 3 พัฒนากระบวนการเรียนการสอนเน้นเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงร่วมกับโรงเรียน

กลยุทธ์ 4 ยกระดับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

กลยุทธ์ 5 พัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ฝึกปฏิบัติการและการวิจัยเป็นต้นแบบให้กับโรงเรียนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ 6 พัฒนานวัตกรรมการวิจัยการเรียนการสอนและระบบฐานข้อมูลสนับสนุนเครือข่ายในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ 4 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

กลยุทธ์ 1 สนับสนุนและบริหารจัดการงานวิจัยและพัฒนากลไกการสร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อเป็นต้นแบบ

กลยุทธ์ 2 สร้างและพัฒนาศักยภาพนักวิจัย บุคลากรเครือข่ายและหน่วยวิจัยในทุกระดับ

กลยุทธ์ 3 ส่งเสริมกลไกและบริหารจัดการผลงานวิจัย องค์ความรู้และนวัตกรรมและให้มีการนำไปใช้ประโยชน์และสื่อสารสังคม

ยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ 1 บูรณาการพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นในด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร

กลยุทธ์ 1 พัฒนาผู้นำรุ่นสู่รุ่นเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายองค์กร

กลยุทธ์ 2 ส่งเสริมความก้าวหน้าในสายวิชาชีพของบุคลากร

กลยุทธ์ 3 พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว

กลยุทธ์ 4 พัฒนาสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์ 5 พัฒนากระบวนการสื่อสารและการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี

กลยุทธ์ 6 พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยดิจิทัล

กลยุทธ์ 7 ปรับปรุง/พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและมีธรรมาภิบาลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับ

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

“ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้”

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

“มหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับด้านอาหารและการท่องเที่ยว”

ข้อมูล : จากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 11/2561 เมื่อวันจันทร์ที่ 19 พฤศจิกายน 2561

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

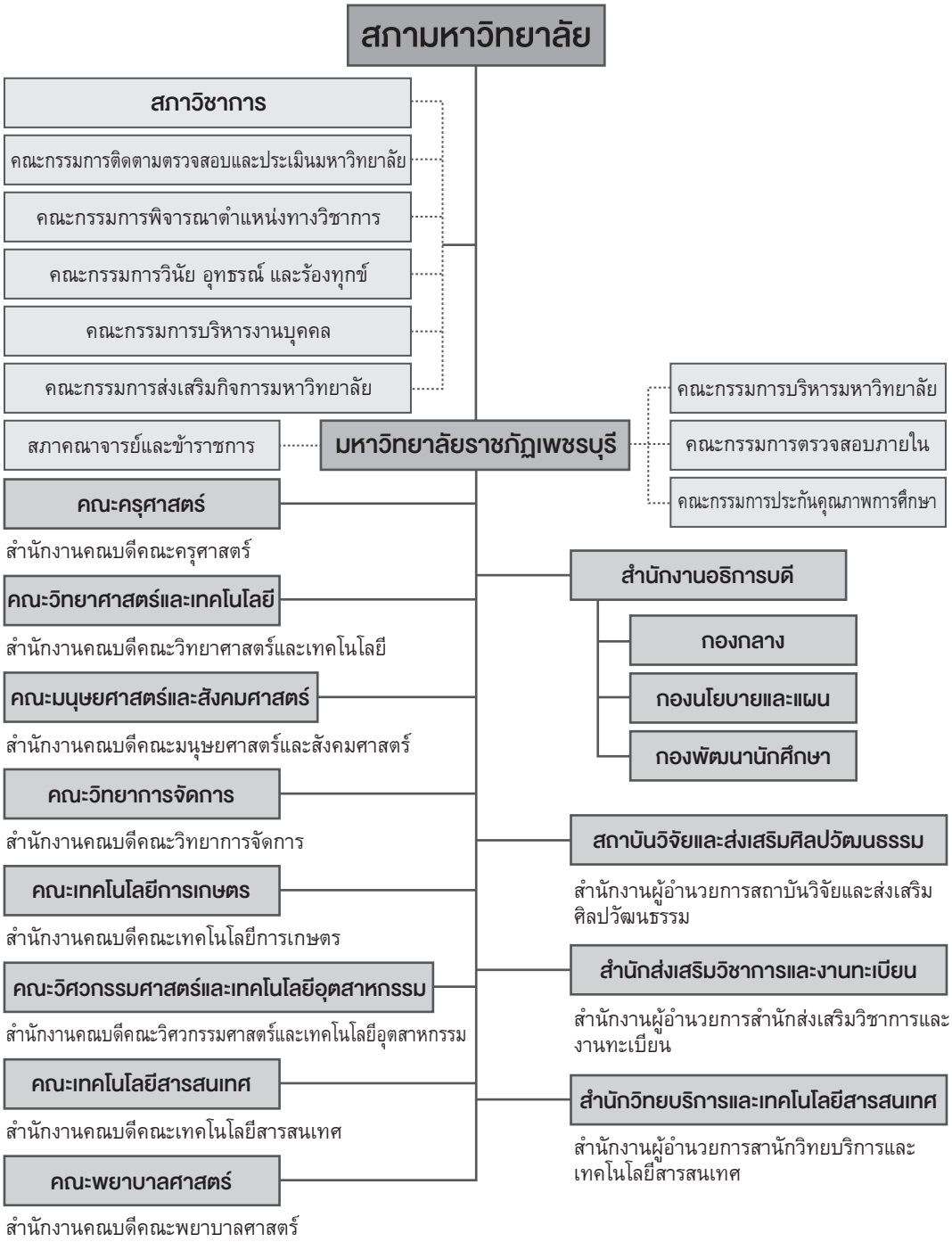

แผนภาพที่ 2.1 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

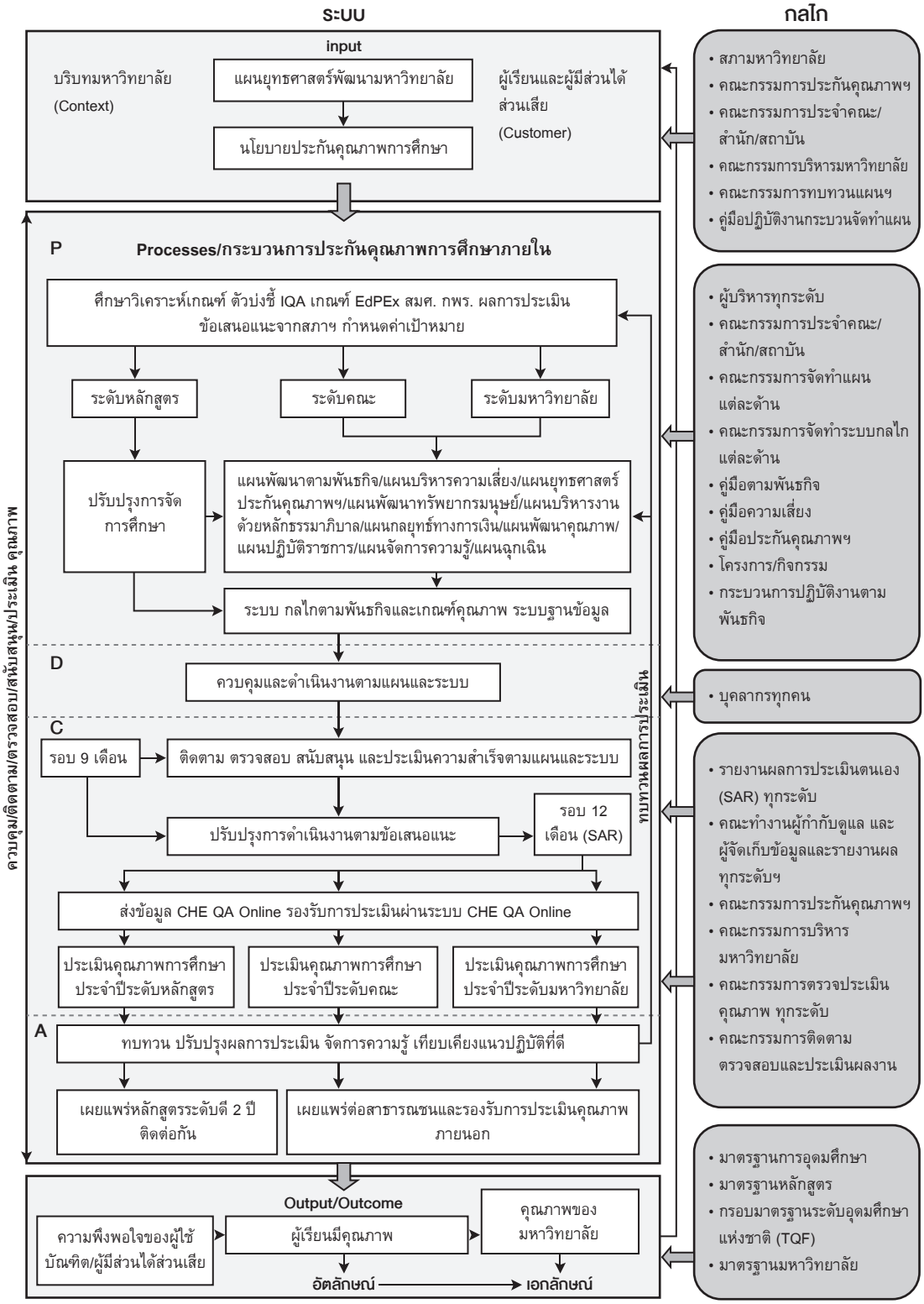

แผนภาพที่ 2.2 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

จากแผนภาพที่ 2.2 อธิบายได้ว่า ระบบประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยกำหนดขึ้นบนพื้นฐานของระบบ CSIPOCF คือ C = บริบทของมหาวิทยาลัย S = Suppliers คือบุคคลหรือหน่วยงานที่ส่งนักเรียน นักศึกษา และสังคมที่สนับสนุนมหาวิทยาลัย I = Input คือ ปัจจัยนำเข้าที่เป็นปัจจัยใช้ในการบริหารมหาวิทยาลัย P = Processes คือ กระบวนการบริหารมหาวิทยาลัยตามปัจจัยนำเข้า O = Output คือผลผลิต ผลที่เกิดจากการบริหารมหาวิทยาลัยของผู้บริหารสถาบัน C = Customers คือผู้ที่ได้รับผลจากระบบการประกันคุณภาพภายใน F = Feedback คือ ผลสะท้อนกลับ หรือการให้ข้อมูลความคิดเห็นในการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จึงดำเนินการตามระบบดังกล่าว คือ

1. บริบทของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ข คือ สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตปริญญาตรี และมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 กำหนดเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี การคมนาคมสะดวก มหาวิทยาลัยจัดให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก กำหนดเป็นทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

2. ผู้ส่งมอบ ผู้ส่งมอบสำคัญของมหาวิทยาลัย คือ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีกำหนดนโยบายเพื่อมหาวิทยาลัยนำไปสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพว่า **“ให้ประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารมหาวิทยาลัย”** มหาวิทยาลัยนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และถ่ายทอดมาเป็นนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย

3. ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยนำเข้าของการประกันคุณภาพ คือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ เช่น พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553 กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ พ.ศ. 2553 นโยบายและมติของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา นโยบายของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วย ผู้บริหารคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ทุกระดับ

4. กระบวนการ กระบวนการบริหารงานประกันคุณภาพเป็นกระบวนการบริหารเชิงบูรณาการบริหารกับประกันคุณภาพ (Integrated Management and Quality Assurance Process) จะเป็นการบูรณาการเกณฑ์และระบบประกันคุณภาพ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เกณฑ์และระบบการประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance –IQA) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (EdPEx) ระบบการประกันคุณภาพภายนอก (สมศ.) คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และผลการประเมินในรอบที่ผ่านมา รวมทั้งข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัย กำหนดเป็นเป้าหมายและกระบวนการบริหารมหาวิทยาลัย โดยให้มุ่งให้เกิดคุณภาพทั่วทั้งมหาวิทยาลัย โดยให้ความสำคัญการบริหารในระดับหลักสูตร คณะ มหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัย โดยการดำเนินงานที่สำคัญ คือ

4.1 ขั้นวางแผน (Plan) คณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT analysis) และการสังเคราะห์ (TOWS analysis) จัดทำเป็นกลยุทธ์และแผนกลยุทธ์และแผนอื่นๆ เช่น แผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนพัฒนาบุคลากร แผนบริหารงาน แผนการผลิตบัณฑิต แผนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ แผนบริหารวิชาการ และแผนทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม แผนบริหารความเสี่ยงแผนการจัดการความรู้ เป็นต้น โดยใช้คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ฉบับปีการศึกษา 2557 เป็นแนวทางนำ โดยจัดทำเป็นแผนประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร แผนประกันคุณภาพระดับคณะและแผนประกันคุณภาพระดับมหาวิทยาลัย

4.2 ขั้นปฏิบัติ (Do) เป็นการควบคุม ติดตามให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามแผนโดยผ่านระบบบริหารของหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัย และดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นระบบฐานข้อมูลในการดำเนินงาน (Common Data Set)

4.2.1 ระดับหลักสูตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีการดำเนินงานดังนี้

(1) กำหนดนโยบายของหลักสูตร หรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับนโยบายการประกันคุณภาพของคณะและมหาวิทยาลัย เพื่อจัดทำคู่มือประกันคุณภาพภายในของหลักสูตร

(2) คณะกรรมการประจำหลักสูตรมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหลักสูตร โดยให้ความสำคัญในการบริหารหลักสูตร ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 6 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ (ไม่นับตัวบ่งชี้ที่ 1.1) โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องควบคุมกำกับให้ตัวบ่งชี้ 1.1 ผ่านเกณฑ์ให้ได้

(3) คณะกรรมการประจำหลักสูตรจัดให้มีการประชุมควบคุมกำกับติดตามและสนับสนุนให้การดำเนินงานของหลักสูตรบรรลุเป้าหมายตามแผนและระบบในทุกเดือน และมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

4.2.2 ระดับคณะ คณะกรรมการประจำคณะมีการดำเนินงานดังนี้

(1) กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยและจัดทำคู่มือประกันคุณภาพภายในของคณะตามบริบทของคณะที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยและเสนอคณะกรรมการประจำคณะเพื่อเห็นชอบ

(2) คณะกรรมการประจำคณะมีการประชุมพิจารณากำหนดนโยบายการประกันคุณภาพ รูปแบบและกลไกการประกันคุณภาพของคณะ ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ จำนวน 19 ตัวบ่งชี้ + มาตรฐานที่ 6 จุดเน้นคณะ

(3) คณะกรรมการประจำคณะกำกับ ควบคุม ติดตามให้บรรลุเป้าหมายตามแผนและระบบส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำงานร่วมกันของทุกหลักสูตร

4.2.3 ระดับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยโดยผู้บริหารดำเนินงาน ดังนี้

(1) นำนโยบายของสภามหาวิทยาลัย **“ให้การประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถาบันมาบูรณาการเข้าเป็นระบบการบริหารของมหาวิทยาลัย”** โดยบูรณาการ

ในฐานข้อมูลที่รองรับการตรวจประเมินคุณภาพ (Common Data Set) และกำหนดเป็นนโยบายประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเสนอสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ

(2) จัดทำแผนยุทธศาสตร์ประกันคุณภาพและระบบและกลไกการประกันคุณภาพและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย เสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยให้ข้อเสนอแนะและเสนอคณะกรรมการบริหารอนุมัติ และสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

(3) บริหารแผนและระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ โดยใช้แนวการบริหารตามองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ คือการบริหารเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน ผลการบริหารงานของคณะ และระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

4.3 ขั้นตรวจสอบ (Check) ทั้งระดับหลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัย จัดให้มีการควบคุมการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือ

4.4 ขั้นปรับปรุง (Act) คือ ประเมินความสำเร็จตามแผนและระบบ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะ และส่งข้อมูลผลการดำเนินงานผ่านระบบ CHE QA Online ในระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย และทบทวนปรับปรุงผลการประเมิน สรุปบทเรียนที่ได้รับและเทียบเคียง เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี พร้อมเผยแพร่ผลการดำเนินงานต่อสาธารณชน

5. ผู้ใช้บริการ มหาวิทยาลัยคำนึงถึงผู้ใช้ผลผลิตของมหาวิทยาลัย คือ ความเชื่อมั่นของสาธารณชนต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยว่าผลิตผลงานที่มีคุณภาพ

6. ผลผลิต/ผลลัพธ์ ผลการบริหารของหลักสูตรส่งผลต่อผลการบริหารระดับคณะ และผลการบริหารระดับหลักสูตร ส่งผลต่อการบริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งบรรลุพันธกิจตามแผน และระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เป็นอัตลักษณ์ของนักศึกษาและคุณภาพของมหาวิทยาลัยตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

7. ผลสะท้อนกลับ ผลการร้องเรียนของนักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับการปรับปรุงแก้ไขทั้งผลที่ไม่พึงพอใจหรือพึงพอใจ

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. ระดับสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ดำเนินงานดังนี้

1.1 กำหนดนโยบายของสภามหาวิทยาลัย

1.2 แต่งตั้งคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพที่มีผู้แทนจากสภามหาวิทยาลัยเป็นกรรมการ

1.3 อนุมัตินโยบายการประกันคุณภาพ แผนยุทธศาสตร์และแผนบริหารงานคุณภาพ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย และคู่มือประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย

1.4 ควบคุมกำกับติดตาม การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบาย แผน ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย

2. ระดับมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัย คณะกรรมการจัดทำระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

2.1 ดำเนินงานจัดทำนโยบาย แผน ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ และคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยกระบวนการมีส่วนร่วม และนำเสนอสภาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ

2.2 ควบคุม กำกับ ติดตาม การดำเนินงานประกันคุณภาพตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพระดับคณะและระดับหลักสูตร พร้อมให้การสนับสนุน

2.3 มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) เพื่อรองรับการตรวจสอบการประเมินคุณภาพพร้อมหลักฐานการดำเนินงาน

2.4 คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพประเมินคุณภาพระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย

2.5 คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบผล ผลการบริหารมหาวิทยาลัย ติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัย แผน และระบบและกลไกการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

2.6 รายงานการผลการประเมิน ต่อสภามหาวิทยาลัย และหน่วยงานต้นสังกัด

2.7 จัดทำแผนปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3. ระดับคณะ

3.1 คณะกรรมการประจำคณะพิจารณานโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และคู่มือการประกันคุณภาพภายในระดับคณะ

3.2 ควบคุม กำกับ ติดตาม สนับสนุน และช่วยเหลือจะให้ดำเนินงานของคณะให้เป็นไปตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์และตัวบ่งชี้และเกณฑ์ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในระบบคณะ

3.3 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) รองรับการประเมินคุณภาพ

3.4 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในจัดทำแผนปรับปรุงคุณภาพ

4. ระดับหลักสูตร

คณะกรรมการประจำหลักสูตร ดำเนินงานดังนี้

4.1 กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหลักสูตร ระบบและกลไกการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร และคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกคนในหลักสูตร

4.2 มีคณะกรรมการควบคุม การดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในโดยเฉพาะตัวบ่งชี้ 1.1 ให้บรรลุเกณฑ์ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย

4.3 มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

4.4 รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) รองรับการตรวจประเมินคุณภาพ

4.5 ผลการตรวจประเมินคุณภาพนำส่งเข้าสู่ระบบ CHE OA Online และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

4.6 แผนปรับปรุงคุณภาพตามข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการการตรวจประเมิน คณะ มหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัย

การกำกับ การควบคุม ติดตาม สนับสนุน และประเมินคุณภาพ

การกำกับ การควบคุม ติดตาม สนับสนุน และประเมินคุณภาพตามระบบและกลไกได้รับการแก้ไขในทุกระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยให้สามารถดำเนินไปตามวงจรคุณภาพ (PDCA) มากกว่า 1 วงรอบ เพื่อสร้างองค์ความรู้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีและเทียบเคียงกับหน่วยงานอื่นในกลุ่มสถาบันเดียวกัน

ปฏิทินการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
(ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม ของปีการศึกษานั้น ๆ)

	กิจกรรม/โครงการ	ระดับ			ปีการศึกษา					ปีการศึกษา											
		หลักสูตร	คณะ/เทียบเท่า	มหาวิทยาลัย	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
1	กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และทบทวนแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพ โดยเลือกระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในแบบที่ 1			✓																	
2	แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ กำหนดเป้าหมายและมอบหมายผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ในระดับหลักสูตร คณะ สำนัก และมหาวิทยาลัย			✓																	
3	จัดทำและเผยแพร่คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก สถาบัน			✓																	
4	โครงการเตรียมความพร้อมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา (เกณฑ์ใหม่)			✓																	
5	โครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน สำหรับผู้ประเมิน			✓																	

	กิจกรรม/โครงการ	ระดับ			ปีการศึกษา					ปีการศึกษา											
		หลักสูตร	คณะ/เทียบเท่า	มหาวิทยาลัย	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
6	โครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน สำหรับสำนัก/สถาบัน			✓																	
7	โครงการฝึกอบรมการเขียน มคอ.7 ให้เป็นรายงานการประเมินตนเอง (SAR) สำหรับการประเมิน			✓																	
8	โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายใต้ความร่วมมือของเครือข่าย			✓																	
9	โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (Common data Set)		✓	✓																	
10	โครงการฝึกอบรมการบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้เป็นหลักฐานในการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้น			✓																	
11	ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์รอบ 9 เดือน	✓	✓	✓																	
12	โครงการนำร่องการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร คณะ (ลงพื้นที่)	✓	✓																		

	กิจกรรม/โครงการ	ระดับ			ปีการศึกษา					ปีการศึกษา											
		หลักสูตร	คณะ/เทียบเท่า	มหาวิทยาลัย	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
13	โครงการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	✓	✓																		
14	โครงการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ /สำนัก/สถาบัน		✓																		
15	โครงการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย			✓																	
16	โครงการประกวด Quality Award คัดสรรแนวปฏิบัติที่ดีด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และเทียบเคียงสมรรถนะเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	✓	✓																		
17	นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ	✓	✓	✓																	
18	ส่งรายงานข้อมูล CDS ผ่านระบบ CHE QA Online	✓	✓	✓																	
19	เผยแพร่ต่อสาธารณชน	✓	✓	✓																	

บทที่ 3

นิยามศัพท์

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขัน สูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็น ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาติญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็น ความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็น ความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า **"การจัดการความรู้"** คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชนเป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

(1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร

(2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

(3) การปรับปรุงดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน

(4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน

(5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด **"ขุมความรู้"** ออกมาบันทึกไว้

(6) การจดบันทึก **"ขุมความรู้"** และ **"แก่นความรู้"** สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้เกี่ยวข้องเป็นความรู้ที่ชัดแจ้งอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกัน ไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือ ระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิตบริการ และ วิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่ง ความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของ แต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับ ประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และ บทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพ อย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมี กองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับ ปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกัน แล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

คุณลักษณะ 4 ด้วยศาสตร์พระราชา หมายถึง สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10 มีพระบรมราโชบายด้านการศึกษาว่า การศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน คุณลักษณะ 4 ประการ คือ 1) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม 3) มีงานทำ มีอาชีพ 4) เป็นพลเมืองดี โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง** ต้องมีความรู้ความเข้าใจที่มีต่อชาติบ้านเมือง ยึดมั่นในศาสนา มั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์ และมีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตน
- **มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม** ให้รู้จักแยกแยะสิ่งที่ผิด-ที่ถูก สิ่งชั่ว-สิ่งดี เพื่อปฏิบัติแต่สิ่งที่ชอบที่ดีงาม ปฏิเสธสิ่งที่ผิดที่ชั่ว เพื่อสร้างคนดีให้แก่บ้านเมือง
- **มีงานทำ มีอาชีพ** ต้องให้เด็กรักงาน สู้งาน ทำงานจนสำเร็จ อบรมให้เรียนรู้การทำงาน ให้สามารถเลี้ยงตัวและเลี้ยงครอบครัวได้
- **เป็นพลเมืองดี** การเป็นพลเมืองดีเป็นหน้าที่ของทุกคน สถานศึกษาและสถานประกอบการต้องส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสทำหน้าที่พลเมืองดี การเป็นพลเมืองดีหมายถึงการมีน้ำใจ มีความเอื้ออาทร ต้องทำงานอาสาสมัคร งานบำเพ็ญประโยชน์ **"เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ต้องทำ"**

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัยและรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ และ/หรือ ได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจาก แนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

เงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก หมายถึง เป็นทุนวิจัยที่ได้รับเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนนอกมหาวิทยาลัยได้แก่ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณของรัฐผ่านหน่วยงานผู้ให้ทุน เช่น สวทช. วช. สกว. สกอ. พพ. และ สนพ. ทุนสนับสนุนการวิจัยจากภาคเอกชน รวมถึงทุนสนับสนุนการวิจัยจากต่างประเทศ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก จะไม่รวมถึงงานการค้า / งานบริการวิชาการ ที่มีระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนดไว้โดยเฉพาะ หรือเงินสนับสนุนที่ไม่ได้มาจากเงินรายได้มหาวิทยาลัย

ชุมชนต้นแบบ หมายถึง ชุมชนที่มีการดำเนินการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา เพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เคียงคู่รู้คุณค่าของสังคม ด้วยกระบวนการดำเนินงาน คือ 1) สามารถพึ่งพาตนเองของสมาชิกชุมชน 2) มีการรวมกลุ่มพึ่งพาซึ่งกันและกันในชุมชนและระหว่างชุมชน และ 3) พัฒนาเป็นวิสาหกิจชุมชน เชื่อมโยงเครือข่ายเศรษฐกิจชุมชน

ทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ การเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงจากกระบวนการแบบเดิม) tradition paradigm) ไปสู่กระบวนการแบบใหม่) new paradigm) โดย ศวิจารณ์ พานิช พ.น. ให้คำจำกัดความว่า **"การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่คนทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิตคือ 3R x 7C"** โดยการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องมิใช่การจดจำเนื้อหาวิชา เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริงและลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงและต่อยอดความรู้นั้นได้ด้วยตนเอง ด้วย 3R x 7C คือ 3R ได้แก่

1) Reading (อ่านออก)

2) Riting (เขียนได้)

3) Rithmetics (คิดเลขเป็น)

และ 7C ได้แก่

1) Critical thinking & problem solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา)

2) Creativity & innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม)

3) Cross-cultural understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์

4) Collaboration, teamwork & leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ)

5) Communications, information & media literacy (ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ)

6) Computing & ICT literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)

7) Career & learning skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้)

ทรัพย์สินทางปัญญา คือ สิทธิทางกฎหมายที่ให้เจ้าของสิทธิ หรือ มีอยู่เหนือสิ่งที่เกิดจากความคิด **"ผู้ทรงสิทธิ"** สร้างสรรค์ทางปัญญาของมนุษย์ โดยอาจแบ่งทรัพย์สินทางปัญญาออกได้ 2 ประเภทหลัก คือ (1) ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมและ (2) ลิขสิทธิ์ สำหรับทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมยังแบ่งออกได้อีก 5 ประเภท ได้แก่ (1) สิทธิบัตร (2) อนุสิทธิบัตร (3) เครื่องหมายการค้า (4) ความลับทางการค้า และ (5) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (6) แบบผังภูมิของวงจรรวม (7) คุ้มครองพันธุ์พืช (8) ภูมิปัญญาท้องถิ่น

นวัตกรรม หมายถึง ความคิด การปฏิบัติ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยมีใช้มาก่อน หรือเป็นการพัฒนาดัดแปลงมาจากของเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้ทันสมัยและใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น เมื่อนำนวัตกรรมมาใช้จะช่วยให้การทำงานนั้นได้ผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเดิม ทั้งยังช่วย ประหยัดเวลาและแรงงานได้ด้วย

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสาเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศตาม เป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธี ปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือ ภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้ว โดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings) ที่มีกรรมการ

ภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์ และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ฐานข้อมูลการจัดอันดับ วารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือ ฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่อยู่ระหว่างการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานยื่นเอกสารการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา จนสิ้นสุดที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัด

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี ซึ่งแผนเป็นส่วนหนึ่งในพันธกิจผลิตบัณฑิต โดยเน้นการเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีการนำหลัก PDCA/PDSA ไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาที่มีโครงการ/กิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยและองค์กรนักศึกษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของ สถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบันซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดรับไปกับแผนกลยุทธ์ของ สถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่ สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงิน อุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมี การระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุน ของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดาเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผน กลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้อง ดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมาย ของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

แผนผลิตบัณฑิตและวิชาการ หมายถึง แผนระยะยาวของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะ 5 ปี หรือ 10 ปี ที่กำหนดทิศทางการพัฒนาผลิตบัณฑิตและวิชาการของมหาวิทยาลัยที่แสดงถึงการได้มาของนักศึกษาตลอดจนการดูแลนักศึกษาจนสำเร็จการศึกษา แผนผลิตบัณฑิตและวิชาการ ประกอบด้วย การเปิด-ปิดหลักสูตร การรับนักศึกษา การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและศิษย์เก่าให้มีผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน หรือคุณลักษณะ 4 ประการด้วยศาสตร์พระราชา

แผนพัฒนาเชิงพื้นที่ หมายถึง แผนระยะยาว (5 ปี) หรือระยะสั้น (1 ปี) เพื่อใช้เป็นแนวทางขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนเป้าหมาย โดยมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ พรบ.ราชภัฏ พ.ศ. 2547 และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งอาจประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหารข้อมูลทั่วไป แผนและกระบวนการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ (ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จของแผน โครงการ/กิจกรรม งบประมาณ ฯลฯ) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

แผนศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย หมายถึง แผนระยะยาว (5 ปี) หรือระยะสั้น (1 ปี) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตามพันธกิจด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ตอบสนองมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 โดยมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2547 นโยบายสภามหาวิทยาลัย แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ซึ่งอาจประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหาร ข้อมูลทั่วไป แผนและกระบวนการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ (ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จของแผน โครงการ/กิจกรรม งบประมาณ ฯลฯ) เพื่อนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยอย่างต่อเนื่อง

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง ผู้ที่คิดริเริ่มดำเนินอาชีพขึ้นมาเป็นของตนเอง มีการวางแผนการดำเนินงาน โดยยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

พิชญพิจารณ์ (Peer review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน อย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่ สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตร โดยการวิเคราะห์รายละเอียดของปัจจัยนำเข้ากระบวนการ ผลลัพธ์ และองค์ประกอบของระดับหลักสูตร และมีการเทียบเคียงผลการประเมินที่ผ่านมาของหลักสูตรนั้นๆ

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การหน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

รายได้จากการบริการวิชาการ ตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย เงินรายได้จากการให้บริการทางวิชาการ ประกาศเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2558 หมายถึง การฝึกอบรม การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การให้บริการทำการวิจัย การให้บริการทำการประเมินหน่วยงาน การแปลเอกสาร การตรวจสอบคุณภาพเชิงวิเคราะห์ การให้คำปรึกษา การบริการคอมพิวเตอร์ การออกข้อสอบ การแสดงดนตรี และศิลปวัฒนธรรม หรือการให้บริการทางวิชาการอื่นๆ โดยใช้อาจารย์หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ หรือทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยในการดำเนินการ หรือการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการดังกล่าวที่มีการเรียกเก็บเงินจากผู้ขอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ

สมรรถนะทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ทักษะการจัดทำแผนธุรกิจที่จะช่วยประกอบการตัดสินใจและดำเนินการธุรกิจเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สถานการณ์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายธุรกิจ 2) แผนการตลาด 3) แผนการผลิตหรือบริการ 4) แผนการบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ และ 5) แผนการเงิน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือเวียน ที่ ศธ 0506(2)/ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

หลักธรรมาภิบาล[1] หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หาได้มีความหมาย

---

[1] ดูเพิ่มเติม **"คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี"** สำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนัก ก.พ.ร.)

เพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึง ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรม ทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความ โปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซง จากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสม จะนำมาปรับใช้ ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้ [2]

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของ แผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงาน ที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิด ประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มี กระบวนการปฏิบัติงานและระบบงาน ที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุง อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มี การออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การ สามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความ สามารถในการปฏิบัติ ราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วน เสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายใน ระยะเวลา ที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความ ต้องการของประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักภาระรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และ ผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของ สาธารณะ รวมทั้ง การแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อ มีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถ รู้ทุกขั้นตอนใน การดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา หรือประเด็นที่สำคัญที่ เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และ ร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะ หุ้นส่วนการพัฒนา

---

[2] ดูเพิ่มเติม **"คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริการกิจการบ้านเมือง ที่ดี (Good Governance Rating)"** สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากร และ ภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชน ดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการ ให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุง กระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหาร ราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะ ของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรมและอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทย์ศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี)

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันจันทร์ที่ 18 ตุลาคม 2549)

แหล่งเรียนรู้ คือ ถิ่น ที่อยู่ บริเวณ บ่อเกิด แห่ง ที่หรือศูนย์ความรู้ที่ให้เข้าไปศึกษาหาความรู้ความเข้าใจและความชำนาญ ซึ่งแหล่งเรียนรู้อาจเป็นสิ่งที่เป็นธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นได้ทั้งบุคคล สิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต และแหล่งเรียนรู้อาจจะอยู่ในห้องเรียนในมหาวิทยาลัยหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยที่คณะมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

แหล่งเรียนรู้ตามมาตรา 25 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

หน่วยงานหรือองค์การระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์การกลาง ระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

องค์ความรู้ด้านบริการวิชาการ หมายถึง ความรู้ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับทางด้านบริการวิชาการ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการถ่ายทอดจากประสบการณ์ตรง หรือจากการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล การทดลอง การประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งสร้างขึ้นมาด้วยตนเองเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ โดยความรู้ที่เกิดขึ้นนั้นผู้รับสามารถนำไปใช้ได้โดยตรง หรือสามารถนำมาปรับใช้ได้ เพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์หรืองานที่ปฏิบัติอยู่ หรือจากการลงพื้นที่ชุมชน ที่ตกผลึกจากชุมชน ที่สามารถรวบรวมเป็นฐานข้อมูลใช้ในการบริหารจัดการในอนาคตได้อย่างต่อเนื่อง

องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ความรู้ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับทางด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการถ่ายทอดจากประสบการณ์ตรง หรือจากการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล การทดลอง การประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งสร้างขึ้นมาด้วยตนเองเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ โดยความรู้ที่เกิดขึ้นนั้นผู้รับสามารถนำไปใช้ได้โดยตรง หรือสามารถนำมาปรับใช้ได้ เพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์หรืองานที่ปฏิบัติอยู่

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำคณะ หมายถึง บุคลากรในคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558)

อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย หมายถึง บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558)

สำหรับอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ภาระงานให้ชัดเจน ไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

9-12 เดือน	**คิดเป็น 1 คน**
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	**คิดเป็น 0.5 คน**
น้อยกว่า 6 เดือน	**ไม่สามารถนำมานับได้**

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (ตามเกณฑ์ 58) หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียน การสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตรและปฏิบัติงานประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่ จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกัน ไม่ได้ยกเว้นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตรโดยต้องเป็น หลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 2/2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549) ทั้งนี้ กรณีบัณฑิตศึกษาอนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตร เท่านั้น

หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยดำเนินเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบและเสนอให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.08 ภายใน 30 วัน

คณะครุศาสตร์
คณะครุศาสตร์
FACULTY OF EDUCATION.

บทที่ 4

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงานและการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา ว่าหลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

2. ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพ และมาตรฐาน ซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

3. ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการจะประเมินในลักษณะของพิชญพิจารณ์ (peer review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมินเพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของมหาวิทยาลัยได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

4. สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ ตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ที่เทียบเคียงได้ เช่นผลการประเมินหลักสูตรของ AUN - QA ผลการประเมินหลักสูตรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้านบริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และ หลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็นประจำและผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ปริญญาตรี เกณฑ์ 4 ข้อ บัณฑิตศึกษา เกณฑ์ 12 ข้อ
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	• ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
	2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	• ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ • ผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	• การรับนักศึกษา • การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา	• การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี • การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา • การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	• อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา • อัตราการสำเร็จการศึกษา • ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	• การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร • การบริหารอาจารย์ • การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์
	4.2 คุณภาพอาจารย์	• ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
		• ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ
		• ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
		• จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	• อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ • ความพึงพอใจของอาจารย์
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร	• หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร • การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ • การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
	5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	• การพิจารณากำหนดผู้สอน • การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4 • การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา • การกำกับกระบวนการเรียนการสอน • การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี • การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี • การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.3 การประเมินผู้เรียน	• การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ • การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา • การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และมคอ.7) • การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	• ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	• ระบบการดำเนินงานของสาขาวิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ • จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน • กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ พ.ศ. 2548 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่ หรือหลักสูตรปรับปรุงต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว โดยหลักสูตรระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าว 4 ข้อ และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าว 12 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คน และเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	บันทึกข้อความที่ ศธ0506 (2) / ว569 ลว.18 เม.ย. 2549 กำหนดว่า • อาจารย์ประจำสามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว • อาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันได้อีก 1 หลักสูตร บันทึกข้อความที่ ศธ0506 (4) / ว254 ลว.11 มี.ค. 2557 กำหนดว่า • กรณีหลักสูตรปริญญาตรีที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาชีพกำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตร โดยมีคุณวุฒิครอบคลุมแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าหรือดำรงตาแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่างน้อย 2 คน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอน	
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	
4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน		1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	หลักสูตรปริญญาโท ตามบันทึกข้อความที่ ศธ0504(4)/ว867 กำหนดว่า ให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มีผลงานวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่เริ่มสอน จะต้องมีผลงานวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		1. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 7.6 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึงบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการหรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยไม่ต้องพิจารณาด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมอาจเป็นบุคลากรประจำในมหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือวงการวิชาชีพด้านนั้น เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ 9 ขึ้นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ในกรณีหลักสูตรปริญญาเอกไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอนที่ได้รับคุณวุฒิปริญญาเอก หรือไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชาที่เปิดสอนสถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณีๆ ไป โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา และต้องแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับเต็มในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) หรือวารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (peer review) ซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร สามารถทดแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการได้ โดยพิจารณาจากปีที่ได้รับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอจด

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์ 1 คนต่อนักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภท ให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน	ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 10 กำหนดว่า อาจารย์ประจำ 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เกิน 5 คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า 5 คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 10 คน เพื่อสนับสนุนนักวิจัยที่มีศักยภาพสูงที่มีความพร้อมทางด้านทุนวิจัยและเครื่องมือวิจัย รวมทั้งผู้ที่ดำเนินโครงการวิจัยขนาดใหญ่อย่างต่อเนื่อง ในการผลิตผลงาน
10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา มีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ		ควรมีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	ควรมีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	เป็นเจตนารมณ์ที่ประสงค์ให้มีการพัฒนางานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ
11. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) หมายเหตุ สำหรับหลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 8)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	
รวม	**เกณฑ์ 3 ข้อ**	**เกณฑ์ 11 ข้อ**	**เกณฑ์ 11 ข้อ**	

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 หากมีการประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องใหม่ เกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้นี้จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ฉบับที่ประกาศใช้ล่าสุด

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารการจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

1) หลักสูตรระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ/ปฏิบัติการ
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	• ไม่น้อยกว่า 5 คน และ • เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และ • ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	• คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	• คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ากว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง • อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติการ
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	• คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง • ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร	
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	**• อาจารย์ประจำ** • คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน **• อาจารย์พิเศษ** • คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ • มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี • ทั้งนี้มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	
5. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	• ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี	
รวม	**เกณฑ์ 5 ข้อ**	**เกณฑ์ 5 ข้อ**

2) หลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	• ไม่น้อยกว่า 3 คน และ • เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ • ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	• คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	• คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่าปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	• คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	• คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	**• อาจารย์ประจำ** • คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน • ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	**• อาจารย์ประจำ** • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญยาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน • ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง
	• อาจารย์พิเศษ • คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน • มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง • ทั้งนี้มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	**• อาจารย์พิเศษ** • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า • มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง • ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	• เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ • มีผลงานทางวิชาการย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	• เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน • มีผงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	**• อาจารย์ประจำ** • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	
	• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า • มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง • หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง กกอ.ทราบ	**• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก** • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า • มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง • หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	• อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 3 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	• อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 5 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก
	• อาจารย์ประจำหลักสูตร • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	**• อาจารย์ประจำหลักสูตร** • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
	• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า • มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง • หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระโดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง กกอ.ทราบ	**• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก** • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า • มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง • หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระโดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง กกอ.ทราบ

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	• **แผน ก1** • ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.	• **แบบ 1** • ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.อย่างน้อย 2 เรื่อง
	• **แผน ก2** • ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceeding)	• **แบบ 2** • ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.
	• **แผน ข** • รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	• **วิทยานิพนธ์** • **การค้นคว้าอิสระ**	• อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อนักศึกษา 5 คน • อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อนักศึกษา 15 คน • หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คน ต่อนักศึกษา 10 คน • หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทาวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	• ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี	
รวม	**เกณฑ์ 10 ข้อ**	**เกณฑ์ 10 ข้อ**

3) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	• ไม่น้อยกว่า 5 คน และ • เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ • ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	• ไม่น้อยกว่า 5 คนและ • เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ • ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	• คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	• คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	• คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	• คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป • มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	**• อาจารย์ประจำ** • คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน • ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	**• อาจารย์ประจำ** • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน • ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง
	• อาจารย์พิเศษ • คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน • มีประสบการณ์ทางานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี • ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	**• อาจารย์พิเศษ** • คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า • มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 4 ปี • ทั้งนี้มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
5. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	• ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	**เกณฑ์ 5 ข้อ**	**เกณฑ์ 5 ข้อ**

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดไว้เป็น **"ผ่าน"** และ **"ไม่ผ่าน"** หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน และผลเป็น **"ไม่ผ่าน"** (คะแนนเป็น ศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

1. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สกอ. ประทับตรารับทราบ
2. หนังสือนำที่ สกอ. แจ้งรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
3. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือนำส่ง สกอ. หรือหนังสือส่งคืนจาก สกอ. และรายงานการประชุมสภาที่อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษาคือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร

คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้านคือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจานวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ :

• ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 ด้วย แม้ว่าหลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตาม โดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาใช้ประกอบการประเมิน

• กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

• ในกรณีบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติเป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ 90% การประเมินบัณฑิตอาจไม่ถึงร้อยละ 20 เนื่องจากเดินทางกลับประเทศไปแล้ว สามารถอนุโลมให้ใช้บัณฑิตที่เป็นนักศึกษาชาวไทยเป็นฐานในการคิด เช่น มีนักศึกษาต่างชาติ 90 คน มีนักศึกษาไทย 10 คน ให้ประเมินโดยคิดจากนักศึกษาไทยจำนวน 10 คนเป็นฐานที่ 100%

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาตรี) ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}}$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงาน มาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

• จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

• กรณีหลักสูตรใหม่ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 ด้วย เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาโท) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนาเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{40} \times 5$$

หมายเหตุ :

• การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษานับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.10	• บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.20	• บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	• บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ.หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่มหาวิทยาลัยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ • ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่มหาวิทยาลัยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1)
1.00	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 • ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ:

1. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้นี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้นี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาเอก) **ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนาเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{80} \times 5$$

หมายเหตุ :

• การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษานับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	• บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	• บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่มหาวิทยาลัยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ • ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่มหาวิทยาลัยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 • ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ:

1. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้นี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้นี้

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพนักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มวิชาหลัก (core subject) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (4) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ((information, media, and technology skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

1) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา) critical thinking and problem solving) (2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์)creativity and innovation) (3) การสื่อสารและความร่วมมือกัน)communication and collaboration)

2) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้สื่อ (media literacy) และ การรู้ ICT (ICT literacy) และ

3) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและยืดหยุ่น (flexibility and adaptability) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and self-direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (social and cross-cultural interaction) ความรับผิดชอบและความสามารถผลิตผลงาน (accountability and productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (leadership and social responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ภายใต้กระบวนการดำเนินการดังกล่าว จะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 **การรับนักศึกษา**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณสมบัติของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่ละหลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือก ข้อมูล หรือวิธีการคัดนักศึกษาให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การรับนักศึกษา
- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตรเกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 **การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ในช่วงปีแรกของการศึกษา ต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษามีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (ระดับปริญญาตรี โท และเอก) ระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ได้มาตรฐานสากล

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การควบคุมการดูแลให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี
- การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แก่บัณฑิตศึกษา
- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุข และมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคตเกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 **ผลที่เกิดกับนักศึกษา**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียน มีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

หมายเหตุ :

- การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการที่ดำเนินการให้กับนักศึกษาตามกิจกรรมในตัวบ่งชี้ที่ 3.1 และ 3.2
- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าในแต่ละรุ่น ลบด้วยจำนวนนักศึกษาที่ออกทุกกรณีนับถึงสิ้นปีการศึกษาที่ประเมิน ยกเว้น การเสียชีวิต การย้ายสถานที่ทำงานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละของจำนวนที่รับเข้าในแต่ละรุ่นที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว
- การคิดร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ยังคงอยู่ของแต่ละรุ่น

ตัวอย่างการคำนวณหลักสตร 4 ปี

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			จำนวนที่ลาออกและคัดชื่อออกสะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา 2558 (3)
		2556	2557	2558	
2553		X			
2554			X		
2555				X	

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษา} = \frac{2}{1} \times 100$$

$$\text{อัตราการคงอยู่} = \frac{1 - 3}{1} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน	• มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง • มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น เทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกันการบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย และของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและการปฏิบัติงานตามวิชาชีพผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงานตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมีพัฒนาการเพิ่มยิ่งขึ้นด้วยการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการและความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์และผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ จะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 **การบริหารและพัฒนาอาจารย์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย และของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์ โดยการกำหนดนโยบายแผนระยะยาว เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรและกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งในด้านวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของอาจารย์เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	• มีระบบ มีกลไก • มีการนาระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนาระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 **คุณภาพอาจารย์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

• ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

• ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

• ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

• จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

1) ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นหลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษารับปริญญาเอกที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ

คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2) ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

3) ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	• บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่มหาวิทยาลัยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ • ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่มหาวิทยาลัยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	• บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 • ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาด้วย

4) จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรในระดับปริญญาเอกถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษา เป็นหลักสูตรที่สำคัญและเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความวิจัยและบทความวิชาการ หรือ Review Article ของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิงแสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมากย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสาร ทางวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกนั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 5 ปีย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่ออาจารย์ประจำหลักสูตร ตามสูตร

$$\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่ออาจารย์ประจำหลักสูตร} = \frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 5 เทียบกับคะแนนเต็ม 1

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวอย่างการหาอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวน 5 คน โดยอาจารย์ทั้ง 5 คน มีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. 2552 – 2556 (ค.ศ. 2009 – 2013) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของหลักสูตรใน พ.ศ. 2557 (ประเมินในปี ค.ศ. 2014) เป็นดังนี้

• จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง 5 คน ในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ. 2009 – 2013 เท่ากับ 15 บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ 5 บทความ

• ในจำนวนนี้มีบทความ 8 บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่มีการอ้างอิง อย่างน้อย 1 ครั้ง และมีบทความ 2 บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง

ดังนั้น อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{8+2}{5} = \frac{10}{5} = 20$$

นำมาคำนวณคะแนน $= \frac{2.0}{2.5} \times 5 = 4.0$ คะแนน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 **ผลที่เกิดกับอาจารย์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ให้มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราคงอยู่ของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร ในรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน	• มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง • มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในมหาวิทยาลัยกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญ คือ (1) สาระของรายวิชาในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียน ระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตรประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ตัวบ่งชี้ในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 **สาระของรายวิชาในหลักสูตร**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คาอธิบายตัวบ่งชี้

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดให้บริการต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกากับการจัดทำรายวิชาต่างๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการบริหารจัดการการเปิดรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยสนองความต้องการของนักศึกษา และตลาดแรงงานทั้งนี้ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องเน้นการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตร และสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 **การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชา โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชานั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ประสบการณ์ และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริง สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ การกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และลักษณะของนักศึกษา ให้นักศึกษาได้รับโอกาสและการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนด และได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คุณธรรมจริยธรรม ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วม ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการดูแลสุขภาพ ฯลฯ การเรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยี และทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ และสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับ**หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา** เทคนิคการสอนจะเน้นการวิจัยเป็นฐาน การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

ในการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การกำหนดผู้สอน
- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ มคอ 3.และ มคอ 4.
- จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการทางสังคมและการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์
- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ และการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 **การประเมินผู้เรียน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประเมินนักศึกษามีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ การประเมินผลนักศึกษาเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา (assessment for learning) การประเมินที่ทำให้นักศึกษาสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่ จนเกิดการเรียนรู้ (assessment as learning) และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment of learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมินเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพ และวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real world) และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งของตนเองได้ ให้ผลการประเมินที่สะท้อนระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา **สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา** ต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วย

ในรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร มคอ 5. มคอ 6. และ มคอ 7.
- การประเมินวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 **ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปีในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ. 7)

เกณฑ์การประเมิน

• มีการดำเนินงานน้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 0

• มีการดำเนินงานร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.50

• มีการดำเนินงานร้อยละ 80.01 - 89.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00

• มีการดำเนินงานร้อยละ 90.00 – 94.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.50

• มีการดำเนินงานร้อยละ 95.00 – 99.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.75

• มีการดำเนินงานร้อยละ 100 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 5

หมายเหตุ : คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

ข้อ 2 ระบุว่า “กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาจะจัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบากรณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรในลักษณะอื่น สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดตามแนวทางของ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 โดยสามารถปรับเปลี่ยนหัวข้อรายละเอียดให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7”

ข้อ 3 ระบุว่า “ให้ถือว่า ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ เป็นเพียงแนวทางเท่านั้น โดยสถาบันอุดมศึกษาสามาถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมินและรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีที่ระบุไว้ในหมวด 1-6 ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษาในระหว่างที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่สามารถเสนอขอปรับตัวบ่งชี้ใหม่ได้แล้วเสร็จ ให้ใช้ตัวบ่งชี้เดิมก่อนได้ หรือหากหลักสูตรใดมีความประสงค์กำหนดตัวบ่งชี้แบบเดิมก็สามารถกระทำได้ กรณีหลักสูตรมีการปรับตัวบ่งชี้ใหม่ให้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป”

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตร จะต้องมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ จะพิจารณาได้จาก
ตัวบ่งชี้ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 **สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้**
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ และความพร้อมอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวก หรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพพร้อมใช้งาน ทันสมัย โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

• ระบบการดำเนินงานของคณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

• จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

• กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนและส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิผล

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

บทที่ 5

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ระดับคณะ ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ จำนวนรวม 19 + มาตรฐานที่ 6 ที่เป็นจุดเน้นคณะ ดังนี้

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน 5 ตัวบ่งชี้	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น	ร้อยละของหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้นของคณะ
	1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต	ผลประเมินการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต แล้วนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ
	1.3 พัฒนาคุณภาพนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	ผลประเมินคุณภาพนักศึกษาปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ
	1.4 ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.5 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 2 การวิจัย หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ นวัตกรรม 5 ตัวบ่งชี้	2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมจากภายนอก	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของภายนอกต่ออาจารย์ประจำ
	2.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์	ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
	2.3 ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำคณะ	ผลรวมของจำนวนผลงานที่ได้รับการยื่นจดทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำคณะ

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ 2 การวิจัย หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ นวัตกรรม 5 ตัวบ่งชี้	2.4 จำนวนการอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำคณะในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ	ผลรวมของจำนวนการอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำคณะในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ
	2.5 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ 3 ตัวบ่งชี้	3.1 รายได้จากการบริการวิชาการ	รายได้ของคณะมีเกิดจากการบริการวิชาการ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ
	3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน	ผลรวมจำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่คณะมีส่วนร่วมกับชุมชนในปีการศึกษานั้นๆ
	3.3 การพัฒนาท้องถิ่น	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย 2 ตัวบ่งชี้	4.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	ผลรวมของแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทยของคณะในปีการศึกษานั้นๆ
	4.2 ระบบและกลไกศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ 4 ตัวบ่งชี้	5.1 การบริหารของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	5.3 ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของคณบดี	ผลคะแนนการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของคณบดีในปีการศึกษานั้นๆ
	5.4 ผลการบริหารคณาจารย์	ร้อยละของอาจารย์ประจาคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ
มาตรฐานที่ 6 เอกลักษณ์ของคณะ	+++ คณะเป็นผู้กำหนดตัวบ่งชี้ตามเอกลักษณ์	

มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัย หลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกคณะ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai QualificationFramework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
12. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในคณะอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
13. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
14. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
15. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 พัฒนาคุณภาพนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะศตวรรษที่ 21

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้นของคณะ ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตและการบริหารหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ใช้อัตราส่วนเปรียบเทียบ โดยกำหนดร้อยละ 80 เท่ากับ 5 คะแนน

สูตรการคำนวณ

$$\text{ร้อยละหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น}}{\text{จานวนหลักสูตรทั้งหมดของคณะ}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น}}{80} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงาน Common data Set ผ่านระบบ CHE QA Online ให้ครบถ้วน

2. ในกรณีที่เป็นหลักสูตรใหม่ ประเมินปีแรกไม่นำมาคำนวณ

3. หลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น หมายถึงหลักสูตรที่มีผลการประเมินหลักสูตรได้ค่าคะแนนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรี โท เอก ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ กลับมาเป็นนักศึกษาในระบบ เพื่อพัฒนาสมรรถนะเพิ่มเติมแล้วนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตบัณฑิตที่ได้รับการรับรองจากมหาวิทยาลัย และมีการออกเอกสารรับรองทางการศึกษา เช่น ประกาศนียบัตร วุฒิบัตร เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพแล้วนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่เข้ารับการพัฒนาศักยภาพ}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพแล้วนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ}}{100} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 **พัฒนาคุณภาพนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ตามมาตรฐานอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียนกำหนดให้มหาวิทยาลัยพัฒนาบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีการกำหนดสมรรถนะด้านทักษะการจัดทำแผนธุรกิจที่จะช่วยประกอบการตัดสินใจและดำเนินธุรกิจเพื่อจะเตรียมความพร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ในอนาคต โดยส่วนประกอบของแผนธุรกิจ (Business Plan) ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สถานการณ์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายธุรกิจ เป็นการวิเคราะห์ SWOT กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของธุรกิจ 2) แผนการตลาด (Marketing Plan) เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์และกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดและสร้างกลยุทธ์การตลาดเพื่อการแข่งขัน 3) แผนการผลิตหรือบริการ (Production & Service Plan) ความสามารถในการจัดการกระบวนการผลิตหรือบริการ การแปลงสภาพวัตถุดิบและทรัพยากรให้เป็นผลผลิตที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 4) แผนการบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Plan) การกำหนดแผนผังโครงสร้างองค์กร ที่บอกถึงตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ และ 5) แผนการเงิน(Financial Plan) การบริหารจัดการด้านเงินทุน ค่าใช้จ่าย รายได้ การวิเคราะห์ทางการเงินต่างๆ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการโดยสามารถจัดทำหรือเขียนแผนธุรกิจเพื่อเตรียมความพร้อมก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

การปรับฐานคะแนนจากแบบประเมิน

ทำการแปลงค่าคะแนนของนักศึกษาแต่ละคนจากคะแนนเต็มของแบบประเมิน ตามค่าถ่วงน้ำหนัก

$$\text{คะแนนของนักศึกษาแต่ละคน} = \frac{\text{คะแนนที่นักศึกษาได้จากการประเมิน}}{\text{คะแนนเต็มของแบบประเมิน}} \times \text{ค่าถ่วงน้ำหนัก}$$

ตารางค่าถ่วงน้ำหนัก

ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย	คะแนน
40-50	1
51-60	2
61 -70	3
71-80	4
มากกว่า 80	5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมดที่ทำแบบประเมิน}}$$

ข้อมูลประกอบพิจารณา

จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ที่รับการประเมินจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายแต่ละหลักสูตร โดยคำนวณรวมจำนวนรวมของนักศึกษาทุกหลักสูตรของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 **ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีต้องส่งเสริมให้หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และคุณลักษณะ 4 ประการด้วยศาสตร์พระราชา โดยกำหนดผลลัพธ์ผู้เรียนไว้ 3 ด้าน คือ 1) มีความรู้ความสามารถ 2) เป็นผู้สร้างและร่วมสร้างนวัตกรรม 3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการจัดทำแผนการผลิตบัณฑิตและวิชาการในระดับคณะ ที่เชื่อมโยงกับแผนผลิตบัณฑิตและวิชาการของมหาวิทยาลัย และครอบคลุมผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน
2. มีกระบวนการถ่ายทอดแผนผลิตบัณฑิตและวิชาการที่ครอบคลุมผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ลงสู่ระดับหลักสูตร และนำไปสู่การปฏิบัติได้
3. มีการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมตามแผนข้อ 1 ให้ครอบคลุมผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน
4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในแผน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนผลิตบัณฑิตและวิชาการ
6. มีการถอดองค์ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อสามารถนำมาเทียบเคียงได้ หรือนักศึกษาได้รับรางวัลทางด้านทักษะวิชาการ/วิชาชีพ ในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 **กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะศตวรรษที่ 21**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีต้องดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ผู้เรียนให้ครบทั้ง 3 ด้าน 1) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ 2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ 3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษ์ความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุข อย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก โดยคณะต้องดำเนินการตามวงจรคุณภาพให้ครบถ้วนทุกด้าน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของคณะ โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน ต่อไปนี้

• กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยคณะ และตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

• กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ

• กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

• กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

• กิจกรรมเตรียมความพร้อมเป็นผู้ประกอบการ

3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะต่อไปนี้

• การประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

• จัดบริการให้คำปรึกษาแนะแนวด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษา

• มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา

• จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาและนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป

6. มีการกำหนดเป้าหมายและดำเนินการถอดองค์ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดีจากการจัดกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

มาตรฐานที่ 2 ผลลัพธ์การวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม

พันธกิจการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจคณะ และมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละคณะ เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) คณะต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆ ของคณะ และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
12. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
13. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
14. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
15. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนการอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำคณะในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 **เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมจากหน่วยงานภายนอก**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คาอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในคณะ คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น หน่วยงานจะต้องหาแหล่งทุนจากภายนอกคณะเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของคณะ และตอบสนองการทำงานในเชิงรุก

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่คณะได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัย

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ จากภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายนอกฯ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำของคณะ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินที่สนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายนอกฯ}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะ

หมายเหตุ

1. จำนวนอาจารย์ประจำคณะให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อเต็มเวลา

2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษานั้นๆ ที่ประเมิน ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง

3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุน หรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของคณะที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏกรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ

4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยคณะที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ประจำคณะ แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยคณะที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

5. แหล่งทุนภายนอก หมายถึง เป็นทุนวิจัยที่ได้รับเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนนอกมหาวิทยาลัย ได้แก่ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณของรัฐผ่านหน่วยงานผู้ให้ทุน เช่น สวทช. วช. สกว. สกอ. พพ. และ สนพ. ทุนสนับสนุนการวิจัยจากภาคเอกชน รวมถึงทุนสนับสนุนการวิจัยจากต่างประเทศ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก จะไม่รวมถึงงานการค้า/งานบริการวิชาการ ที่มีระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนดไว้โดยเฉพาะ

ตัวบ่งชี้ 2.2 **งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือ นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของคณะ การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และ หรือนวัตกรรมที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมของอาจารย์ประจำคณะที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัย โดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชนด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการศึกษา เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

5. การใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ที่นำไปใช้การพัฒนาท้องถิ่น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีการศึกษา ตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการ

นำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้อัตราส่วนเปรียบเทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์}}{20} \times 5$$

ประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์ประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย

2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดของคณะในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ

3. การใช้ประโยชน์ ให้นับตามปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 **ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำคณะ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

ทรัพย์สินทางปัญญา คือ สิทธิทางกฎหมายที่ให้เจ้าของสิทธิ หรือ **"ผู้ทรงสิทธิ"** มีอยู่เหนือสิ่งที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ทางปัญญาของมนุษย์ โดยอาจแบ่งทรัพย์สินทางปัญญาออกได้ 2 ประเภทหลัก คือ (1) ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมและ (2) ลิขสิทธิ์

สำหรับทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมยังแบ่งออกได้อีก 5 ประเภท ได้แก่ (1) สิทธิบัตร (2) อนุสิทธิบัตร (3) เครื่องหมายการค้า (4) ความลับทางการค้า และ (5) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (6) แบบผังภูมิของวงจรรวม (7) คุ้มครองพันธุ์พืช (8) ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาจัดเป็นคนละสิทธิหรือการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นผลผลิตทางทรัพย์สินทางปัญญานั้น เช่น ลิขสิทธิ์ในหนังสือจะไม่ใช่เป็นสิ่งเดียวกันกับความเป็นเจ้าของหนังสือซึ่งจับต้องได้ สิทธิบัตรในเรื่องอิเล็กทรอนิกส์จะแยกต่างหากจากความเป็นเจ้าของเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้น เจ้าของหนังสือหรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ จึงมีกรรมสิทธิ์ในการใช้หรือจัดการทรัพย์นั้นตามความประสงค์ แต่ไม่สามารถทำการใดๆ ซึ่งละเมิดต่อสิทธิแต่เพียงผู้เดียวของผู้ทรงสิทธิ์นั้น เช่น เจ้าของหนังสือจะไม่สามารถทำหนังสือขึ้นมาจำหน่ายเองโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์ เนื่องจากสิทธิในการทำซ้ำเป็นสิทธิทางกฎหมายแต่เพียงผู้เดียวของผู้ทรงสิทธิ์นั้น หรือผู้ซื้อซอฟท์แวร์จะเป็นเจ้าของสินค้านี้เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ต่อ แต่จะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำซอฟท์แวร์นั้นขึ้นมาจำหน่ายเอง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิก่อนเท่านั้น

ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม เป็นความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่เกี่ยวกับสินค้าอุตสาหกรรม โดยอาจเป็นความคิดในการประดิษฐ์คิดค้น การออกแบบผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกระบวนการ หรือเทคนิคในการผลิตที่ได้ปรับปรุงหรือคิดค้นขึ้นใหม่ หรือที่เกี่ยวข้องกับตัวสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นองค์ประกอบและรูปร่างสวยงามของตัวผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังรวมถึงเครื่องหมายการค้าหรือยี่ห้อ ชื่อและถิ่นที่อยู่ทางการค้า ที่รวมถึงแหล่งกำเนิดสินค้าและการป้องกันการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของจำนวนผลงานที่อยู่ระหว่างการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของคณะ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้อัตราส่วนเปรียบเทียบ โดยกำหนดร้อยละ 4 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละผลรวมของจำนวนผลงานที่อยู่ระหว่างการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของคณะ}}{4} \times 5$$

หมายเหตุ

1. ไม่นับผลงานซ้ำ
2. ปีการศึกษา 2561 สามารถนับผลงานที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาได้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 **จำนวนการอ้างอิงของบทความประจำคณะที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

บทความวิจัยและบทความวิชาการ หรือ Review Article ของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำคณะที่ได้รับการอ้างอิงมากย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำคณะเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ และนอกจากนี้ยังเป็นเกณฑ์การจัดอันดับของ Webometrics ด้วย

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนการอ้างอิงของบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำคณะ ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำคณะนั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 5 ปีย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนการอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 =2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนการอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนการอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. อัตราส่วนจำนวนการอ้างอิงของบทความต่ออาจารย์ประจำคณะ ตามสูตร

$$\text{อัตราส่วนจำนวนการอ้างอิงของบทความต่ออาจารย์ประจำคณะ} = \frac{\text{จำนวนการอ้างอิงของบทความ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะ}}$$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนการอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ}}{\text{อัตราส่วนจำนวการอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 **ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะมีการบริหารจัดการงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณภายนอกมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญาและนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกการดำเนินงานวิจัย และดำเนินการตามระบบที่กำหนดไว้

2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมในประเด็นต่อไปนี้

• ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัยหรือศูนย์เครื่องมือหรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย

• ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม

• สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

• กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมการประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม

3. สนับสนุนทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ให้บุคลากรประจำคณะ

4. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมระหว่างคณะ หรือบุคลากรในคณะเป็นคณะทำงานด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่มหาวิทยาลัยทำความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ และเอกชนทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและพัฒนาองค์ความรู้

5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์ มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่อง อาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดีเด่น

6. มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาและนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 13 สิงหาคม 2558

มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของคณะ คณะพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่คณะมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการ ทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของคณะ เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว คณะยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของคณะจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
12. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 รายได้จากการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 การพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 **รายได้จากการบริการวิชาการ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

พันธกิจการบริการวิชาการเป็นพันธกิจที่สำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของคณะ ดังนั้น คณะจะต้องหารายได้จากการบริการวิชาการให้มหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการบริการวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของคณะ และตอบสนองการทำงานในเชิงรุก

นอกจากนั้นรายได้ที่คณะได้รับจากโครงการบริการวิชาการภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพการถ่ายทอดองค์ความรู้ของอาจารย์ประจำคณะ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะของมหาวิทยาลัย

จำนวนเงินที่ได้จากการบริการวิชาการกำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินที่ได้จากการบริการวิชาการ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

$$\text{รายได้จากการบริการวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนเงินที่ได้จากการบริการวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{รายได้จากการบริการวิชาการ}}{\text{จำนวนเงินที่ได้จากการบริการวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ

1. จำนวนอาจารย์ประจำคณะให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อเต็มเวลา

2. การนับจำนวนเงินที่ได้จากการบริการวิชาการนับโครงการที่ดำเนินการและแล้วเสร็จภายในปีการศึกษานั้นๆ โดยคำนวณจากรายได้ที่ผู้เข้ารับบริการวิชาการลงทะเบียนในโครงการนั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 **จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น โดยให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ 20 ปี กำหนดให้มหาวิทยาลัยร่วมกับชุมชนผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ที่ได้รับการพัฒนาหรือต่อยอดระดับจังหวัดเพื่อสนับสนุนการบริการวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย และตอบสนองการทำงานในเชิงรุก

นอกจากนั้น จากการลงพื้นที่ชุมชน จะต้องมีองค์ความรู้ที่ตกผลึกจากชุมชน ที่สามารถรวบรวมเป็นฐานข้อมูลใช้ในการบริหารจัดการในอนาคตได้อย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลรวมของจำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 5 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณร้อยละผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน ต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในปีประเมินนั้นๆ

$$\text{ร้อยละผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ฯ} = \frac{\text{จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชนทั้งหมด} \times 100}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในปีประเมินนั้น ๆ}}$$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ ฯ}}{\text{ผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 **การพัฒนาท้องถิ่น**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ พัฒนาคนในชุมชนให้มีจิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 กำหนดให้ "มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยอุมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปะวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล กอปรกับยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นโดยบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของท้องถิ่นตามบริบทและความต้องการของชุมชนเพื่อให้ชุมชนได้รับการพัฒนาและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน"

เกณฑ์มาตรฐาน

1. คณะมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ โดยมีส่วนร่วมในการจัดทำเป็นฐานข้อมูลพื้นที่บริการ และวางแผน กำหนดเป้าหมายพัฒนาเชิงพื้นที่

2. บุคลากรคณะมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม) และการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ พร้อมทั้งมีส่วนร่วมกิจกรรม/โครงการที่กำหนด

3. ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนที่กำหนดไว้ในข้อ 1 โดยบูรณาการจัดการเรียนการสอน การวิจัยของนักศึกษาและอาจารย์กับการพัฒนาท้องถิ่น

4. กำกับ ติดตาม และประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง นำเสนอคณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

5. นำผลการประเมินความสำเร็จและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

6. คณะมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย ชุมชนในการขับเคลื่อนให้ชุมชนได้รับการพัฒนาจนเกิดวิสาหกิจชุมชน หรือเกิดผู้ประกอบการใหม่ในชุมชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละคณะ และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
12. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 **จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียนชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลรวมของจำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 5 ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณจำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทยต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

$$\text{ร้อยละที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของจำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย} \times 100}{\text{อาจารย์ประจำคณะ}}$$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละผลรวมจำนวนแหล่งเรียนรู้ หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย}}{\text{จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 **ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบาย

คณะต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของคณะอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย เพื่อการพัฒนาต่อยอดและสร้างคุณค่าใหม่ ตามจุดเน้นของคณะ
2. จัดทำแผนศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการกับศิลปวัฒนธรรมสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม และรวบรวมเป็นฐานข้อมูลหรือแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
4. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงาน และประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และรายงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยต่อสาธารณชน
7. มีความสามารถสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม หรือความได้เปรียบเชิงแข่งขันได้ หรือมีผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยที่เป็นที่ประจักษ์ในเชิงพาณิชย์หรือการได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ

คณะให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะกรรมการประจำคณะทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของคณะให้มีประสิทธิภาพ คณะจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
12. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) ฉบับปี 2558-2561 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
13. เกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ป.ป.ช.)
14. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2554 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของผู้บริหารระดับหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการบริหารคณาจารย์

5.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

5.4.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

5.4.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 **การบริหารของคณะ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คาอธิบายตัวบ่งชี้

คณะมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก คณะจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์คณะจากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งสอดคล้องกับอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของคณะ และมหาวิทยาลัย และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์คณะและเสนอผู้บริหารระดับคณะเพื่อพิจารณาอนุมัติ

2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอน เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิตและโอกาสในการแข่งขัน และเสนอคณะกรรมการประจำคณะพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของคณะ และระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม เสนอคณะกรรมการประจำคณะพิจารณา และรายงานผลต่อมหาวิทยาลัย

4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน และมีการประเมินตนเองของคณะกรรมการประจำคณะ

5. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรงและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจ 2 ด้านต่อปีจัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

6. ดำเนินงาน และกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

7. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจ มาตรฐานการอุดมศึกษา และพัฒนาการของคณะที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ พร้อมทั้งนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะไปปรับปรุงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 **ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทหน้าที่ของคณะในการกำกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินโดยมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร
2. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร
4. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 **ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของผู้บริหารระดับหน่วยงาน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2554 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557 เพื่อติดตาม คณบดี ผู้อำนวยการได้บริหารงานให้เป็นไปตามนโยบาย แผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยและแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย คณะ และหน่วยงาน และนำผลการติดตาม ตรวจสอบและประเมินไปใช้ในการพัฒนานโยบายและพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป ดังนั้นจึงนำผลการประเมินมาเป็นผลลัพธ์ว่าอยู่ระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของผู้บริหารระดับหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 **การบริหารคณาจารย์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ต้องทำให้คณาจารย์มีคุณสมบัติที่กำหนดสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และเพียงพอ โดยพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดสอน และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และสามารถสร้างสัมมาอาชีพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยมีประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

5.4.1 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

5.4.2 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

5.4.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ

5.4.1 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของคณะในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัย

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้วุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำคณะ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำคณะที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

5.4.2 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ ในคณะทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงาน ดังกล่าวของอาจารย์ประจำคณะตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัย

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม}} \times 5$$

5.4.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการ อยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือ หนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัย

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะ}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	• บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่มหาวิทยาลัยนาเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ • ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่มหาวิทยาลัยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ.ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
1.00	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังลือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ได้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบ ไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกคณะร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ วารสารวิชาการ/วิจัย หรือผลงานวิชาการต่างๆ ที่มีการรวมเป็นรูปเล่มให้พิจารณาเดือนสุดท้ายในวารสารนั้นๆ นับเป็นปีที่ประเมินนั้นๆ

บทที่ 6

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

ระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย จำนวนรวม 24 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน 5 ตัวบ่งชี้	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น	ร้อยละของหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้นของมหาวิทยาลัย
	1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต	ผลประเมินการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต
	1.3 พัฒนาคุณภาพนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	คะแนนเฉลี่ยผลประเมินคุณภาพนักศึกษาปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ
	1.4 ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.5 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะศตวรรษที่ 21	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 2 การวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม 5 ตัวบ่งชี้	2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมจากภายนอก	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะ และสถาบันวิจัย
	2.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์	ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์ และนักวิจัยมหาวิทยาลัย
	2.3 ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะ และสถาบันวิจัยฯ

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ 2 การวิจัย หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ นวัตกรรม 5 ตัวบ่งชี้	2.4 จำนวนอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย	ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชา
	2.5 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ 4 ตัวบ่งชี้	3.1 รายได้จากการบริการวิชาการ	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะและสถาบันวิจัยฯ
	3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะและสถาบันวิจัยฯ
	3.3 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนต้นแบบ	ผลประเมินจำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนต้นแบบ
	3.4 การพัฒนาท้องถิ่น	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย 3 ตัวบ่งชี้	4.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะและสถาบันวิจัยฯ
	4.2 จำนวนชุมชนต้นแบบทางด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	ผลประเมินจำนวนชุมชนต้นแบบทางด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
	4.3 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ 6 ตัวบ่งชี้	5.1 การบริหารของมหาวิทยาลัย	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.2 ผลการบริหารงานของคณะผู้บริหาร	• ผลประเมินความสำเร็จตามมาตรฐานการอุดมศึกษาระดับคณะและหน่วยงานตามโครงสร้าง • ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย (อธิการบดี) • ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการบริหารงานภาครัฐ (ITA)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ 6 ตัวบ่งชี้	5.3 กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	5.4 ผลการบริหารคณาจารย์	• ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก • ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ • คะแนนเฉลี่ยผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของคะแนนประเมินระดับคณะและสถาบันวิจัยฯ
	5.5 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	5.6 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 6 จุดเน้นมหาวิทยาลัย	6.1 ผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว

มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัย หลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai QualificationFramework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
12. ประกาศก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัยอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
13. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
14. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
15. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 พัฒนาคุณภาพนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะศตวรรษที่ 21

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 **ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้นภายในมหาวิทยาลัย ที่สามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตและการบริหารหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

เกณฑ์การประเมิน

ใช้อัตราส่วนเปรียบเทียบ โดยกำหนดร้อยละ 80 เท่ากับ 5 คะแนน

สูตรการคำนวณ

$$\text{ร้อยละหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คานวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น}}{80} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงาน Common data Set ผ่านระบบ CHE QA Online ให้ครบถ้วน

2. ในกรณีที่เป็นหลักสูตรใหม่ ประเมินปีแรกไม่นำมาคำนวณ

3. หลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น หมายถึงหลักสูตรที่มีผลการประเมินหลักสูตรได้ค่าคะแนนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 **ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรี โท เอก ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ กลับมาเป็นนักศึกษาในระบบ เพื่อพัฒนาสมรรถนะเพิ่มเติมแล้วนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตบัณฑิตที่ได้รับการรับรองจากมหาวิทยาลัย และมีการออกเอกสารรับรองทางการศึกษา เช่น ประกาศนียบัตร วุฒิบัตร เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพแล้วนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพแล้วนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่เข้ารับการพัฒนาศักยภาพ}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพแล้วนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ}}{100} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 **พัฒนาคุณภาพนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ตามมาตรฐานอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน กำหนดให้มหาวิทยาลัยพัฒนาบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีการกำหนดสมรรถนะด้านทักษะการจัดทำแผนธุรกิจที่จะช่วยประกอบการตัดสินใจและดำเนินธุรกิจเพื่อจะเตรียมความพร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ในอนาคต โดยส่วนประกอบของแผนธุรกิจ (Business Plan) ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สถานการณ์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายธุรกิจ เป็นการวิเคราะห์ SWOT กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของธุรกิจ 2) แผนการตลาด (Marketing Plan) เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์และกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดและสร้างกลยุทธ์การตลาดเพื่อการแข่งขัน 3) แผนการผลิตหรือบริการ (Production & Service Plan) ความสามารถในการจัดการกระบวนการผลิตหรือบริการ การแปลงสภาพวัตถุดิบและทรัพยากรให้เป็นผลผลิตที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 4) แผนการบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Plan) การกำหนดแผนผังโครงสร้างองค์กร ที่บอกถึงตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ และ 5) แผนการเงิน (Financial Plan) การบริหารจัดการด้านเงินทุน ค่าใช้จ่าย รายได้ การวิเคราะห์ทางการเงินต่างๆ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ โดยสามารถจัดทำหรือเขียนแผนธุรกิจเพื่อเตรียมความพร้อมก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง ผู้ที่คิดริเริ่มจัดตั้งธุรกิจขึ้นมาเป็นของตนเอง มีการวางแผนการดำเนินงานและดำเนินธุรกิจทุกด้านด้วยตนเอง โดยมองเห็นโอกาสทางธุรกิจและยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาเพื่อมุ่งหวังผลกำไรที่เกิดจากผลการดำเนินงานของธุรกิจตนเอง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินของทุกคณะ

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินจากการประเมินนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการของทุกคณะ}}{\text{จำนวนคณะที่มีการประเมิน}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 **ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีต้องส่งเสริมให้หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และคุณลักษณะ 4 ประการด้วยศาสตร์พระราชา คือ 1) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม 3) มีงานทำมีอาชีพ 4) เป็นพลเมืองดี และมีการกำหนดผลลัพธ์ผู้เรียนไว้ 3 ด้าน คือ 1) มีความรู้ความสามารถ 2) เป็นผู้สร้างและร่วมสร้างนวัตกรรม 3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการจัดทำแผนผลิตบัณฑิตและวิชาการของมหาวิทยาลัยให้ครอบคลุมผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน
2. มีกระบวนการถ่ายทอดแผนผลิตบัณฑิตและวิชาการที่ครอบคลุมผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ลงสู่ระดับคณะ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้
3. มีการกำกับติดตามการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมตามแผนข้อ 1 ให้ครอบคลุมผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน
4. มีการกำกับทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ และมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนผลิตบัณฑิตและวิชาการของมหาวิทยาลัย
6. มีการสรุปประเมินผล และถอดองค์ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อสามารถนำมาเทียบเคียงได้ หรือนักศึกษาได้รับรางวัลทางด้านทักษะวิชาการ/วิชาชีพ ในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 **กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะศตวรรษที่ 21**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ผู้เรียนให้ครบทั้ง 3 ด้าน 1) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ 2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ 3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษ์ความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุข อย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก โดยมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการตามวงจรคุณภาพให้ครบถ้วนทุกด้าน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาจากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยนักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน และดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้

2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน ต่อไปนี้

• กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัย และตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

• กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ

• กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสิ่งแวดล้อม

• กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และจิตอาสา

• กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

• กิจกรรมเตรียมความพร้อมเป็นผู้ประกอบการ

3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะต่อไปนี้

• การประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

• จัดบริการให้คำปรึกษาแนะแนวด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษา

• มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา

• จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาและนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป

6. มีการกำหนดเป้าหมายและดำเนินการถอดองค์ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดีจากการจัดกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

มาตรฐานที่ 2 การวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม

การวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) อาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
12. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
13. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
14. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
15. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมจากหน่วยงานภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนการอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 **เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม จากหน่วยงานภายนอก**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในมหาวิทยาลัยอุดมศึกษา คือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจึงผลักดันให้คณะและบุคลากรหาแหล่งทุนจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่มหาวิทยาลัยได้รับจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัยยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัย

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำมหาวิทยาลัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายนอกฯของกลุ่มสาขานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำมหาวิทยาลัยของกลุ่มสาขานั้น}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินที่สนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายนอกฯ}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

3. คำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย

$$\text{คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย} = \frac{\text{คะแนนที่ได้ของแต่ละกลุ่มสาขานั้น ๆ}}{3}$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในมหาวิทยาลัย

ประกอบการพิจารณา

1. จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย และนักวิจัยประจำมหาวิทยาลัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อเต็มเวลา

2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษานั้นๆ ที่ประเมิน ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง

3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของมหาวิทยาลัย/คณะที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏกรณีที่ไม่มี หลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ

4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยคณะที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ประจำคณะ แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยคณะที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

5. แหล่งทุนภายนอก หมายถึง เป็นทุนวิจัยที่ได้รับเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนนอกมหาวิทยาลัย ได้แก่ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณของรัฐผ่านหน่วยงานผู้ให้ทุน เช่น สวทช. วช. สกว. สกอ. พพ. และ สนพ. ทุนสนับสนุนการวิจัยจากภาคเอกชน รวมถึงทุนสนับสนุนการวิจัยจากต่างประเทศ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก จะไม่รวมถึงงานการค้า / งานบริการวิชาการ ที่มีระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนดไว้โดยเฉพาะ

ตัวบ่งชี้ 2.2 **งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือ นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ และ/หรือ ได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชนด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

5. การใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ที่นำไปใช้การพัฒนาท้องถิ่น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้าง

สรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีการศึกษาตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 5$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้อัตราส่วนเปรียบเทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์}}{20} \times 5$$

ประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย

2. จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 **ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

ทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง ผลงานอันเกิดจากการประดิษฐ์ คิดค้น หรือสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเน้นที่ผลผลิตของสติปัญญาและความชำนาญ โดยไม่คำนึงถึงชนิดของการสร้างสรรค์หรือวิธีในการแสดงออก ทรัพย์สินทางปัญญาอาจจะแสดงออกในรูปแบบของสิ่งที่จับต้องได้ เช่น สินค้าต่างๆ หรือในรูปของสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น บริการ แนวคิดในการดำเนินธุรกิจ กรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินของทุกคณะและสถาบันวิจัยฯ

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินจำนวนผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของทุกคณะและสถาบันวิจัย}}{\text{จำนวนคณะและสถาบันวิจัยฯ ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 **จำนวนการอ้างอิงของบทความของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

บทความวิจัยและบทความวิชาการ หรือ Review Article ของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ได้รับการอ้างอิงมากย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนการอ้างอิงของบทความ ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยนั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 5 ปีย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนการอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 =2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนการอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนการอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. อัตราส่วนจำนวนการอ้างอิงของบทความต่ออาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย ตามสูตร

$$\text{อัตราส่วนจำนวนอ้างอิงของบทความต่ออาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย} = \frac{\text{จำนวนอ้างอิงของบทความตามกลุ่มสาขานั้น ๆ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยตามกลุ่มสาขานั้น ๆ}}$$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ของกลุ่มสาขาวิชานั้น

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนอ้างอิงของบทความอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย}}{\text{ตราส่วนจำนวนอ้างอิงของบทความต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

3. คำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย

$$\text{คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย} = \frac{\text{คะแนนที่ได้ของแต่ละกลุ่มสาขานั้น ๆ}}{3}$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 **ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และนวัตกรรม**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร ล่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญาและนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม

2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมในประเด็นต่อไปนี้

• ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัยหรือศูนย์เครื่องมือหรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย

• ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

• สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

• กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

3. จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมเชิงพื้นที่ หรือผู้ประกอบการและจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

4. มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดีเด่น

5. มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาและนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการ ทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
12. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 รายได้จากการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนต้นแบบ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 การพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 **รายได้จากการบริการวิชาการ**

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

พันธกิจการบริการวิชาการเป็นพันธกิจที่สำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในมหาวิทยาลัย ดังนั้น หน่วยงานจะต้องหารายได้จากการบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการบริการวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน และตอบสนองการทำงานในเชิงรุก

นอกจากนั้นรายได้ที่มหาวิทยาลัยได้รับจากโครงการบริการวิชาการภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพการถ่ายทอดองค์ความรู้ของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน รายได้จากการบริการวิชาการของทุกหน่วยงานตามโครงสร้างมหาวิทยาลัย

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินรายได้จากการบริการวิชาการของหน่วยงานเทียบเท่า}}{\text{จำนวนหน่วยงานเทียบเท่าคณะทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 **จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน**

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น โดยให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย 20 ปี กำหนดให้มหาวิทยาลัยร่วมกับชุมชนผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ที่ได้รับการพัฒนาหรือต่อยอดระดับจังหวัด เพื่อสนับสนุนการบริการวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน และตอบสนองการทำงานในเชิงรุก

นอกจากนั้น จากการลงพื้นที่ชุมชน จะต้องมีองค์ความรู้ที่ตกผลึกจากชุมชน ที่สามารถรวบรวมเป็นฐานข้อมูลใช้ในการบริหารจัดการในอนาคตได้อย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินของทุกคณะและสถาบันวิจัยฯ

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินจำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน}}{\text{จำนวนคณะและสถาบันวิจัยฯ ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 **จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนต้นแบบ หรือศูนย์การเรียนรู้ชุมชน**

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น โดยให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย 20 ปี กำหนดให้มหาวิทยาลัยร่วมกับชุมชนพัฒนาชุมชนให้เป็นชุมชนต้นแบบ โดยการดำเนินการจะเน้นการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา เพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เคียงคู่รู้คุณค่าของสังคม ด้วยกระบวนการดำเนินงาน คือ 1) สามารถพึ่งพาตนเองของสมาชิกชุมชน 2) มีการรวมกลุ่มพึ่งพาซึ่งกันและกันในชุมชนและระหว่างชุมชน และ 3) พัฒนาเป็นวิสาหกิจชุมชน เชื่อมโยงเครือข่ายเศรษฐกิจชุมชน

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนชุมชนต้นแบบหรือศูนย์การเรียนรู้ชุมชน}}{\text{จำนวนชุมชนกลุ่มเป้าหมาย}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้อัตราส่วนเปรียบเทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของชุมชนต้นแบบหรือศูนย์การเรียนรู้ชุมชน}}{10} \times 5$$

หมายเหตุ สามารถนับซ้ำได้ ในกรณีที่ชุมชนเป็นต้นแบบที่ไม่ซ้ำเรื่องเดิม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 **การพัฒนาท้องถิ่น**

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ พัฒนาคนในชุมชนให้มีจิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 กำหนดให้ "มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยอุมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปะวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล กอปรกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นโดยบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของท้องถิ่นตามบริบทและความต้องการของชุมชนเพื่อให้ชุมชนได้รับการพัฒนาและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน"

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการวิเคราะห์ สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ โดยจัดทำเป็นฐานข้อมูลพื้นที่บริการ และวางแผน กำหนดเป้าหมายพัฒนาเชิงพื้นที่
2. สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม) ในการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ และมีกิจกรรมร่วมกัน
3. ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนที่กำหนดไว้ในข้อ 1 โดยบูรณาการจัดการเรียนการสอน การวิจัยของนักศึกษาและอาจารย์กับการพัฒนาท้องถิ่น
4. กำกับ ติดตาม และประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง นำเสนอคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ
5. นำผลการประเมินความสำเร็จและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
6. ชุมชนได้รับการพัฒนาจนเกิดวิสาหกิจชุมชน หรือเกิดผู้ประกอบการใหม่ในชุมชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละมหาวิทยาลัย และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้นเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
12. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 จำนวนชุมชนต้นแบบทางด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 **จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินจำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย ของทุกคณะและสถาบันวิจัยฯ

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินจำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย}}{\text{จำนวนคณะและสถาบันวิจัยฯ ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 **จำนวนชุมชนต้นแบบทางด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและเอกลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียนชุมชน สังคม และประเทศชาติ

สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \boxed{\frac{\text{จำนวนชุมชนต้นแบบ}}{\text{จำนวนชุมชนกลุ่มเป้าหมาย}} \times 100}$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้อัตราส่วนเปรียบเทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \boxed{\frac{\text{ร้อยละของชุมชนต้นแบบ}}{10} \times 5}$$

หมายเหตุ สามารถนับซ้ำได้ ในกรณีที่ชุมชนเป็นต้นแบบที่ไม่ซ้ำแบบเดิม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 **ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย เพื่อการพัฒนาต่อยอดและสร้างคุณค่าใหม่ ตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัย
2. จัดทำแผนด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการกับศิลปวัฒนธรรมสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม และรวบรวมเป็นฐานข้อมูลหรือแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
4. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงาน และประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และรายงานต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยต่อสาธารณชน
7. สามารถสร้างโอกาส หรือมูลค่าเพิ่ม หรือความได้เปรียบเชิงแข่งขันได้ หรือมีผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยที่เป็นที่ประจักษ์ในเชิงพาณิชย์หรือการได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
12. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) ฉบับปี 2558-2561 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
13. เกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ป.ป.ช.)
14. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2554 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะผู้บริหาร

5.2.1 ความสำเร็จตามมาตรฐานการอุดมศึกษาระดับคณะ

5.2.2 ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย

5.2.3 ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการบริหารงานภาครัฐ (ITA)

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการบริหารคณาจารย์

5.4.1 อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

5.4.2 อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

5.4.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล

ตัวบ่งชี้ที่ 5.6 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 **การบริหารของมหาวิทยาลัย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มมหาวิทยาลัยตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. สภามหาวิทยาลัยมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และคณะผู้บริหารมีการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

2. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปีจากผลการวิเคราะห์ SWOT และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี

3. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วย ลัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหาร หลักสูตร และเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

4. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม พร้อมทั้งรายงานให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

5. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ

6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

7. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงาน และทุกหลักสูตรในมหาวิทยาลัย มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบและกลไกที่มหาวิทยาลัยกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพและการประเมินคุณภาพ พร้อมทั้งนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยไปปรับปรุงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของผู้บริหาร

5.2.1 ความสำเร็จตามมาตรฐานการอุดมศึกษาระดับคณะ และหน่วยงานเทียบเท่า

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะและหน่วยงานเทียบเท่ามีระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่รับประกันความสำเร็จตามมาตรฐานการอุดมศึกษาทั้ง 6 ด้าน และเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

ตามผลการดำเนินงานของคณะ และหน่วยงานเทียบเท่าจะสามารถสะท้อนได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้มีการกำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะ และกากับ ติดตามการสนับสนุนวิชาการของหน่วยงานสายสนับสนุน ให้เป็นไปเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินของหน่วยงานตามโครงสร้างระดับคณะและหน่วยงานเทียบเท่าของมหาวิทยาลัย

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมการประเมินของหน่วยงานตามโครงสร้างของมหาวิทยาลัยในปีที่ประเมิน}}{\text{จำนวนหน่วยงานตามโครงสร้างทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}}$$

5.2.2 ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2554 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557 เพื่อติดตามอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการได้บริหารงานให้เป็นไปตามนโยบาย แผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยและแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย คณะ และหน่วยงาน และนาผลการติดตาม ตรวจสอบและประเมินไปใช้ในการพัฒนานโยบายและพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป ดังนั้นจึงนำผลการประเมินมาเป็นผลลัพธ์ว่าอยู่ระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของอธิการบดี

หมายเหตุ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอธิการบดี รับตำแหน่งไม่ถึง 9 เดือน ไม่นำตัวบ่งชี้นี้มาคำนวณ

5.2.3 ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการบริหารงานภาครัฐ (ITA)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ได้ถูกกำหนดเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งถือเป็นการยกระดับให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้เป็น **"มาตรฐานป้องกันการทุจริตเชิงรุก"** ที่หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศต้องดำเนินการ โดยมุ่งหวังให้หน่วยงานภาครัฐที่เข้ารับการประเมินได้ผลการประเมินและแนวทางในการพัฒนาและยกระดับหน่วยงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน เป็นไปตามกรอบการพัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพประชาชนเข้าถึงการบริการสาธารณะด้วยความเป็นธรรมอย่างมีมาตรฐาน ดังนั้นจึงนำผลการประเมินมาเป็นผลลัพธ์ว่าอยู่ระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการบริหารงานภาครัฐในปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 **การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ เป็นกรอบการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามแนวทางของเกณฑ์ Malcolm Baldrige National Quality Award: MBNQA ที่เป็นต้นแบบของรางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award:TQA) เกณฑ์ EdPEx คือกรอบที่ทำให้มอง/คิดและบริหารองค์กรในเชิงระบบ (มองทุกระบบเชื่อมโยงกันหมด) และช่วยให้ในการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดและยั่งยืน จากจุดเน้นที่เป็นเรื่องหลักของมหาวิทยาลัยที่แท้จริงใช้เกณฑ์แบบเดียวกับการประเมินรางวัลคุณภาพแห่งชาติใช้กับระดับมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มุ่งสู่การพัฒนาที่เป็นเลิศ
2. จัดทำแผนการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย
3. ดำเนินงานตามแผนข้อ 2 พร้อมทั้งมีการกำกับ ติดตาม และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
4. มีการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ
5. มีการจัดทำโครงร่างองค์กร Organization Profile (OP) ที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานผ่านการพิจารณาสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.)
6. มีผลการประเมิน EdPEx ผ่านเกณฑ์ EdPEx 200

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 **การบริหารคณาจารย์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ต้องทำให้คณาจารย์มีคุณสมบัติที่กำหนดสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และเพียงพอ โดยพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และสามารถสร้างสัมมนาอาชีพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยมีประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

5.4.1 อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

5.4.2 อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

5.4.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยและนักวิจัย

5.4.1 อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัย

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ประกอบการพิจารณา

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้วุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

5.4.2 อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ภายในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงาน ดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัย

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

5.4.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำของทุกคณะ และนักวิจัยของสถาบันวิจัยฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของทุกคณะและสถาบันวิจัยฯ}}{\text{จำนวนคณะและสถาบันวิจัยฯ ทั้งหมดในมหาวิทยาลัย}}$$

หมายเหตุ วารสารวิชาการ/วิจัย หรือผลงานวิชาการต่างๆ ที่มีการรวมเป็นรูปเล่มให้พิจารณาเดือนสุดท้ายในวารสารนั้นๆ นับเป็นปีที่ประเมินนั้นๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 **การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดรับกับนโยบายและการวางแผนระดับมหาวิทยาลัยเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกเป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยได้รับการประเมินจากความพึงพอใจผู้ใช้งาน และนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแผนขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยดิจิทัล โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน ให้สามารถนำไปใช้การดำเนินงานได้
2. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงระบบสารสนเทศที่ตอบสนองพันธกิจของมหาวิทยาลัย
3. มีการกำกับ ติดตาม ประเมินแผนขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยดิจิทัล และประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ นำเสนอคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยอย่างน้อยทุก 2 ไตรมาส
4. มีการกำกับ ติดตาม ให้บุคลากรเผยแพร่ผลงานตามพันธกิจในระบบออนไลน์ภายใต้โดเมนของมหาวิทยาลัย และบทความวิชาการแบบออนไลน์ผ่านกูเกิลสกอลาร์ (Google Scholar) และรายงานผลต่อผู้บริหารทุกไตรมาส
5. ได้รับการยอมรับหรือได้รางวัล การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล หรือติดอันดับอย่างน้อย 1 ใน 10 มหาวิทยาลัยกลุ่มราชภัฏ “Webometrics Ranking of World Universities”

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.6 **การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้เข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยและแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนกับสิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ เป็นต้น เพื่อการติดตาม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) และได้รับการประเมินจากความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พร้อมทั้งนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ในครั้งนี้การดำเนินงานจัดทำมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) จะต้องมีกระบวนการในการดำเนินงาน ทั้งในเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 การจัดการก๊าซเรือนกระจกการจัดซื้อจัดหาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการลดของเสีย (Waste Minimization) การป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม (Pollution Prevention) เป็นหลักในการกำหนดทิศทางการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยเกณฑ์ทั้งหมด 7 หมวดตามเกณฑ์ของสำนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย หมวดที่ 1 การบริหารจัดการองค์การ หมวดที่ 2 การดำเนินงาน Green office หมวดที่ 3 การใช้พลังงานและทรัพยากร หมวดที่ 4 การจัดการของเสีย หมวดที่ 5 สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกสำนักงาน หมวดที่ 6 การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ และการจัดจ้างในสำนักงาน หมวดที่ 7 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแผนการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) โดยการมีส่วนร่วมจากบุคลากรทุกหน่วยงาน และดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้
2. มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลตามแผน พร้อมทั้งรายงานให้ผู้บริหารอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปี
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. นำผลการประเมินไปจัดทำแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินงาน
5. มีการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบที่กำหนดไว้ และมีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่อง
6. ได้รับการยอมรับหรือได้รางวัล การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว หรือติดอันดับอย่างน้อย 1 ใน 10 มหาวิทยาลัยกลุ่มราชภัฏ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

มาตรฐานที่ 6 จุดเน้นมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีการกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า **"เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านอาหารและการท่องเที่ยว"** ซึ่งต้องมีการประเมินความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)
6. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
8. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
9. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
10. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการ
11. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai QualificationFramework for Higher Education) (TQF: HEd.) สานักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
12. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในคณะอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
13. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
14. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ พ.ศ. 2559-2563 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
15. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 **ผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของเอกลักษณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพตามจุดเน้น ของมหาวิทยาลัยที่ว่า **"เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านอาหารและการท่องเที่ยว"** และมีผลงานที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยวทั้งหมด}}$$

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดสร้างความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว ประกอบด้วยตัวชี้วัดด้านอาหาร มีทั้งหมด 10 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดด้านท่องเที่ยว มีทั้งหมด 10 ตัวชี้วัด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการวิจัย 2) ด้านการเรียนการสอน 3) ด้านรางวัล/การสร้างชื่อเสียง 4) ด้านมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 6.1 ตัวชี้วัดสร้างความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดด้านอาหาร	ตัวชี้วัดด้านการท่องเที่ยว
ด้านวิจัย	
1.1 อัตราส่วนงานวิจัยที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ : ระดับชาติ	2.1 อัตราส่วนงานวิจัยที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ : ระดับชาติ
1.2 รายได้จากงานวิจัย/การบริการวิชาการด้านอาหาร	2.2 รายได้จากงานวิจัย/บริการวิชาการด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม
1.3 ฐานข้อมูลด้านอาหาร	2.3 ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม
1.4. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์/ผลผลิต	

ตัวชี้วัดด้านอาหาร	ตัวชี้วัดด้านการท่องเที่ยว
ด้านการเรียนการสอน	
1.5 หลักสูตรนานาชาติด้านอาหารหรือหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ	2.4 รายได้จากการให้บริการศูนย์ปฏิบัติการอาคารเพชรน้ำหนึ่ง
1.6 รายได้จากหลักสูตรระยะสั้นด้านอาหาร	2.5 หลักสูตรนานาชาติด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมหรือหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ
1.7 หลักสูตรต่อเนื่องด้านอาหาร	2.6 รายได้จากหลักสูตรระยะสั้นด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม
	2.7 หลักสูตรต่อเนื่องด้านท่องเที่ยวและโรงแรม
	2.8 รายได้จากการจัดแพกเกจทัวร์แบบครบวงจรและสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายชุมชนหรือภาครัฐหรือเอกชนที่มีความพร้อมเพื่อให้บริการและเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน
ด้านรางวัล/การสร้างชื่อเสียง	
1.8 จำนวนบุคลากรและนักศึกษาที่ได้รับรางวัล/การยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติด้านอาหารหรือที่เกี่ยวข้อง	2.9 จำนวนบุคลากรและนักศึกษาที่ได้รับรางวัล/การยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมหรือที่เกี่ยวข้อง
ด้านมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ	
1.9 การปรุงอาหารได้ตามมาตรฐานอาหารปลอดภัย	2.10 ศูนย์ปฏิบัติการวิชาชีพได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว
1.10 สินค้าเกษตรต้นน้ำได้รับมาตรฐานอาหารปลอดภัย	
10 ตัวชี้วัด	**10 ตัวชี้วัด**

(สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่คู่มือตัวชี้วัดสร้างความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว)

บทที่ 7

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยได้วางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนดและมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในดังกล่าวอย่างน้อยต้องครอบคลุมระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยต้องควบคุมให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนด และมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะๆ โดยที่มีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ / ผู้บริหาร / ผู้เกี่ยวข้อง / ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม เมื่อครบหนึ่งปีการศึกษา ก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าวเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป โดยมหาวิทยาลัยจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ประกาศไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ได้กำหนดให้รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (IQA ระดับหลักสูตร) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7) เป็นรายงานฉบับเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำรายงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และสามารถรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และระดับมหาวิทยายลัย ที่คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจัดทำขึ้น เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยผ่านระบบออนไลน์เพื่อลดภาระด้านการจัดการทำเอกสารจนถึงปัจจุบัน ตั้งแต่ ระดับหลักสูตร http://mis.pbru.ac.th/esar/index.jsp

ระดับคณะ หน่วยงานสนับสนุน http://mis.pbru.ac.th/esar-fac/index.jsp

ระดับมหาวิทยาลัย http://mis.pbru.ac.th/esar-univ/index.jsp

ซึ่งครอบคลุมทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา

การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แต่ละระดับมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับหลักสูตร

มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มี 1 ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งถือว่าหลักสูตรนั้น **"ไม่ได้มาตรฐาน"** และมีค่าคะแนนเป็น **"ศูนย์"** หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2 – 6 ดังแสดงตามภาพต่อไปนี้

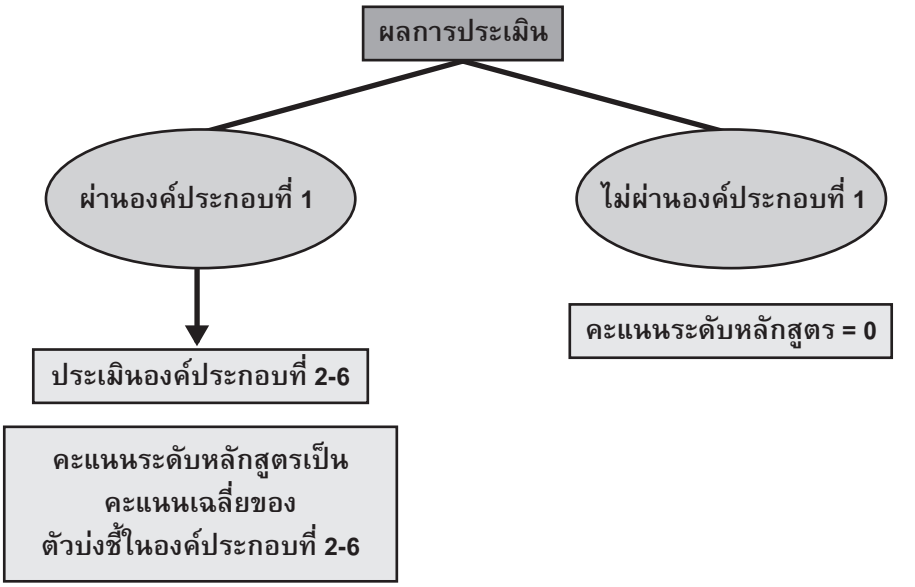

$$\text{คะแนนเฉลี่ยรวม} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ 13 ตัวบ่งชี้}}{13}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = 0 หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = 0.01 – 5.00 หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
0.01 – 2.00	น้อย
2.01 - 3.00	ปานกลาง
3.01 – 4.00	ดี
4.01 – 5.00	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 (การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร / คณะ / มหาวิทยาลัย ต้องประเมินตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 ด้วย เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเอง โดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้องรายงานระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ 2 ถึง องค์ประกอบที่ 6 เกี่ยวกับจุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน 0.01 – 2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01 – 3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01 – 4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01 – 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน
2		2	-	-	2.2, 2.2		
3		3	3.1, 3.2, 3.3	-	-		
4		3	4.1, 4.2, 4.3	-	-		
5		4	5.1	5.2, 5.3, 5.4	-		
6		1	-	6.1	-		
รวม		13	7	4	2		
ผลการประเมิน							

หมายเหตุ ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 และ 4.3 เป็นผลลัพธ์ขององค์ประกอบที่ 2 นักศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้า

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา องค์ประกอบที่ 2 - องค์ประกอบที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
โอกาสในการพัฒนา
1.
2.

2. ระดับคณะ

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารคณะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ
ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา มาตรฐานที่ 1 – มาตรฐานที่ 6

มาตรฐาน	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	5	-	1.4, 1.5	1.1, 1.2, 1.3		
2	5	21	2.5	2.2, 2.3, 2.4		
3	3	-	3.3	3.1, 3.2		
4	2	-	4.2	4.1		
5	4	5.4	5.1, 5.2	5.3		
6	+					
รวม	19+	2	7	10		
ผลการประเมิน						

จุดเด่น
1.
2.
ข้อเสนอแนะ
1.
2.

3. ระดับมหาวิทยาลัย

การประเมินระดับมหาวิทยาลัยจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ตามตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัย
ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา มาตรฐานที่ 1 – มาตรฐานที่ 6

มาตรฐาน	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	5	-	1.4, 1.5	1.1, 1.2, 1.3		
2	5	21	2.5	2.2, 2.3, 2.4		
3	4	-	3.4	3.1, 3.2, 3.3		
4	3	-	4.3	4.1, 4.2		
5	6	5.4	5.1,5.2,5.5,5.6	5.2		
6	1			6.1		
รวม	24	2	9	13		
ผลการประเมิน						

จุดเด่น
1.
2.
ข้อเสนอแนะ
1.
2.

ภาคผนวก 1

ระดับหลักสูตร

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.1

การรับนักศึกษา	
1	การกำหนดเป้าหมายจำนวนรับนักศึกษาคำนึงความต้องการของตลาดแรงงาน และสภาพความพร้อมของอาจารย์ประจำที่มีอยู่ (ควบคุมอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์)
2	เกณฑ์การรับนักศึกษาที่ประกาศรับสะท้อนคุณภาพของนักศึกษาที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เปิดสอนและสอดคล้องกับระดับของหลักสูตร ประเภทหลักสูตร ปรัชญาวิสัยทัศน์ของสถาบันและหลักสูตรผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร (เช่น GPA ความรู้พื้นฐานในสาขาภาษาต่างประเทศ คุณสมบัติเฉพาะอื่น ฯลฯ)
3	เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกนักศึกษา กระบวนการรับนักศึกษา และเครื่องมือหรือข้อมูลที่ใช้ในการคัดเลือกมีความเหมาะสม เชื่อถือได้ โปรงใส่ เปิดเผย และเป็นธรรมกับนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียน
4	นักศึกษาที่รับเข้าเรียนในหลักสูตรมีคุณสมบัติและศักยภาพในการเรียนจนสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร มีคุณสมบัติขั้นต้นทั้งความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนในหลักสูตร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความพร้อมด้านสุขภาพกายและจิต มีเวลาเรียนเพียงพอ
5	ในกรณีที่นักศึกษามีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศรับ และมีการรับเข้าศึกษาแบบมีเงื่อนไข นักศึกษาได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนหรือได้รับการพัฒนาจนมีคุณสมบัติครบผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เพื่อให้สามารถเรียนในหลักสูตรได้จนสำเร็จการศึกษา
6	การกำหนดคุณสมบัติในการรับเข้าของผู้สมัครในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้สูงกว่าคุณสมบัติของการรับเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ และคุณสมบัติพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพการวิจัย
7	กระบวนการคัดเลือกระดับบัณฑิตศึกษามีความเข้มงวดเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (พิจารณาจากอัตราส่วนนักศึกษาที่รับเข้าต่อผู้สมัคร)

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.2

การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษา	
1	การจัดระบบการดูแลนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา มีการควบคุมกำกับให้จำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2	อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมีเวลาให้การดูแลนักศึกษา (ผลประเมินจากนักศึกษา)
3	การแนะนำการลงทะเบียนเรียนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของนักศึกษา
4	การจัดเก็บข้อมูลเพื่อการรู้จักนักศึกษา การแลกเปลี่ยนข้อมูลนักศึกษาในกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเพื่อการพัฒนานักศึกษา (ผลการเรียน ลักษณะนักศึกษา จุดแข็งจุดอ่อน)
5	อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนหรือต้องการความช่วยเหลือด้านอื่นๆ
6	การจัดการความเสี่ยงด้านนักศึกษา (มีข้อมูลนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ มีความเสี่ยงที่จะออกกลางคันหรือสำเร็จการศึกษาช้า ฯลฯ)
7	ช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา
8	บัณฑิตศึกษา การกำหนดเวลาให้คำปรึกษาการเรียนในวิชาของอาจารย์ผู้สอนและการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ที่เพียงพอ
กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	
9	สถาบันจัดงบประมาณ ทรัพยากรที่เสริมการจัดบริการแก่นักศึกษาเพียงพอ และครอบคลุมทุกประเภทกิจกรรม
10	บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่สนองความต้องการของนักศึกษา
11	การจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
12	การจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมการเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันกับความเป็นพลเมือง (civic engagement) กิจกรรมสันทนาการ ศิลปะและวัฒนธรรม ฯลฯ
13	การจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาต้องช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ICT literacy, scientific literacy, media literacy, health literacy, life skill, career skills

กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	
14	การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีอิสระในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยการสนับสนุนของสถาบัน
15	การสนับสนุนทุนการศึกษา ช่วยเหลือนักศึกษาที่มีโอกาสทางการศึกษาจำกัด
16	หากมีการรับนักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ เช่น นักกีฬา ต้องมีกลไกการดูแลนักศึกษาได้รับการพัฒนาให้ได้สาระความรู้ ทักษะ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
17	การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันภายในประเทศและต่างประเทศ มี Visiting Professors ที่มาช่วยสอนหรือให้ประสบการณ์แก่นักศึกษา และการส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศ

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.3

กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	
1	อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตร
2	อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร
3	ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตรและการร้องเรียนของนักศึกษา
4	บัณฑิตศึกษา นักศึกษามีความรู้ ทักษะการแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีศักยภาพการวิจัยที่แสดงออกถึงการผลิตและเผยแพร่ความรู้จากกระบวนการวิจัยของตนเอง

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 4.1

ระบบการรับอาจารย์ใหม่	
1	การวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
2	การมีระบบการรับอาจารย์ใหม่ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญ รวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์ที่มีอยู่เดิมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หลักสูตรมีความเข้มแข็ง อาจารย์ในหลักสูตรสามารถส่งเสริมการทำงานตามความชำนาญของแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3	อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ ในจำนวนที่ไม่ต่ำกว่าตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.

ระบบการบริหารอาจารย์	
4	สถาบันต้องมีการจัดสรร หรือจัดหางบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการตามเป้าหมายที่กำหนด
5	ผู้บริหารสถาบันหรือหน่วยงานที่ดูแลการบริหารจัดการหลักสูตรต้องมีการวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังด้านอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา ต้องมีแผนการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตรโดยการมีส่วนร่วมของทีมบริหารระดับคณะ (คณะกรรมการประจำคณะ)
6	สถาบันมีระบบและกลไกบริหารกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ สามารถรักษาอาจารยที่มีศักยภาพให้คงอยู่กับสถาบัน ลดอัตราการลาออก หรือการย้ายงาน แผนบริหารหลักสูตรควรประกอบด้วยแผนอัตรากำลัง แผนการสรรหาและรับอาจารย์ใหม่ แผนธำรงรักษา แผนการหาตำแหน่งทดแทนกรณีลาไปศึกษาต่อ/เกษียณอายุ อื่นๆ ตามบริบท
7	ในกรณีที่ปริมาณและคุณภาพอาจารย์ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกำหนด สถาบันต้องมีวิธีการบริหารจัดการเพื่อทรัพยากรบุคคลเพื่อทดแทนข้อจำกัดอย่างเป็นระบบ
8	มีแผนบริหารความเสี่ยงด้านการบริหาร กรณีมีอาจารย์ส่วนเกิน กรณีมีอาจารย์ขาดแคลน กรณีมีอาจารย์สมดุลกับภาระงาน เพื่อให้มีอาจารย์คงอยู่ และมีแผนบริหารความเสี่ยงด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลนักศึกษา
9	การกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารยประจำหลักสูตรอย่างชัดเจน
10	การมอบหมายภาระหน้าที่ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
11	ระบบการกำหนดภาระงานและแรงจูงใจในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
12	ระเบียบที่โปร่งใสชัดเจนในการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร
13	ระบบในการเลิกจ้างและการเกษียณอายุอย่างชัดเจน
14	ระบบการยกย่องและธำรงรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ
ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์	
15	สถาบันให้โอกาสอาจารย์ทุกคนได้พัฒนาตนเองให้มีคุณภาพมาตรฐานทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
16	การจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีศักยภาพที่สูงขึ้นเพื่อส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิต

17	การควบคุม กำกับ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาตนเองในการสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
18	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร
19	การส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาของอาจารย์ (ประเมินจากจำนวนอาจารย์ที่มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน)
20	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์
21	อาจารย์อาวุโส หรืออาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนดีเด่น มีการถ่ายทอดประสบการณ์สู่อาจารย์ในสาขา/หลักสูตร
22	บัณฑิตศึกษา ให้ความสำคัญกับการจัดหาอาจารย์หรือพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณสมบัติที่สูงกว่ากำลังคนในหลักสูตรปริญญาตรี โดยเฉพาะคุณสมบัติของอาจารย์ที่ต้องเน้นทักษะความสามารถด้านการวิจัย

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 4.3

ผลที่เกิดกับอาจารย์	
1	อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ประจำหลักสูตร
2	ความพึงพอใจของอาจารย์ประจำหลักสูตรต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
3	จำนวนอาจารย์เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตร

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 5.1

สาระของรายวิชาในหลักสูตร	
1	หลักสูตรมีการกำหนดสาระวิชาทางทฤษฎี และการปฏิบัติที่ช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้ทักษะผ่านการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
2	เนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละรายวิชามีการปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา มีการเปิดวิชาใหม่ให้นักศึกษาได้เรียน
3	หลักสูตรแสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

สาระของรายวิชาในหลักสูตร	
4	คำอธิบายรายวิชามีเนื้อหาที่เหมาะสมกับชื่อวิชา จำนวนหน่วยกิต และมีเนื้อหาที่ครอบคลุมกว้างขวางครบถ้วนในสิ่งที่ควรเรียน มีความลึกในวิชาเอกหรือที่เป็นจุดเน้น มีความต่อเนื่องเชื่อมโยง สัมพันธ์กันระหว่างวิชา และมีการสังเคราะห์การเรียนรู้
5	เนื้อหาที่กำหนดในรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อน กลุ่มรายวิชามีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันเหมาะสมกับระดับการศึกษาของหลักสูตร
6	ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชาและหลักสูตร
7	การจัดการเรียนการสอนครอบคลุมสาระเนื้อหาที่กำหนดในคำอธิบายรายวิชาครบถ้วน
8	การเปิดรายวิชามีลำดับก่อนหลังที่เหมาะสม เอื้อให้นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ในการเรียนวิชาต่อยอด
9	การเปิดรายวิชาเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาสำเร็จได้ทันตามเวลาที่กำหนดในหลักสูตร
10	การเปิดรายวิชาเลือกสนองความต้องการของนักศึกษา ทันสมัย และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
11	การจัดรายวิชาในหลักสูตรแก่นักศึกษาที่เรียนในสถาบันหรือนอกสถาบัน การศึกษาปกติหรือการศึกษาทางไกลมีการควบคุมให้นักศึกษาได้เนื้อหาสาระ เป้าหมายการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน การประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
ปริญญาตรี (ประเด็นเพิ่มเติม)	
12	การจัดรายวิชาเน้นเนื้อหาความรู้และทฤษฎี การปฏิบัติในเนื้อหาสาระของสาขาวิชาที่เป็นจุดเน้น วิชาการศึกษาทั่วไปที่สร้างความเป็นมนุษย์ที่เตรียมนักศึกษาออกสู่โลกแห่งการดำรงชีวิต
13	หากมีการโอนหน่วยกิต ต้องให้ความสำคัญกับการเทียบวิชารับโอนที่ต้องมีการเรียนในเนื้อหาสาระที่กำหนดในรายวิชาของหลักสูตรอย่างครอบคลุม ครบถ้วน
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
14	เนื้อหาสาระของรายวิชาเน้นความรู้ ทฤษฎีในสาขาที่เกี่ยวข้องที่มีความซับซ้อน มีจุดเน้น
15	การควบคุมกำกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ / สาระนิพนธ์ที่อนุมัติเป็นประเด็นวิจัยร่วมสมัย / สนองความต้องการของสังคม

16	หัวข้อวิทยานิพนธ์เป็นประเด็นวิจัยที่เหมาะสมกับปรัชญา วิสัยทัศน์ของหลักสูตร และสอดคล้องกับระดับของหลักสูตร
17	หัวข้อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก มีความซับซ้อนและลึกซึ้งและให้องค์ความรู้ใหม่มากกว่าระดับปริญญาโท

แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

การวางระบบผู้สอน	
1	ผู้สอนมีคุณสมบัติเหมาะสมกับรายวิชาที่สอน มีความรู้และความชำนาญในเนื้อหาวิชาที่สอน (คำนึงถึงสาขาวิชา ประสบการณ์ทำงาน ผลงานวิชาการของผู้สอน)
2	หลักสูตรกำหนดผู้สอนให้นักศึกษาได้เรียนจากผู้สอนที่มีความชำนาญหลากหลาย เพื่อให้มีโอกาสได้รับการพัฒนามุมมองหรือความคิดจากผู้สอนหลากหลายความรู้และประสบการณ์ (ในแต่ละหลักสูตร นักศึกษาควรได้เรียนกับอาจารย์ผู้สอนคนเดิมไม่เกิน 3 วิชา)
3	มีการกำกับมาตรฐานการทำประมวลการสอน (มคอ.3 และ มคอ.4) ของอาจารย์ให้ทันสมัยในด้านเนื้อหากิจกรรมการเรียน การวัดและประเมินผลเหมาะสม
4	การกำกับให้อาจารย์ทุกคนต้องมีการทำประมวลการสอนรายวิชา (มคอ.3 และ มคอ.4) ทุกรายวิชาแจกนักศึกษาและมีการกำกับให้ดำเนินการสอนตามประมวลการสอนรายวิชา
5	นักศึกษาที่เรียนในและนอกสถาบัน หรือระบบปกติ / ระบบทางไกล ต้องได้รับการสอนจากอาจารย์ที่มีคุณสมบัติที่คุณภาพมาตรฐานเดียวกัน มีโอกาสที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอน / อาจารย์ที่ปรึกษาเท่าเทียมกัน
6	หากมีการกำหนดให้มี TA, RA ช่วยสอน ต้องได้รับการฝึกอบรม การให้คำแนะนำ และการปรับปรุงพัฒนาให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักศึกษาอย่างเหมาะสม
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
7	หลักสูตรต้องมีอาจารย์เต็มเวลาในปริมาณที่เพียงพอ มีคุณสมบัติด้านความรู้ ประสบการณ์ เวลาในการให้คำปรึกษาและการพัฒนานักศึกษา
8	การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ / สาระนิพนธ์ คำนึงถึงคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่อนุมัติ โดยเฉพาะความรู้และความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิจัยที่จะควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา และเหมาะสมกับลักษณะของนักศึกษา

9	มีการควบคุมกำกับจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด
10	มีการกำกับให้อาจารย์พิเศษที่มาทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษามีการผลิตผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง
กระบวนการเรียนการสอน	
11	การควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
12	การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา
13	การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เน้นทฤษฎีและการปฏิบัติ การเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก / ผู้ประกอบการ การศึกษาดูงาน ฯลฯ
14	การจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา (เช่น ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องมีก่อนเข้าโปรแกรม ภาษาอังกฤษ ฯลฯ)
15	การจัดกิจกรรมการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพนักศึกษาระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ / การทำงาน / การประกอบอาชีพ
16	การส่งเสริมความสามารถพิเศษ คุณลักษณะที่เอื้อต่อการทำงาน (ความรับผิดชอบ ทักษะการสื่อสารการพูด ฟัง อ่าน เขียน ทักษะ ICT ทักษะการแก้ปัญหา ฯลฯ) ด้วยวิธีการหลายช่องทาง เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสื่อสาร (เครือข่ายทางสังคม online learning)
17	การเตรียมความพร้อมด้านการทำงาน / การประกอบอาชีพ (กลไกการช่วยเหลือด้านการหางานทำ / การเผยแพร่ผลงาน)
18	การสอนแบบเน้นการปฏิบัติ การเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก / ผู้ประกอบการ การศึกษาดูงาน
19	มีการควบคุมมาตรฐานของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
20	การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเช่น online learning
21	การส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาของอาจารย์ (ประเมินจากจำนวนอาจารย์ที่มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน)
22	มีการประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์

23	อาจารย์อาวุโส หรืออาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนดีเด่น มีการถ่ายทอดประสบการณ์สู่อาจารย์ในสาขา/หลักสูตร
24	การควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา
ปริญญาตรี (ประเด็นเพิ่มเติม)	
25	การนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
26	การนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
27	การสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
28	การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาโครงงาน (senior project) เหมาะสมกับประเด็นที่นักศึกษาสนใจ (ถ้ามี)
29	ระบบการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการทำโครงงาน (senior project) ของอาจารย์ที่ปรึกษา (ถ้ามี)
30	มีระบบการคัดเลือกสถานประกอบการที่จะให้นักศึกษาเข้าไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา
31	มีระบบการติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาสหกิจศึกษา โดยมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและสถานประกอบการ
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
32	การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยเฉพาะการสอนที่เน้นปัญหาเป็นฐานการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
33	มีระบบกำกับการทำงานของอาจารย์ผู้สอนที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาเต็มที่ ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของอาจารย์ในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาตามจรรยาบรรณของอาจารย์
34	มีระบบการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ / สาระนิพนธ์ของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด
35	หัวข้องานวิจัยของนักศึกษาสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับความเชี่ยวชาญของอาจารย์ที่ปรึกษา

36	มีระบบและมีการติดตามความก้าวหน้าของการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาแต่ละคนอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อภาคการศึกษา
37	มีฐานข้อมูลงานวิจัยออนไลน์ที่เกี่ยวข้องและนักศึกษาสามารถเข้าใช้งานได้อย่างสะดวก
38	มีการให้ความรู้และระดับชั้นความสำคัญในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการตามฐานข้อมูลที่ สกอ. รับรอง และการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
39	มีการให้ความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณนักวิจัย ปัญหาการคัดลอกผลงานวิจัย และปัญหาของวารสารที่ไม่มีคุณภาพ
40	การชี้แนะแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดทำข้อเสนอโครงการที่มีโอกาสได้รับทุนสนับสนุน
41	การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันภายในประเทศและต่างประเทศ มี Visiting Professors ที่มาช่วยสอนหรือให้ประสบการณ์แก่นักศึกษา และการส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศ

แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 5.3

1	การกำหนดเกณฑ์การประเมินให้นักศึกษามีส่วนร่วม
2	น้ำหนักขององค์ประกอบในการประเมินสอดคล้องกับจุดเน้นของรายวิชา (วิชาทฤษฎี ปฏิบัติ สัมมนา ฯลฯ)
3	การประเมินผลการเรียนรู้ของโดยใช้การประเมินตามสภาพจริง (เครื่องมือประเมินมีความหลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัย การบ้าน รายงานที่มอบหมาย การสอบปากเปล่า การสังเกตพฤติกรรมนักศึกษา การวัดทักษะการปฏิบัติงาน ฯลฯ เครื่องมือประเมินสะท้อนสภาพการปฏิบัติงานจริงในการประกอบอาชีพ)
4	การกำกับให้มีการพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินนักศึกษาที่เหมาะสมกับวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้
5	การวิเคราะห์ / ตรวจสอบคุณภาพ / ปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพนักศึกษา (มีการวิพากษ์ข้อสอบ ปรับปรุงข้อสอบ สร้างข้อสอบใหม่ๆ เสมอ มีคลังข้อสอบ ข้อสอบหรือเครื่องมือประเมินสามารถวัดความรู้และการคิดขั้นสูงได้ เครื่องมือประเมินสะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริงในโลกแห่งการทำงาน)

6	การควบคุมการประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
7	การตัดเกรดและแจ้งให้นักศึกษารับรู้ชัดเจน (กำหนดเกณฑ์การประเมิน / การตัดเกรดชัดเจน สอดคล้องกับที่เกณฑ์ที่นักศึกษามีส่วนรวม หรือรับรู้ร่วมกันตั้งแต่แรก มีข้อมูลหลักฐานหรือที่มาของคะแนนที่ใช้ในการการตัดเกรดชัดเจน การกระจายของเกรด สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษาและลักษณะของรายวิชา)
8	การส่งเสริมการสอบ exit exam ตามมาตรฐาน TQF
9	การประเมินการจัดการเรียนการสอน การประเมินหลักสูตรตามรายละเอียดใน มคอ. 5 มคอ. 6 และมคอ.7
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
10	การกำหนดเกณฑ์การประเมินชัดเจน มีตัวบ่งชี้คุณภาพของรายงานวิทยานิพนธ์และการสอบป้องกัน ชัดเจน
11	ข้อมูลที่รองรับการประเมินที่มาโปร่งใส ตรวจสอบ และสะท้อนระดับคุณภาพของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ได้
12	วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพระดับดีมาก มีประเด็นวิจัยที่สะท้อนความคิดริเริ่ม ร่วมสมัย มีการออกแบบการวิจัยที่เหมาะสม เป็นตัวอย่างของผลงานที่มีคุณภาพ มีการเผยแพร่ในรูปแบบ / วารสารซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาชีพหรือรับรองโดย สกอ.

แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 6.1

ความเหมาะสมและเพียงพอของสิ่งสนับสนุนทางกายภาพและทรัพยากรการเรียนรู้	
1	การเตรียมความพร้อมทางกายภาพ (ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้)
2	การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งสนับสนุนทางการศึกษา เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูล ทรัพยากรการเรียนรู้ วารสารวิชาการเพื่อการสืบค้น ฯลฯ เพียงพอ ทันสมัย
3	การจัดพื้นที่ / สถานที่สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ได้พบปะ สังสรรค์ แลกเปลี่ยนสนทนา หรือทำงานร่วมกัน
4	มีบริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง
5	สำหรับการเรียนการสอนทางไกล ระบบการเรียนรู้แบบทางไกลมีประสิทธิภาพ อาจารย์และนักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสารได้ใกล้ชิด

บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
6	การเปิดสอนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาควรดำเนินการต่อเมื่อสถาบันมีความพร้อมและกำหนดความคาดหวังสูงกว่าข้อกำหนดในหลักสูตรปริญญาตรีที่เป็นสาขาเดียวกัน ทรัพยากรการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลสารสนเทศเพื่อการสืบค้นและการเรียนรู้ต้องมีมากกว่าข้อกำหนดที่พึงมีของหลักสูตรปริญญาตรี
7	มีการจัดสรรงบประมาณให้นักศึกษาเพื่อทำวิจัย
8	มีห้องทำงานวิจัย (ซึ่งไม่ใช้ห้องเรียน) เพื่อให้นักศึกษาเข้าใช้ได้สะดวกในการทำวิจัย
9	มีอุปกรณ์และเครื่องมือพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมในการทำวิจัย
ความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (ตาม มคอ.2)

ความเหมาะสมและเพียงพอของสิ่งสนับสนุนทางกายภาพและทรัพยากรการเรียนรู้
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา / สาขาวิชา (ถ้ามี)
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(7) มีการพัฒนา / ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ / หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ / หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย / บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ

มหาวิทยาลัยอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1- 5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ภาคผนวก 2

ค่าเป้าหมายการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย (ปีการศึกษา 2561 -2565) ระยะ 5 ปี

ตารางที่ 1 ค่าเป้าหมายการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย

มาตรฐาน/ตบช.ระดับมหาวิทยาลัย	ชนิดตัวบ่งชี้	ค่ามาตรฐาน	เป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน							
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น	ผลลัพธ์	ร้อยละ 80	ร้อยละ 60 (3.75)	ร้อยละ 60 (3.75)	ร้อยละ 70 (4.38)	ร้อยละ 75 (4.69)	ร้อยละ 80 (5.00)
1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต	ผลลัพธ์	ร้อยละ 100	ร้อยละ 70 (3.5)	ร้อยละ 70 (3.5)	ร้อยละ 80 (4.0)	ร้อยละ 90 (4.5)	ร้อยละ 100 (5.0)
1.3 คุณภาพนักศึกษาปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการในอาชีพ	ผลลัพธ์	5 คะแนน	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
1.4 ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	กระบวนการ	6 ข้อ	4 ข้อ (3.0)	4 ข้อ (3.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)
1.5 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะศตวรรษที่ 21	กระบวนการ	6 ข้อ	5 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)
มาตรฐานที่ 2 ผลลัพธ์การวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม							
2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมจากภายนอก	ผลลัพธ์	กลุ่มวิทย์ฯ เทคโน 60,000 บ.	42,120 (3.51)	45,000 (3.75)	48,000 (4.0)	54,000 (4.5)	60,000 (5.0)
		กลุ่มวิทย์สุขภาพ 50,000 บ.	35,100 (3.51)	37,500 (3.75)	40,000 (4.0)	45,000 (4.5)	50,000 (5.0)

มาตรฐาน/ตบช.ระดับมหาวิทยาลัย	ชนิดตัวบ่งชี้	ค่ามาตรฐาน	เป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
		กลุ่มมนุษย์ 25,000 บ.	17,550 (3.51)	18,750 (3.75)	20,000 (4.0)	22,500 (4.5)	25,000 (5.0)
2.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ที่นำไปใช้ประโยชน์	ผลลัพธ์	ร้อยละ 20	ร้อยละ 12 (3.51)	ร้อยละ 13 (3.25)	ร้อยละ 16 (4.0)	ร้อยละ 18 (4.5)	ร้อยละ 20 (5.0)
2.3 ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย	ผลลัพธ์	5.0	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
2.4 จำนวนการอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย	ผลลัพธ์	กลุ่มวิทย์ฯ เทคโน 2.5	1.75 (3.51)	1.88 (3.75)	2.00 (4.00)	2.25 (4.50)	2.50 (5.00)
		กลุ่มวิทย์สุขภาพ 3.0	2.11 (3.51)	2.25 (3.75)	2.4 (4.00)	2.7 (4.50)	3.00 (5.00)
		กลุ่มมนุษย์ 0.25	0.18 (3.51)	0.19 (3.75)	0.2 (4.00)	0.23 (4.50)	0.25 (5.00)
2.5 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม	กระบวนการ	5 ข้อ	4 ข้อ (4.0)	4 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (5.0)	5 ข้อ (5.0)	5 ข้อ (5.0)
มาตรฐานที่ 3 ผลลัพธ์ด้านการบริการวิชาการ							
3.1 รายได้จากการบริการวิชาการ	ผลลัพธ์	5.00	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน	ผลลัพธ์	5.00	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
3.3 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนต้นแบบ	ผลลัพธ์	ร้อยละ 10	ร้อยละ 6 (3.00)	ร้อยละ 7 (3.50)	ร้อยละ 8 (4.00)	ร้อยละ 9 (4.50)	ร้อยละ 10 (5.00)
3.4 การพัฒนาท้องถิ่น	กระบวนการ	6 ข้อ	4 ข้อ (4.0)	4 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (5.0)

มาตรฐาน/ตบช.ระดับมหาวิทยาลัย	ชนิดตัวบ่งชี้	ค่ามาตรฐาน	เป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
มาตรฐานที่ 4 ผลลัพธ์ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย							
4.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	ผลลัพธ์	5.0	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
4.2 จำนวนชุมชนต้นแบบทางด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	ผลลัพธ์	ร้อยละ 10	ร้อยละ 6 (3.00)	ร้อยละ 7 (3.50)	ร้อยละ 8 (4.00)	ร้อยละ 9 (4.50)	ร้อยละ 10 (5.00)
4.3 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	กระบวนการ	7 ข้อ	4 ข้อ (3.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (4.0)	7 ข้อ (5.0)
มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ							
5.1 การบริหารของมหาวิทยาลัย	กระบวนการ	7 ข้อ	5 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (4.0)	7 ข้อ (5.0)	7 ข้อ (5.0)
5.2 ผลการบริหารงานของคณะผู้บริหาร	กระบวนการ	5.00	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51
5.3 กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ	กระบวนการ	6 ข้อ	3 ข้อ (3.0)	4 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)
5.4 ผลการบริหารคณาจารย์	ปัจจัยนำเข้า	5.00	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
5.5 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล	กระบวนการ	5 ข้อ	4 ข้อ (4.0)	4 ข้อ (4.0)	4 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (5.0)	5 ข้อ (5.0)
5.6 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	กระบวนการ	6 ข้อ	4 ข้อ (4.0)	4 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)

มาตรฐาน/ตบช.ระดับมหาวิทยาลัย	ชนิดตัวบ่งชี้	ค่ามาตรฐาน	เป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
มาตรฐานที่ 6 จุดเน้นมหาวิทยาลัย							
6.1 ผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว	ผลลัพธ์	5.0	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
ค่าเฉลี่ยทุกตัวบ่งชี้ (24 ตัวบ่งชี้)			**3.51**	**3.74**	**4.16**	**4.48**	**4.94**

ตารางที่ 2 ค่าเป้าหมายการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

มาตรฐาน / ตบช.ระดับคณะ	ชนิดตัวบ่งชี้	ค่ามาตรฐาน	เป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น	ผลลัพธ์	ร้อยละ 80	ร้อยละ 60 (3.75)	ร้อยละ 60 (3.75)	ร้อยละ 70 (4.38)	ร้อยละ 70 (4.38)	ร้อยละ 80 (5.00)
1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต	ผลลัพธ์	ร้อยละ 100	ร้อยละ 80 (4.00)	ร้อยละ 85 (4.25)	ร้อยละ 90 (4.50)	ร้อยละ 95 (4.75)	ร้อยละ 100 (5.00)
1.3 คุณภาพนักศึกษาปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการในอาชีพ	ผลลัพธ์	5 คะแนน	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
1.4 ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	กระบวนการ	6 ข้อ	4 ข้อ (4.0)	4 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)
1.5 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะศตวรรษที่ 21	กระบวนการ	6 ข้อ	5 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)

มาตรฐาน / ตบช.ระดับคณะ	ชนิดตัวบ่งชี้	ค่ามาตรฐาน	เป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมจากภายนอก	ผลลัพธ์	กลุ่มวิทย์ฯ เทคโน 60,000 บ.	42,120 (3.51)	45,000 (3.75)	48,000 (4.0)	54,000 (4.5)	60,000 (5.0)
		กลุ่มวิทย์สุขภาพ 50,000 บ.	35,100 (3.51)	37,500 (3.75)	40,000 (4.0)	45,000 (4.5)	50,000 (5.0)
		กลุ่มมนุษย์ 25,000 บ.	17,550 (3.51)	18,750 (3.75)	20,000 (4.0)	22,500 (4.5)	25,000 (5.0)
2.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์	ผลลัพธ์	ร้อยละ 20	ร้อยละ 10 (2.50)	ร้อยละ 13 (3.25)	ร้อยละ 16 (4.00)	ร้อยละ 18 (4.50)	ร้อยละ 20 (5.00)
2.3 ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำคณะ	ผลลัพธ์	ร้อยละ 4	ร้อยละ 2.5 (3.13)	ร้อยละ 2.75 (3.43)	ร้อยละ 3 (3.75)	ร้อยละ 3.5 (4.38)	ร้อยละ 4 (5.00)
2.4 จำนวนการอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำคณะในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ	ผลลัพธ์	กลุ่มวิทย์ฯ เทคโน 2.5	อัตราส่วน 1.75 (3.51)	อัตราส่วน 1.88 (3.75)	อัตราส่วน 2.00 (4.00)	อัตราส่วน 2.25 (4.50)	อัตราส่วน 2.50 (5.00)
		กลุ่มวิทย์สุขภาพ 3.0	อัตราส่วน 2.11 (3.51)	อัตราส่วน 2.25 (3.75)	อัตราส่วน 2.4 (4.00)	อัตราส่วน 2.7 (4.50)	อัตราส่วน 3.00 (5.00)
		กลุ่มมนุษย์ 0.25	อัตราส่วน 0.18 (3.51)	อัตราส่วน 0.19 (3.75)	อัตราส่วน 0.2 (4.00)	อัตราส่วน 0.23 (4.50)	อัตราส่วน 0.25 (5.00)
2.5 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม	กระบวนการ	6 ข้อ	4 ข้อ (3.0)	4 ข้อ (3.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)
3.1 รายได้จากการบริการวิชาการ	ผลลัพธ์	25,000 บ.	17,550 (3.51)	18,750 (3.75)	20,000 (4.0)	22,500 (4.5)	25,000 (5.0)

มาตรฐาน / ตบช.ระดับคณะ	ชนิดตัวบ่งชี้	ค่ามาตรฐาน	เป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน	ผลลัพธ์	ร้อยละ 5	ร้อยละ 3.5 (3.51)	ร้อยละ 3.75 (3.75)	ร้อยละ 4 (4.00)	ร้อยละ 4.5 (4.5)	ร้อยละ 5 (5.00)
3.3 การพัฒนาท้องถิ่น	กระบวนการ	6 ข้อ	4 ข้อ (4.0)	4 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)
4.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	ผลลัพธ์	5.00	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
4.2 ระบบและกลไกศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	กระบวนการ	7 ข้อ	4 ข้อ (3.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (4.0)	7 ข้อ (5.0)
5.1 การบริหารของคณะ	กระบวนการ	7 ข้อ	5 ข้อ (4.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (4.0)	7 ข้อ (5.0)
5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร	กระบวนการ	6 ข้อ	4 ข้อ (3.0)	5 ข้อ (4.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)	6 ข้อ (5.0)
5.3 ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของคณบดี	กระบวนการ	5.00	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51
5.4 ผลการบริหารคณาจารย์	ปัจจัยนำเข้า	5.00	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
6.1 จุดเน้นของคณะที่สอดคล้องกับจุดเน้นมหาวิทยาลัย + ตัวบ่งชี้คณะเพิ่มเติม	กระบวนการ	5.00	4*	4*	4*	5*	5*
	ผลลัพธ์	5.00	3.51	3.75	4.00	4.50	5.00
ค่าเฉลี่ยทุกตัวบ่งชี้ (20 ตัวบ่งชี้) ไม่น้อยกว่า			**3.51**	**3.78**	**4.21**	**4.58**	**4.93**

• * **เนื่องจาก ตัวบ่งชี้ 6.1** จุดเน้นของคณะที่สอดคล้องกับจุดเน้นมหาวิทยาลัย เกณฑ์มาตรฐานของแต่ละคณะมีระดับไม่เท่ากัน จึงกำหนดคะแนนที่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของตัวบ่งชี้ที่คณะกำหนด

ผ่านมติเห็นชอบคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 1/2562 วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2562

ผ่านมติเห็นชอบคณะกรรมการสภาวิชาการมหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 2/2562 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2562

ผ่านมติเห็นชอบคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 2/2562 วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2562

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ว่าด้วย การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2554

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงได้ตราข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า **"ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2554"**

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

"ส่วนราชการ" หมายความว่า คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

"สาขาวิชา" หมายความว่า สาขาวิชา / หลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคณะ

"ประธานสาขาวิชา" หมายความว่า อาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานหลักสูตรและรับผิดชอบสาขาวิชา / หลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีอนุมัติให้เปิดสอน

"คณะกรรมการประกันคุณภาพ" หมายความว่า คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

"คณะกรรมการประเมินภายใน" หมายความว่า คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยที่มีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นประธานกรรมการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่วนราชการแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่ในการเข้าตรวจเยี่ยมและประเมินการดำเนินงานของสาขาวิชา ส่วนราชการ และมหาวิทยาลัย

“ค่าตอบแทน”	หมายความว่า	ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานตามภารกิจของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
“สกอ.”	หมายความว่า	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
“สมศ.”	หมายความว่า	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ข้อ 4 ให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

4.1 อธิการบดี ประธานกรรมการ

4.2 รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงาน รองประธานกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลที่อธิการบดีมอบหมาย

4.3 ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก (จำนวน 1 คน) กรรมการ

4.4 คณบดี / ผู้อำนวยการ / สถาบัน / สำนัก / ศูนย์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย กรรมการ (จำนวน 12 คน)

4.5 ตัวแทนประธานสาขาวิชา (จำนวน 7 คน) กรรมการ

46 นายกองค์กรนักศึกษา กรรมการ

4.7 ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน กรรมการและเลขานุการ

4.8 รองหัวหน้าสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน กรรมการและที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา ผู้ช่วยเลขานุการ

4.9 นักวิชาการศึกษาด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ 5 การได้มาของคณะกรรมการตามข้อ 4.5 ให้ประธานสาขาวิชาคัดเลือกกันเองในแต่ละคณะ ๆ ละ 1 คน

ข้อ 6 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มีหน้าที่กำหนดนโยบายและกากับดูแลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการประกันคุณภาพของทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย กำกับดูแลมาตรฐานคุณภาพระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ / สถาบัน / สำนัก / ศูนย์ และสาขาวิชา เพื่อพิจารณาเสนอขอการรับรองจากองค์กรภายนอก

ข้อ 7 ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ทั้งระดับสาขาวิชา คณะ มหาวิทยาลัย ทุกรอบปีการศึกษา และให้นำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของระดับสาขาวิชา คณะ และมหาวิทยาลัยต่อไป

ข้อ 8 ให้มหาวิทยาลัยจัดทำประกาศหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ข้อ 9 ให้มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน และเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ภายในระยะเวลาที่กำหนด เปิดเผยต่อสาธารณชน

ข้อ 10 ให้มหาวิทยาลัยนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายใน พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อรับทราบ ให้ความเห็น และข้อเสนอแนะ

ข้อ 11 ให้มหาวิทยาลัยรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกตามระยะเวลาที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (องค์การมหาชน) กำหนด

ข้อ 12 ให้มหาวิทยาลัยนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายนอก พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

ข้อ 13 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอานาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพและการประเมินเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาในการวินิจฉัย หรือการตีความเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดี เป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2554

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
เรื่อง มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี แผนการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2560-2579 มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา และทักษะศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรมจริยธรรม เคารพกฎหมาย มีภาวะผู้นำ รู้รักษ์คุณค่าความเป็นไทยและรู้บริบทสากล โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต สร้างวิถีการเรียนรู้ของคนไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้สู่การร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม กอปรกับกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กำหนดให้มหาวิทยาลัยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31(1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และมติคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ครั้งที่ 10/2561 เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2561 คณะกรรมการสภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ครั้งที่ 12/2561 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2561 คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 12/2561 เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2561 ได้มีมติให้ความเห็นชอบ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจึงได้ประกาศมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศฉบับนี้ เรียกว่า ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เรื่อง มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ประกอบด้วย 6 มาตรฐาน ดังนี้

(1) มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(1.1) เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(1.2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาส เพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศ

(1.3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษ์ความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

(2) มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

มีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ สร้างสรรค์นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนอง ยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

(3) มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

ให้บริการวิชาการที่สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามความเชี่ยวชาญและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(4) มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(5) มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

(5.1) มีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(5.2) มีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัวโปร่งใสและตรวจสอบได้

(5.3) มีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีการกากับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(6) มาตรฐานที่ 6 ด้านจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

วิสัยทัศน์ ซึ่ง **"ภายในปี 2564 จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านอาหารและการท่องเที่ยวและสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้วยศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น"** ต้องมีการประเมินความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นของมหาวิทยาลัย

จึงประกาศมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนาะ กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา
สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ที่ 1530 / 2561
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2561-2565

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 49 และ 50 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2554 ข้อ 4 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ตามรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
2. กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมาย	ผู้ทรงคุณวุฒิ
3. รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหาร	รองประธานกรรมการ
4. รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนากายภาพและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
5. รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนาบัณฑิตและวิชาการ	กรรมการ
6. รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม	กรรมการ
7. ผู้ช่วยอธิการบดีด้านการพัฒนาภาษาต่างประเทศและวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
8. ผู้ช่วยอธิการบดีด้านการพัฒนาท้องถิ่น	กรรมการ
9. ผู้ช่วยอธิการบดีด้านการสื่อสารองค์กร	กรรมการ
10. ผู้ช่วยอธิการบดีด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	กรรมการ
11. คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร	กรรมการ
12. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
13. คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
14. คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
15. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
16. คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
17. คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
18. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์	กรรมการ
19. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	กรรมการ
20. ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
21. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	กรรมการ

22. ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการฯ และเทคโนโลยีสารสนเทศ กรรมการ
23. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน กรรมการ
24. ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา กรรมการ
25. ผู้อำนวยการกองกลาง กรรมการ
26. ตัวแทนประธานสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ฯ กรรมการ
27. ตัวแทนประธานสาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจากคณะเทคโนโลยีการเกษตร กรรมการ
28. ตัวแทนประธานสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศทางธุรกิจจากคณะวิทยาการจัดการ กรรมการ
29. ตัวแทนประธานสาขาวิชาพัฒนาชุมชนจากคณะมนุษยศาสตร์ฯ กรรมการ
30. ตัวแทนประธานสาขาวิชาเคมี จากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กรรมการ
31. ตัวแทนประธานสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ประยุกต์จากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ กรรมการ
32. ตัวแทนประธานสาขาวิชาปฐมวัย จากคณะครุศาสตร์ กรรมการ
33. ตัวแทนประธานสาขาวิชาแพทย์แผนไทย จากคณะพยาบาลศาสตร์ กรรมการ
34. นายกองค์การนักศึกษา กรรมการ
35. ประธานสภานักศึกษา กรรมการ
36. รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการฯ (ดูแลประกันคุณภาพการศึกษา) กรรมการและเลขานุการ
37. หัวหน้างานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีหน้าที่

• กำหนดนโยบาย ระบบและกลไก และกำกับดูแลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการประกันคุณภาพของทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย กำกับดูแลมาตรฐานคุณภาพระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ / สถาบัน / สำนัก และสาขาวิชา เพื่อพิจารณาเสนอขอรับรองจากองค์กรภายนอก และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

• สร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่บุคลากรในหน่วยงานในเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา

• รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในผ่านทางระบบ CHE QA Online

• เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก

• ปฏิบัติงานอื่นๆ อันเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งในระดับ สาขาวิชา ระดับคณะ / สถาบัน / สำนัก และระดับมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ เรียบร้อย พร้อมทั้งดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในทุกระดับ ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

สั่ง ณ วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนาะ กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
เรื่อง นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตามประกาศมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 และกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงได้กำหนดนโยบายเพื่อแสดงเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลผลิต ผลลัพธ์ ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเกณฑ์มาตรฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยกำหนดเป็นนโยบายการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้ใช้เพื่อกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยให้ คณะ / สำนัก / สถาบัน และหลักสูตร ได้นำไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อยกระดับคุณภาพของการบริหารจัดการและคุณภาพของผลผลิตอย่างต่อเนื่อง และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานตามปกติ

2. บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พร้อมทั้งศึกษาเรียนรู้เกณฑ์พัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการบริหารจัดการในทุกมิติให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีขีดสมรรถนะสูง

3. จัดทำมาตรฐานสถาบันและเกณฑ์การประเมิน เพื่อการดำเนินการประเมินคุณภาพของงานในแต่ละด้านให้สอดคล้องกับมาตรฐานของหน่วยงานต้นสังกัดและมาตรฐานสากล

4. จัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน ให้สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยให้มีการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและพัฒนาการดำเนินการภายใต้กรอบและมาตรฐานที่กำหนดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีเจตคติที่ดีและตระหนักในบทบาทหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมตามวงจรคุณภาพจนเกิดเป็นวัฒนธรรมคุณภาพ

6. ให้งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เป็นหน่วยงานที่ประสานในการพัฒนาระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ ให้สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินงานภายในของมหาวิทยาลัย ติดตาม สนับสนุน ให้มีการนำระบบการประกันคุณภาพไปใช้ควบคุมตรวจสอบ ประเมินผล และพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดกลไกการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในทุกหน่วยงาน และให้จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และเพื่อการรองรับการตรวจประเมินคุณภาพภายนอก

7. ส่งเสริมการพัฒนาฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งสามารถใช้งานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับสภามหาวิทยาลัย

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน และให้ถือปฏิบัติต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2562

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนาะ กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ที่ 269 / 2562
เรื่อง แต่งตั้งผู้กำกับดูแล และผู้จัดเก็บข้อมูลรายตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2561

เพื่อให้การกำกับดูแลและการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนรวบรวมหลักฐานประกอบการรายงานผลการดำเนินงานของการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2561 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 49 และ 50 อาศัยอำนาจตามความมาตรา 31 (1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 จึงแต่งตั้งผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้และผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลรายตัวบ่งชี้ และเขียนรายงานในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2561 ดังนี้

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	เป้าหมายของมหาวิทยาลัย	ผู้กำกับดูแล	ผู้จัดเก็บข้อมูลและรายงานผล
มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน			
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีพัฒนาการดีขึ้น	ร้อยละ 60 (3.75)	ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	คณบดี 8 คณะ ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ อ.ดร.พีรศุษย์ บุญมาธรรม นางศิริวรรณ ปราชญ์ประยูร
1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต	ร้อยละ 70 (3.50)	ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	คณบดีทั้ง 8 คณะ ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ อ.ดร.อัตภาพ มณีเติม ว่าที่ ร.ต.ธนวัฒน์ บุตตะพันธ์
1.3 คุณภาพนักศึกษาปีสุดท้ายที่มีสมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการในอาชีพ	3.51	ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	คณบดี 8 คณะ อ.ดร.วัชระ เวชประสิทธิ์ ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ อ.ดร.อัตภาพ มณีเติม นางทานตะวัน มณีวิหค นางสาวชุดิมา บุญโพธิ์

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	เป้าหมายของมหาวิทยาลัย	ผู้กำกับดูแล	ผู้จัดเก็บข้อมูลและรายงานผล
1.4 ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	4 ข้อ	ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ คณบดี 8 คณะ รอง/ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ 8 คณะ อ.ดร.อัตภาพ มณีเติม นางปิ่นทอง อมรจุติ นางศุภวรรณ สวัสดิ์วารี
1.5 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะศตวรรษที่ 21	5 ข้อ	ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	นางนับวรรณ เอมนุกูลกิจ นายกิตติภพ รักษาราษฎร์ นายหยาดเพชร พลอยตีเลิศ นางสาวชนิษศา พุ่มสมบัติ นางสาวพัชรินทร์ ย้อมสี นางสาวเตือนใจ ชิวพานิช
มาตรฐานที่ 2 ผลลัพธ์การวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม			
2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมจากภายนอก	กลุ่มวิทย์ฯ เทคโน 42,120 (3.51) กลุ่มวิทย์สุขภาพ 35,100 (3.51) กลุ่มมนุษย์ 17,550 (3.51)	อ.ดร.มนัญญา ปริยวิชญภักดี	อ.แสนประเสริฐ ปานเนียม คณบดี 8 คณะ รอง/ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย 8 คณะ อ.ดร.ทวิพัฒน์ วิจิตรปัญญารักษ์ นางสาวทิพย์วรรณ ทองสัมฤทธิ์ ดร.บัณฑิตพงษ์ ศรีอำนวย นางสาวชนานุช เงินทอง นางสาวกมลดา เรืองอร่าม
2.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่นาไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ 12 (3.00)		
2.3 ผลงานการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย	3.51 ขึ้นไป		
2.4 จำนวนการอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยในฐานข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนดต่อจำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย	กลุ่มวิทย์ฯ เทคโน 1.75 (3.51) กลุ่มวิทย์สุขภาพ 2.11 (3.51) กลุ่มมนุษย์ 0.18 (3.51)		

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	เป้าหมายของมหาวิทยาลัย	ผู้กำกับดูแล	ผู้จัดเก็บข้อมูลและรายงานผล
2.5 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม	4 ข้อ		
มาตรฐานที่ 3 ผลลัพธ์ด้านการบริการวิชาการ			
3.1 รายได้จากการบริการวิชาการ	3.51	ผศ.ดร.พจนารถ บัวเขียว	คณบดี 8 คณะ รอง/ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบริการวิชาการ 8 คณะ อ.แสนประเสริฐ ปานเนียม อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ สุริยะวงค์ นางสาวทิพย์วรรณ ทองสัมฤทธิ์ นางสาวศศิวิมล กาหลง นางสาวณัฐณิชา แก้วมรกต นางสาวนงลักษณ์ ขาวผ่อง
3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน	3.51		
3.3 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนต้นแบบ	ร้อยละ 6 (3.00)		
3.4 การพัฒนาท้องถิ่น	4 ข้อ		
มาตรฐานที่ 4 ผลลัพธ์ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย			
4.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	3.51	ผศ.ดร.พจนารถ บัวเขียว	คณบดี 8 คณะ อ.แสนประเสริฐ ปานเนียม รอง/ผู้ช่วยคณบดีที่รับผิดชอบ 8 คณะ อาจารย์ ดร.ทนงค์ จันทะมาตย์ นางสาวทิพย์วรรณ ทองสัมฤทธิ์ นางสาวศศิกาญจน์ พูลผิว นางสาวพิชชานันท์ กรีดกราย
4.2 จำนวนชุมชนต้นแบบทางด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	ร้อยละ 6 (3.00)		
4.3 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	4 ข้อ		
มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ			
5.1 การบริหารของมหาวิทยาลัย	5 ข้อ	ผศ.นรีนารถ ศรีวรนารถ (1, 4-7) อ.ดร.มนัญญา ปริยวิชญภักดี (2-3)	นายสะอาด เข็มสีดา (1-6) นางภควัน จันทนเสวี (1-6) นายนเรนทร อมรจุติ (2, 3, 4) นายอภิวัฒน์ พานทอง (2, 3) นางสาวฐิติรัตน์ ชะเอม (4) นางนภัสภรณ์ นามสละ (5, 6) นายกิตติภพ รักษาราษฎร์ (5, 6) ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ (7) อ.ดร.พีรศุษย์ บุญมาธรรม (7) นายณัฐพล อาบสีนาค (7)

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	เป้าหมายของมหาวิทยาลัย	ผู้กำกับดูแล	ผู้จัดเก็บข้อมูลและรายงานผล
5.2 ผลการบริหารงานของคณะผู้บริหาร	3.51	ผศ.นรีนารถ ศรีวรนารถ	คณะ 8 คณะ นายสะอาด เข็มสีดา นายนเรนทร อมรจุติ นายอภิวัฒน์ พานทอง นายธีรวัฒน์ เสนะโห นางสุชาดา กนกชัชวาล นางสาวฐิติรัตน์ ชะเอม
5.3 กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดาเนินงานที่เป็นเลิศ	3 ข้อ	ผศ.นรีนารถ ศรีวรนารถ อ.ดร.มนัญญา ปริยวิชญภักดี	ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ คณบดี 8 คณะ อ.ดร.พีรศุษย์ บุญมาธรรม นางสาวน้ำฝน แสงอรุณ นายณัฐพล อาบสีนาค
5.4 ผลการบริหารคณาจารย์	3.51	ผศ.นรีนารถ ศรีวรนารถ ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ นางภควัน จันทนเสวี นางสาวพจนา โพธิสุวรรณ นางนภัสภรณ์ นามสละ นางสาวไพลิน ฤทธิเดช
5.5 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล	4 ข้อ	อ.ดร.ทัดทอง พราหมณี	นายเชฐ ศรีแย้ม นายสันติ ศิลประเสริฐ นายไพรัช บุญรอด นายบรรเจิด ทองบวบ นางสาวอาพร สุนทรวัฒน์ นางสาวกรกนกรัตน์ พัชรภาสร นางสาวปิยนันท์ เสนะโห นายสุนทร ชูเส้นผม
5.6 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	4 ข้อ	ผศ.วิเชียร เข็มเงิน	นายสะอาด เข็มสีดา อ.อภิรัตน์ วงศ์ศุภชาติ อ.ดร.กิตตินันท์ บุญรอด นายเทพฤทธิ์ นาคสวัสดิ์ นายเผด็จพงษ์ อ้วนล้ำ อ.ดร.สุมิตานันท์ จันทะบุรี นางสาวสุนันทา รักษาราษฎร์

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	เป้าหมายของมหาวิทยาลัย	ผู้กำกับดูแล	ผู้จัดเก็บข้อมูลและรายงานผล
มาตรฐานที่ 6 จุดเน้นมหาวิทยาลัย			
6.1 ผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว	3.51	อ.ดร.กฤษดา ตั้งชวาล	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ฯ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ฯ คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร ประธานสาขาวิชาการท่องเที่ยวฯ ประธานสาขาวิชาอาหารและโภชนาการฯ ประธานสาขาวิชาศิลปะประกอบอาหาร ประธานสาขาวิชาการท่องเที่ยว (สองภาษา) นางสาวเจษฎารัตน์ กล่ำศรี หัวหน้า สนง.คณะมนุษย์ หัวหน้า สนง.คณะวิทยาศาสตร์ฯ หัวหน้า สนง.คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงานตามตัวบ่งชี้เสนอต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นระยะๆ เพื่อให้งานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2561 เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สั่ง ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสนาะ กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ที่ 1021 / 2561
เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สืบเนื่องจากประกาศกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับ เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 49 และ 50 จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

คณะทำงานกำหนดมาตรฐานการศึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนาะ กลิ่นงาม	ที่ปรึกษา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วศิน อิงคพัฒนากุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ปรึกษา
3. รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี ทุกท่าน	ที่ปรึกษา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรีนารถ ศรีวรนารถ	ประธานคณะทำงาน
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	รองประธานคณะทำงาน
6. คณบดีทุกคณะ	คณะทำงาน
7. ผอ.สำนัก/สถาบัน ทุกท่าน	คณะทำงาน
8. อาจารย์ ดร.พีรศุษย์ บุญมาธรรม	เลขานุการคณะทำงาน
9. นางสาวน้ำฝน แสงอรุณ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
10. นายณัฐพล อาบสีนาค	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

มีหน้าที่ กำหนดระบบและกลไก วางแผน กำกับ ติดตามการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	ประธานคณะทำงาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณี คอนจอหอ	รองประธานคณะทำงาน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล	คณะทำงาน
4. อาจารย์ ดร.สุธิดา ทองคำ	คณะทำงาน
5. นางนับวรรณ เอมนุกูลกิจ	คณะทำงาน
6. นายกิตติภพ รักษาราษฎร์	คณะทำงาน
7. อาจารย์ ดร.อัตภาพ มณีเติม	เลขานุการคณะทำงาน
8. นางปิ่นทอง อมรจุติ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
9. นายณัฐพล อาบสีนาค	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

มาตรฐานที่ 2 ด้านวิจัยและนวัตกรรม

1. อาจารย์ ดร.มนัญญา ปริยวิชญภักดี	ประธานคณะทำงาน
2. อาจารย์แสนประเสริฐ ปานเนียม	รองประธานคณะทำงาน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาณิศา แก้วสวัสดิ์	คณะทำงาน
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ศิริธนาวงศ์	คณะทำงาน
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูนศิริ ทิพย์เนตร	คณะทำงาน
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภาพร กล่ำสกุล	คณะทำงาน
7. อาจารย์ ดร.นวรัตน์ ประทุมตา	เลขานุการคณะทำงาน
8. นางสาวทิพย์วรรณ ทองสัมฤทธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
9. นางสาวชนานุช เงินทอง	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
10. ดร.บัณฑิตพงษ์ ศรีอำนวย	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจนารถ บัวเขียว	ประธานคณะทำงาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภวานี เผือกบัวขาว	รองประธานคณะทำงาน
3. อาจารย์แสนประเสริฐ ปานเนียม	คณะทำงาน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต สุดตา	คณะทำงาน
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภาพร กล่ำสกุล	คณะทำงาน
6. อาจารย์รุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์	คณะทำงาน
7. อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ สุริยะวงค์	เลขานุการคณะทำงาน
8. นางสาวศศิวิมล กาหลง	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
9. นางสาวนงลักษณ์ ขาวผ่อง	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจนารถ บัวเขียว	ประธานคณะทำงาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รพีพรรณ เทียมเดช	รองประธานคณะทำงาน
3. อาจารย์ณัทกวี ศิริรัตน์	คณะทำงาน
4. อาจารย์แสนประเสริฐ ปานเนียม	คณะทำงาน
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งกานต์ กล้าหาญ	คณะทำงาน
6. อาจารย์จตุพร บุญประเสริฐ	คณะทำงาน
7. อาจารย์เขมา แฉ่งฉายา	คณะทำงาน
8. อาจารย์ ดร.ทนงศ์ จันทะมาตย์	เลขานุการคณะทำงาน
9. นางสาวศศิกาญจน์ พูลผิว	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
10. นางสาวพิชชานันท์ กรีดกราย	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรีนารถ ศรีวรนารถ	ประธานคณะทำงาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชียร เข็มเงิน	รองประธานคณะทำงาน
3. อาจารย์ ดร.เมธาวิน สาระยาน	คณะทำงาน
4. อาจารย์ ดร.ทัดทอง พราหมณี	คณะทำงาน
5. อาจารย์อภิรัตน์ วงศ์ศุภชาติ	คณะทำงาน
6. อาจารย์ ดร.พีรศุษย์ บุญมาธรรม	คณะทำงาน
7. นายสะอาด เข็มสีดา	คณะทำงาน
8. นางภควัน จันทนเสวี	คณะทำงาน
9. นายนเรนทร อมรจุติ	คณะทำงาน
10. นางสถาพร บุญหมั่น	คณะทำงาน
11. นายอภิวัฒน์ พานทอง	เลขานุการคณะทำงาน
12. นางนภัสภรณ์ นามสละ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
13. นางสาวน้ำฝน แสงอรุณ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

หน้าที่ กำหนดตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย มาตรฐานการศึกษาของอุดมศึกษา แต่ละมาตรฐาน และมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม และสามารถตรวจสอบได้

สั่ง ณ วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนาะ กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

"กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561". (2561, 23 กุมภาพันธ์). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 135 ตอนที่ 11 ก. หน้า 3-5.

"ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา". (2551, 22 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 125 ตอนพิเศษ 141 ง. หน้า 35-37.

"ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552". (2552, 31 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 126 ตอนพิเศษ 125 ง. หน้า 17-19.

"ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561". (2561, 17 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 135 ตอนพิเศษ 199 ง. หน้า 19-21.

"ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580)". (2561, 13 ตุลาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก. หน้า 1-71.

"พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542". (2542, 19 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1-23.

"พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545". (2545, 19 ธันวาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 119 ตอนที่ 123 ก. หน้า 16-21.

"พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553". (2553, 22 กรกฎาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 127 ตอนที่ 45 ก. หน้า 19-21.

มหาวิทยาลัยราชภัฏ. **ยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราโชบาย ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)**. เอกสารอัดสำเนา.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. (2554). **ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และคำสั่งสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. 2554**. เอกสารอัดสำเนา.

_____. (2561). **ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)**. เอกสารอัดสำเนา.

วิจารณ์ พานิช. **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21**. Journal of Learning Innovations Walailak University. Vol 1 No 2 (2015): JULY - DECEMBER (กรกฎาคม - ธันวาคม 2558).

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557** : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์. นนทบุรี.

_____. (2560). **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ระยะ 3 พ.ศ. 2560-2574**. เอกสารอัดสำเนา.

_____. (2560). **เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). บริษัท วงศ์สว่างพับลิชชิ่ง แอนด์ พริ้นติ้ง จำกัด. กรุงเทพฯ.

_____. (2560). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)**. เอกสารอัดสำเนา.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2560). **คู่มือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA)**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก: https://www.nacc.go.th/download/article/article_20171003170429.pdf. (2561, 1 ตุลาคม).

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก: https://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422. (2561, 1 ตุลาคม).

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2553). **อภิธานศัพท์การประกันคุณภาพการศึกษา**. สำนักพิมพ์ฟิสิกส์เซ็นเตอร์. นครปฐม.

_____. (2560). **กรอบมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ.2559-2563) ระดับอุดมศึกษา**. เอกสารอัดสำเนา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด. กรุงเทพฯ.

_____. (2562). **มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด. นนทบุรี.

คณะผู้จัดทำ

ชื่อหนังสือ : คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปีการศึกษา 2561-2565

พิมพ์ครั้งที่ 1 : จำนวน 500 เล่ม

เดือนปีที่พิมพ์ : กุมภาพันธ์ 2562

ISBN : 978-974-7168-68-6

ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ผศ.ดร.เสนาะ กลิ่นงาม	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
รศ.ดร.วศิน อิงคพัฒนากุล	ผู้ทรงคุณวุฒิกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
รศ.ดร.เทื้อน ทองแก้ว	ที่ปรึกษางานประกันคุณภาพการศึกษา
รศ.ดร.กาญจนา บุญส่ง	ที่ปรึกษางานประกันคุณภาพการศึกษา
ผศ.สุมาลี งามสมบัติ	ที่ปรึกษางานประกันคุณภาพการศึกษา
ผศ.อุบล สมทรง	ที่ปรึกษางานประกันคุณภาพการศึกษา
อาจารย์ปิยวรรณ คุสินธุ์	ที่ปรึกษางานประกันคุณภาพการศึกษา
อาจารย ดร.ปัทมาพร ยอดสันติ	ที่ปรึกษางานประกันคุณภาพการศึกษา
ผศ.นรีนารถ ศรีวรนารถ	รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหาร
ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์	รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนาบัณฑิตและวิชาการ
อาจารย์ ดร.มนัญญา ปริยวิชญภักดี	รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม
ผศ.ดร.พรรณี คอนจอหอ	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
คณบดี/ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน	ทุกท่าน

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกร่วมวิพากษ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ผศ.ดร.ชัชวาล แอร่มหล้า	ผู้เชี่ยวชาญประกันคุณภาพฯ มรภ.หมู่บ้านจอมบึง
ผศ.ดร.พจนีย์ สุขชาวนา	ผู้เชี่ยวชาญประกันคุณภาพฯ มรภ.กาญจนบุรี
รศ.ดร.สุวัฒน์ ฉิมะสังคนันท์	ผู้เชี่ยวชาญประกันคุณภาพฯ มรภ.นครปฐม
อาจารย์ ดร.พวงเพ็ญ ทองสุก	ผู้เชี่ยวชาญประกันคุณภาพฯ มรภ.บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผศ.ดร.โองการ วณิชาชีวะ	ผู้เชี่ยวชาญประกันคุณภาพฯ มรภ.พระนคร

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.พีรศุษย์ บุญมาธรรม	รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
นางสาวน้ำฝน แสงอรุณ	นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายณัฐพล อาบสีนาค	นักวิชาการศึกษา

ภาพประกอบโดย

นายดนัย มีอารีย์	กลุ่มงานสื่อสารองค์กร
นายนฤนาท ไม้แก้ว	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จัดทำโดย

งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
http://qa.pbru.ac.th/
โทรศัพท์/โทรสาร 0-32708-8614
E-mail : numfon.san@mail.pbru.ac.th

QR-code เว็บไซต์

ออกแบบและพิมพ์

บริษัท ต้นกล้า ดีไซน์ จำกัด
25/72 ม.1 ซ.วัดศรีประวัติ ถ.กาญจนาภิเษก ต.ปลายบาง อ.บางกรวย จ.นนทบุรี
โทรศัพท์ 0-2903-8807, 062-659-8495
E-mail : tonkladesign.t@gmail.com

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปีการศึกษา 2561-2565

งานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา
สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี